

ZAKON O DEBIROKRATIZACIJI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Upravno in regulativno breme

Po mnenju Urada za makroekonomske analize in razvoj (v nadaljevanju UMAR) v Sloveniji zmanjšanje regulativnih bremen in nadaljnje izboljšanje upravljanja javnih institucij še vedno ostaja izziv, kljub izboljšanju učinkovitosti države pri podpori delovanju poslovnega sektorja in spodbujanju razvoja na številnih področjih. Tudi gospodarstveniki so zadnja leta kot eno največjih ovir pri poslovanju poudarjali pretirano birokracijo in premalo spodbudno poslovno okolje (zlasti dolgotrajnost nekaterih postopkov in visoko davčno obremenjenost dela, čeprav ta kot delež glede na BDP ne presega povprečja EU).¹ Prav tako v okviru Evropskega semestra stanje v Sloveniji z vidika ovir za naložbe ni ocenjeno kot optimalno. Evropska komisija ugotavlja, da kljub določenemu napredku v zadnjih letih na številnih področjih še vedno obstajajo ovire za naložbe in da zmanjšanje birokracije ostaja eden od ključnih izzivov za spodbujanje naložb.² Čeprav se je poslovno okolje izboljšalo, so še vedno prisotne težave glede upravnega in regulativnega bremena. Slovenija je sprejela ukrepe za postopno zmanjšanje upravnega bremena in regulativnih omejitev, vendar oboje še vedno ovira poslovanje. Regulativno breme se v Sloveniji postopoma zmanjšuje, vendar je na nekaterih področjih še vedno razmeroma visoko. Čas, ki je potreben za plačilo davkov v Sloveniji, se je nekoliko zmanjšal (z 245 ur v letu 2018 na 233 ur v letu 2019), vendar je še vedno visok v primerjavi s povprečjem EU (172 ur). Podjetja še vedno menijo, da so pogoste nepredvidene spremembe zakonodaje v Sloveniji moteče za poslovno okolje. Poleg tega mala in srednja podjetja še vedno menijo, da je upravno breme veliko in da se zmanjšuje prepočasi. Splošno učinkovitost prizadevanj Slovenije za zmanjšanje bremena zavirajo pomanjkljivosti pri izvajanju.

V Sloveniji je trend naraščanja administrativnih ovir, ki ne spodbujajo mednarodno konkurenčnega okolja za poslovne subjekte v Sloveniji, zaznaven že dlje časa, čeprav se Republika Slovenija sistematično ukvarja z odpravo administrativnih ovir in boljšo zakonodajo od leta 2004, in sicer preko notranje organizacijske enote Ministrstva za javno upravo - Službe za odpravo administrativnih ovir in boljšo zakonodajo (SOAOBZ). Koordinacija Ministrstva za javno upravo z resorji je zagotovljena preko

¹ UMAR, Poročilo o razvoju 2020, dosegljivo na https://www.umar.gov.si/fileadmin/user_upload/razvoj_slovenije/2020/slovenski/POR2020.pdf

² DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE Poročilo o državi – Slovenija 2020 Spremeni dokument K SPOROČILU KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU SVETU, SVETU, EVROPSKI CENTRALNI BANKI IN EUROSUPININI Evropski semester 2020: ocena napredka pri strukturnih reformah, preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij ter rezultati poglobljenih pregledov v skladu z Uredbo (EU) št. 1176/2011, <https://op.europa.eu/sl/publication-detail/-/publication/6179f7e9-5945-11ea-8b81-01aa75ed71a1>.

Medresorske delovne skupine za boljše zakonodajno in poslovno okolje, ki ima tudi Operativno skupino, v katero so vključeni koordinatorji v posameznih ministrstvih. Po realizaciji ukrepov se pripravijo tudi naknadna evalvacijska poročila z namenom prikaza učinkov sprememb zakonodajnega okolja. O realizaciji ukrepov ter dopolnjevanju enotne zbirke ukrepov Ministrstvo za javno upravo redno (enkrat letno) poroča Vladi Republike Slovenije. Z zadnjim poročilom se je vlada seznanila v aprilu 2020.

Dodatno je bil s strani predsednika vlade maja 2020 ustanovljen tudi Strateški svet za debirokratizacijo (v nadaljnjem besedilu SSDB) v okviru Kabineta predsednika vlade na podlagi prvega in drugega odstavka 23. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije. V okviru SSDB so se ukrepi debirokratizacije pripravljali na davčnem, gospodarskem in okoljskem področju v okviru treh delovnih skupin, v katere so bili vključeni predstavniki akademske sfere, gospodarskih interesnih združenj, združenj lokalnih samoupravnih skupnosti, informatike in civilne družbe.

Izjemna gostota predpisov

Vstop in rast podjetij v Sloveniji poleg upravnega bremena ovira tudi regulativno breme z veliko gostoto predpisov. V Republiki Sloveniji je Služba Vlade za zakonodajo (v nadaljnjem besedilu: Služba) 1. januarja 1997 začela izdajati register pravnih predpisov, objavljenih v uradnem listu (Register predpisov Slovenije; v nadaljnjem besedilu: RPS),³ ki je javnosti dostopen kot zbirka podatkov v elektronski obliki na spletnih straneh Pravno-informacijskega sistema Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PIS).⁴ Po podatkih Službe, ki je njegov skrbnik, je RPS na dan 6. maja 2020 vseboval 52.269 predpisov in drugih aktov, ki se delijo na pet kategorij:⁵

1. veljavni predpisi, ki se uporabljajo (v PIS označeni z zeleno piko pred naslovom),
2. veljavni predpisi, ki se še ne uporabljajo (v PIS označeni z oranžno piko pred naslovom),
3. veljavni predpisi, ki se več ne uporabljajo (t. i. konzumirani oziroma obsoletni predpisi) (v PIS označeni s črno piko pred naslovom),
4. neveljavni predpisi, ki se uporabljajo (v PIS označeni z zeleno-rdečo piko pred naslovom),
5. neveljavni predpisi (v PIS označeni z rdečo piko pred naslovom).

RPS je na dan 25. avgusta 2020 vseboval 6.713 zakonov, med katerimi je bilo:

- 3.555 veljavnih zakonov, ki se uporabljajo (53,0 %),
- 134 neveljavnih zakonov, ki se uporabljajo (2,0 %),
- 1 veljavni zakon, ki se še ne uporablja (0,0 %),
- 108 konzumiranih in obsoletnih zakonov (1,6 %) in
- 2.915 neveljavnih zakonov (43,4 %).

3.555 veljavnih zakonov, ki se uporabljajo, so vključevali:

- 762 osnovnih zakonov (21,4 %),
- 1219 zakonov o ratifikaciji (t. i. zakonski okvir mednarodne pogodbe) (34,3 %),
- 1560 zakonov o spremembah in dopolnitvah zakonov (t. i. zakonske novele) (43,9 %) in
- 14 ustavnih zakonov (t. i. novele ustave) (0,0 %).

RPS je na dan 25. avgusta 2020 vseboval 45.556 podzakonskih predpisov in drugih aktov, med katerimi je bilo:

- 27.152 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se uporabljajo (59,6 %),
- 614 neveljavnih predpisov in drugih aktov, ki se uporabljajo (1,3 %),
- 18 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se še ne uporabljajo (0,0 %),
- 574 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se več ne uporabljajo (t. i. konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov in drugih aktov) (1,3 %) in
- 17.198 neveljavnih predpisov in drugih aktov (37,8 %)

³ 35. člen Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami; v nadaljnjem besedilu ZUL).

⁴ Drugi odstavek 11.a člena ZUL.

⁵ Dopis SVZ ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

27.152 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se uporabljajo, je vključevalo:

- 21.608 osnovnih predpisov in drugih aktov (79,6 %),
- 647 uredb o ratifikaciji (2,4 %) in
- 4.897 novel podzakonskih predpisov in drugih aktov (18,0 %).

Navedeno število predpisov se še povečuje. Statistika kaže, da se letno v RPS število zakonov v povprečju poveča za 77, število podzakonskih in drugih aktov pa za 262.

ZUL določa, da so podatki, objavljeni v PIS, informativnega značaja.⁶ Informativni značaj PIS pomeni, da za pravilnost in popolnost podatkov iz zbirk in registrov pravno-informacijskega sistema državni organi in javno podjetje ne prevzemajo nobene odgovornosti in da so pravno veljavni le podatki in besedila pravnih aktov, objavljenih v uradnih glasilih.⁷ Kljub temu skrbnik RPS od leta 2018 skrbi za prečiščevanje podatkov o predpisih in drugih aktih, ki se beležijo v RPS in prikazujejo na spletni strani PIS.⁸ Vendar pa je bilo zaradi informativnega značaja podatkov, objavljenih v PIS, tovrstno prečiščevanje do sedaj lahko namenjeno le odpravi napak in nedoslednosti pri evidentiranju podatkov, uvedbi novih oz. jasnejših parametrov, po katerih je možno razvrščati predpise in druge akte ter voditi različne statistike (med drugim v okviru normativnega števca na PIS), izboljšanju izvoza podatkov za portal odprtih podatkov OPSI, zagotovitvi pogojev za prenos podatkov v nov informacijski sistem in podobno.⁹ Do sedaj se je prečiščevanje podatkov v RPS odražalo le v ločenem prikazovanju konzumiranih in obsoletnih predpisov s posebno barvno oznako v t. i. normativnem števcu oziroma zakonodaji v številkah.¹⁰ Drugačno barvno prikazovanje zakonov v pravnem redu nima pravnih posledic, saj Služba teh zakonov ni sprejela, zato jih tudi ne sme razveljaviti. Če bi to v sodelovanju z ministrskim resorjem, ki skrbi za pripravo zakonov na določenem družbenem področju, vseeno storila, bi s tem prekoračila svojo pristojnost, saj lahko zakon razveljavi le Državni zbor, ki ga je tudi sprejel. To nenazadnje priznava tudi nomotehnična stroka,¹¹ ki navajajo, da "nihče nima pristojnosti lastne presoje o tem, ali predpis velja ali ne."

Zgolj na podlagi obstoječega RPS zato državljanke in državljani ter drugi subjekti ne morejo na enostaven in pregleden način ugotoviti, kateri veljavni predpisi jih zavezujejo. Poznavanje zavezujočih predpisov v Republiki Sloveniji otežuje dejstvo, da zakonodajalec pogosto razlikuje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe predpisov ter da podzakonski predpisi ostanejo veljavni kljub razveljavitvi njihove zakonske podlage. Zaradi informativnega značaja podatkov, objavljenih v PIS,¹² cilj prečiščevanja predpisov, objavljenih v uradnem listu, do sedaj tudi ni moglo biti zmanjšanje števila predpisov, saj se to lahko doseže le z njihovo formalno razveljavitvijo.

Nejasno ločevanje med veljavnostjo in uporabo predpisov

Slovenski pravni red ne ločuje med različnimi obdobji obstoja predpisa, veljavnosti predpisa in uporabe predpisa, temveč za vsa tri obdobja uporablja izraz veljavnost predpisa, kar v praksi povzroča precej nejasnosti. Vzrok po mnenju pravne stroke tiči v neustreznem zgodovinskem prevodu besedne zveze "dobi obvezno moč", s katero so se v obdobju pred drugo svetovno vojno zapisovale končne določbe predpisov. Po drugi svetovni vojni se je namreč srbohrvaški izraz zakon *stupa na snagu* nespremenjeno uporabljal v srbohrvaškem besedilu zvezne ustave še naprej. V slovenski različici Ustave Federativne ljudske republike Jugoslavije (1946) pa ni bila uporabljena dotakratna tradicionalna fraza zakon dobi obvezno moč, temveč je bila ta vsebina ubesedena kot zakon dobi veljavo.¹³ Tudi končna določba Zakona o menici (Uradni list FLRJ, št. 104/46 in nasl.), ki je najstarejši predpis v PIS, v slovenskem

⁶ Četrti odstavek 11.a člena ZUL.

⁷ 4. člen Uredbe o Pravno-informacijskem sistemu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 140/20).

⁸ Dopis Službe ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

⁹ Dopis SVZ ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

¹⁰ Dopis SVZ št. 004-8/2019/2 z dne 8. 3. 2019.

¹¹ Služba vlade za zakonodajo, Nomotehnične smernice, Uradni list RS, Ljubljana 2018.

¹² Četrti odstavek 11.a člena ZUL.

¹³ Albin Igličar, Pravno zavezujoča moč zakona v treh obdobjih novejšje pravne zgodovine Slovenije, Pravni letopis 2019, str. 222.

prevodu Uradnega lista Federativne ljudske republike Jugoslavije na primer določa, da "zakon dobi veljavo z dnem objave", v srbohrvaškem prevodu *Službenog lista Federativne Narodne Republike Jugoslavije* pa določa, da "zakon stupa na snagu danom objavljivanju". Izraz veljavnost je torej v slovenščini dobil drugačen pomen, kot ga je imel prvotno. V prejšnjem obdobju je bil ta izraz vezan na trenutek nastanka zakona (sprejetje, razglasitev in objava), zdaj pa označuje trenutek, ko zakon dobi zavezujočo pravno moč. Nekoč sta za dve časovni točki obstajali dve besedni oznaki, in sicer "zakon začne veljati" za nastanek zakona in "zakon dobi obvezno moč" za začetek njegove zavezujoče pravne moči. Danes pa ima slovenščina za različni časovni točki samo en izraz, namreč "zakon začne veljati", kar je osiromašilo (pravno) izrazoslovje in zmanjšalo jasnost pravne terminologije.¹⁴ Še večja zmeda je v slovenskem pravnem redu nastala po osamosvojitvi, ko se je za zavezujočo pravno moč zveznih zakonov (ki so bili zaradi osamosvojitve in prenosa suverenosti na novo nastalo državo razveljavljeni, vendar so se na podlagi prvega odstavka 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (v nadaljevanju: UZITUL)¹⁵ smiselno uporabljali še naprej) začelo prav tako uporabljati izraz uporaba zakona. Tako se je izraz veljavnost zakona popolnoma pomešal z izrazom uporaba zakona, saj se je začel uporabljati tako za opis obdobja od nastanka do uveljavitve zakona kot tudi za obdobje od razveljavitve zakona do uveljavitve novega nadomestnega zakona v novi samostojni državi.

V luči teh zgodovinskih okoliščin je v obstoječi nomotehnični praksi zato postala običajna praksa, da se je trenutek začetka uporabe zamikal na čas po trenutku uveljavitve predpisa. Pravna stroka to razume kot znak, da slovenska pravna terminologija potrebuje dodaten izraz, ki se je zgodovinsko izgubil s prevodom (to je izraz, da zakon dobi obvezno moč). Težava pa je, da se je v zadnjem času izraz "uporaba zakona" začel uporabljati predvsem za označevanje obdobja po razveljavitvi zakona, kjer izraza ni mogoče razložiti z razumnimi in stvarnimi argumenti. Nomotehnična stroka meni, da je izjemoma treba začetek veljavnosti in uporabe novega predpisa medsebojno ločiti, tako da se določi začetek uporabe predpisa na določen čas po njegovi uveljavitvi; pri tem je treba določiti tudi uporabo dotedanjega (prejšnjega) predpisa do začetka uporabe novega, čeprav prejšnji predpis preneha veljati že, ko začne veljati novi, saj novi in dotedanji predpis ne smeta veljati hkrati.¹⁶ Tako novi predpis določi obdobje, v katerem se bo še uporabljal dotedanji predpis, veljal (ne pa se tudi že uporabljal) pa že novi.

Nomotehnična stroka meni, da določitev obdobja uporabe prejšnjega in hkrati veljavnosti (ne pa tudi uporabe) novega zakona omogoči, da se v tem času lahko opravijo raznovrstne potrebne priprave in uskladitve za prehod na uporabo novega zakona. To se lahko nanaša na organizacijske spremembe, ustanovitev novih organov, ki jih predvideva novi zakon, na izdajo novih izvršilnih predpisov, pa vse do tiskanja in izdaje novih obrazcev za izvrševanje novega zakona in podobno. Tak zakon se torej vendarle tudi že uporablja, toda ne glede subjektov, ki jim je neposredno namenjen: npr. ne uporablja se še za voznike, »uporablja« pa se za ministra, ki mora z izvršilnim predpisom podrobneje določiti obliko in vsebino novega obrazca (npr. vozniškega dovoljenja), ki ga določa novi zakon.¹⁷ Izvršilno oblast je torej v tem obdobju zavezoval drug zakon kot pa ljudstvo. Nomotehnična stroka navaja, da je v primeru nove ali bistveno spremenjene ureditve neke zakonske materije, ki terja tudi izdajo in uporabo ustreznih izvršilnih predpisov, treba s posebno določbo določiti ustrezno poznejši začetek uporabe zakona (ali njegovega dela), posebej pa začetek veljavnosti zakona.¹⁸

Strokovna literatura se pri naštevanju utemeljenih primerov razmejevanja med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe zakona v večini primerov sklicuje na predpise SFRJ,¹⁹ ki se v slovenskem pravnem redu uporabljajo na podlagi UZITUL. Prvi odstavek 4. člena UZITUL namreč določa, da se do izdaje

¹⁴ Ibidem, str. 223.

¹⁵ Uradni list RS, št. 1/91-I, 45/94 in 11/14 – popr.

¹⁶ Služba vlade za zakonodajo, Nomotehnične smernice, Uradni list RS, Ljubljana 2018, robna številka 79.

¹⁷ Smernice, robna številka 80.

¹⁸ Glej Smernice, robna št. 213.

¹⁹ Vezjak Karmen, Smisel in namen razmejitve začetka veljavnosti in začetka uporabe zakona, Pravna praksa, št. 34, 2007, str. 15-17.

ustreznih predpisov Republike Slovenije v Republiki Sloveniji smiselno uporabljajo kot republiški predpisi tisti zvezni predpisi, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, kolikor ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni s tem zakonom drugače določeno. Gre za situacijo ločevanja med začetkom veljavnosti in začetkom smiselne uporabe predpisov zaradi prenosa suverenosti iz SFRJ na Republiko Slovenijo. Gre torej za dva različna zakonodajalca in obstoj enega zavezujočega predpisa.

V drugih primerih, ko ne gre za prenos suverenosti in spremembo zakonodajalca, pa prvi odstavek 4. člena UZITUL ne pride v poštev, saj se pravni položaj nadaljnje smiselne uporabe predpisov SFRJ bistveno razlikuje od pravnega položaja nadaljnje uporabe predpisov Republike Slovenije. V situaciji, ko se stari predpis nadomesti z novim in hkrati podaljša njegova uporaba, v pravnem redu namreč pride do istočasnega obstoja dveh zavezujočih predpisov istega zakonodajalca, kar se v primeru podaljšane smiselne uporabe predpisov SFRJ ne zgodi. Tako v istem trenutku en predpis zavezuje izvršilno vejo oblasti, drug predpis za posameznike. Veljavni predpis, ki se ne uporablja, zavezuje ministra, da sprejme ustrezne izvršilne predpise, neveljavni predpis, ki se uporablja, pa zavezuje posameznike pri njihovem ravnanju. Tako je na primer Zakon o urejanju prostora (v nadaljnjem besedilu ZUreP-2)²⁰ začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (to je 17. novembra 2017), uporabljati pa se je začel 1. junija 2018.²¹ Z dnem uveljavitve ZUreP-2 sta prenehala veljati ZUreP-1 in Zakon o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor, pri čemer sta se do začetka uporabe ZUreP-2 še uporabljala.²² To pomeni, da je več kot pol leta naslovnike pravnih norm zavezoval razveljavljeni zakon, hkrati pa je veljal zakon, ki naslovnikov ni zavezoval. Drugače je bil v tem obdobju obravnavan minister, ki ga je ZUreP-2 pooblastil za sprejem podzakonskih predpisov, saj je ministra v tem obdobju zavezoval uveljavljen zakon z odloženo uporabo.

Opisana nomotehnična praksa privede to tega, da stari predpis dejansko zavezuje, ne da bi za to imel ustavno podlago, novi predpis pa dejansko ne zavezuje, čeprav ima za to ustavno podlago. Razlika med prvo in drugo situacijo je tudi v tem, da se po prvem odstavku 4. člena UZITUL predpisi SFRJ uporabljajo kot republiški predpisi pod pogojem, da ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije. V primeru razveljavitve predpisa in hkratnega podaljšanja njegove uporabe ta pogoj ni izpolnjen, saj je razveljavljeni predpis Državni zbor že izločil iz pravnega reda in ga nadomestil z novim predpisom.

Navedena nomotehnična praksa je bila zaradi podobnih zgodovinskih okoliščin značilna tudi za Republiko Hrvaško, dokler ni leta 2006 Ustavno sodišče Republike Hrvaške pozvalo hrvaškega zakonodajalca, naj s tem preneha, ker praksa ni skladna z načelom pravne varnosti. Podrobno je obrazložitev Ustavnega sodišča pojasnjena v primerjalnopravnem pregledu.

Od takega načina določanja uporabe predpisa, ki v praksi pomeni določanje njegove obvezne moči z ustvarjanjem novih pravic in obveznosti, je treba razlikovati nadaljnjo uporabo razveljavljenih predpisov, kjer sodišča odločajo o pravicah in obveznostih, ki so že nastala v preteklosti. Ustava izrecno dopušča uporabo razveljavljenih zakonov v kazenskem pravu. Drugi odstavek 28. člena Ustave določa, da se dejanja, ki so kazniva, ugotavljajo in kazni zanje izrekajo po zakonu, ki je veljal ob storitvi dejanja, razen če je novi zakon za storilca milejši. To pomeni, da je v skladu z načelom zakonitosti v kazenskem pravu ob upoštevanju, kateri zakon je milejši, v sodnem postopku treba bodisi uporabiti zakon, ki je veljal ob storitvi dejanja, bodisi zakon, ki velja v času sodnega odločanja. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-6/93 z dne 1. 4. 1994 pojasnilo razlikovanje med pojmom uporabe in veljave zakona v kazenskem pravu. Čeprav je Ustavni zakon za izvedbo ustave določil, da še naprej "ostanejo v veljavi" vsi republiški predpisi, ki "so veljali" na dan razglasitve Ustave (prvi odstavek 1. člena Ustavnega zakona), je Ustavno sodišče poudarilo, da ustava v svojem 156. členu govori o tem, da sodišče zakon "uporabi". Na tej podlagi je sklepalo, da je "uporaba zakona" širši pojem kot "veljavnost zakona", ker se vsi veljavni zakoni (lahko) uporabljajo, po drugi strani pa se uporabljajo - v skladu z načelom zakonitosti v kazenskem pravu iz 28. člena Ustave - tudi zakoni, ki niso več veljavni.

²⁰ Uradni list RS, št. 61/17.

²¹ 303. člen ZUreP-2.

²² 299. člen ZUreP-2.

Iz ustavnosodne presoje izhaja, da Ustavno sodišče predpis, ki ne velja več, se pa še uporablja, presoja kot predpis, ki velja. Če ne bi štelo predpisa, ki ne velja več, se pa še uporablja, za veljavnega, ga ne bi moglo presojati, saj Ustavno sodišče presoja samo veljavne predpise. Pri tem pa je treba razlikovati pravni položaj iz 47. člena ZUstS, kjer gre za predpis, ki ne velja več in zanj tudi ni predpisano, da se še uporablja. Tako je na primer Ustavno sodišče s sklepom št. U-I-32/01 z dne 13.1.2005 ustavilo postopek za presojo ustavnosti dela zakona, ki ni več veljal, se je pa še uporabljal. Postopek je ustavilo zato, ker se je na podlagi zakonske norme (potem, ko je pred tem nehal veljati) prenehal tudi uporabljati.

Ustavno sodišče še ni odločalo, ali bi se opisano ustavno kazenskopravno pravilo zaradi zagotavljanja spoštovanja načela varstva zaupanja v pravo iz 2. člena Ustave moralo dosledno uporabljati tudi v upravnem pravu. V vsakem primeru pa se tovrstna odločitev ne bi raztezala na situacije, ko je zakon razveljavljen že v trenutku storitve dejanja in ne šele v trenutku upravnega ali sodnega odločanja o preteklih dejanjih, v času ko je zakon še veljal. Ustava namreč ne predvideva, da bi posameznike glede dejanj, storjenih v sedanjosti, zavezoval zakon, ki je že razveljavljen in je torej že izločen iz pravnega reda.

Tudi po mnenju strokovne literature vzpostavljanje razlike med veljavnostjo pravnega predpisa in začetkom njegove uporabe v pravni sistem vnaša nejasnost in nepreglednost.²³ V strokovni literaturi se je oblikovalo stališče, da v primeru potrebe po sprejemu podzakonskih aktov oziroma pravilnikov za izvajanje zakona ni treba razlikovati med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe tega zakona, temveč je treba ustrezno podaljšati njegov vakacijski rok. Zakonodajalec bi moral v teh primerih uporabiti v ta namen predvideno ustavno pooblastilo, da predpis lahko začne veljati pozneje kot po izteku splošnega štirinajstdnevnega vakacijskega roka.²⁴

Veljavnost podzakonskih predpisov z razveljavljeno zakonsko podlago

Tretji odstavek 153. člena Ustave zahteva, da so podzakonski predpisi usklajeni z zakoni. Ustavno sodišče v primeru razveljavitve zakona šteje, da podzakonski predpis zaradi razveljavitve zakona izgubi zakonsko veljavo in tedaj neha veljati.²⁵ Če nek zakon preneha veljati in ni sprejet drug zakon, ki bi ga nadomestil, je podzakonski predpis, ki bi se ohranil v veljavi, v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave, ker ne bi imel več vsebinske (in formalne) podlage v zakonu. Če pa zakon preneha veljati, ker ga nadomesti drug zakon, je podzakonski predpis, sprejet na podlagi razveljavljenega zakona, v neskladju z novim zakonom, razen če ta podaljša njegovo veljavnost.

Kljub temu so po mnenju nomotehnične stroke izvršilni predpisi, ko je določen zakon formalno prenehal veljati, ob tem pa ni bilo nič posebej določeno glede prenehanja veljavnosti oziroma nadaljnje uporabe takih izvršilnih predpisov, še naprej veljavni, ker ni mogoče šteti, da zaradi tega tudi res ne veljajo. Stališče nomotehnične stroke je, da »v pravo zaradi pravne varnosti na splošno tudi vse »napake« veljajo, dokler niso pravno ustrezno odpravljene. Nihče nima pristojnosti lastne presoje o tem, ali predpis velja ali ne, temveč predpis velja, dokler ne preneha veljati na enega od načinov, ki ga veljavni pravni red za to določa; pravni red pa prenehanja veljavnosti zakona nikjer ne določa kot enega od načinov prenehanja veljavnosti izvršilnega predpisa.« Nomotehnična stroka nasprotuje po njihovem prepričanju pogostemu in najbolj preprostemu stališču, da so vsi izvršilni predpisi, katerih nadaljnja uporaba ni izrecno določena, prenehali veljati hkrati s prenehanjem veljavnosti zakona.²⁶

Takšno stališče bi bilo lahko v neskladju z načelom delitve oblasti in z 87. členom Ustave, saj pomeni, da lahko izvršilna veja oblasti brez zakonske podlage ureja pravna razmerja, ki jih mora originarno urediti zakonodajalec in določiti okvir tega urejanja. Če ni zakonske podlage, namreč stališče, da tudi po

²³ Igličar Albin, Na rob določilom o veljavi in uporabi zakona, Pravna praksa, št. 31-32, 2007, str. 18-19.

²⁴ Igličar Albin, Na rob določilom o veljavi in uporabi zakona, Pravna praksa, št. 31-32, 2007, str. 18-19.

²⁵ Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-312/96 z dne 14. 1. 1999, 24. točka obrazložitve, na katerega se sklicuje tudi sklep Ustavnega sodišča št. U-I-51/05 z dne 15. 9. 2005.

²⁶ Smernice, robna številka 227.

prenehanju zakona na njegovi podlagi izdan podzakonski akt sam po sebi velja naprej, pristaja na to, da lahko podzakonski akt samostojno ureja pravice in obveznosti. Zakon želi preprečiti nadaljevanje z opisano ustavno sporno nomotehnično prakso.

Dosedanja nomotehnična praksa ne razveljavljanja predpisov, ki se (več) ne uporabljajo

Nomotehnična stroka meni, da pri določenih predpisih iz njihovega naslova, namena, pomena ali vsebine izhaja vnaprejšnja, časovno omejena uporaba (tipični so na primer vsakoletni zakoni o izvrševanju proračuna). Ker po koncu takega obdobja tak predpis izgubi svoj neposredni pomen in se tudi neposredno več ne izvaja oziroma tudi ne more več izvajati, mu pravna teorija daje oznako, da je postal konzumiran. Nomotehnična stroka nadalje meni, da konzumirani predpis zaradi teh okoliščin ni tudi formalno prenehal veljati.²⁷ Starejša nomotehnična stroka je pojasnjevala, da se konzumiranih zakonov ne sme posebej in izrecno razveljaviti, ker v pravnem redu pogosto še vedno obdržijo (ohranijo) določen pomen, ker ima (je imelo) njihovo izvrševanje določene (pravno relevantne) pravne posledice.

Trenutno stališče nomotehnične stroke je, da "ne gre šteti, da je stvar »prečiščevanja« pravnega reda, da bi tak predpis tudi posebej in izrecno razveljavili (ali da bi celo sam vseboval tako določbo)."²⁸ Zato nomotehnična stroka pri dosedanjih poskusih formalne razveljavitve predpisov meni, da je neposredna določitev prenehanja veljavnosti, ki je sicer običajen in nomotehnično pravilen način prenehanja veljavnosti predpisov, v primeru konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov, ki so dejansko že neveljavni (indirektna derogacija), problematična.²⁹

Glede na to se konzumirani oziroma obsoletni predpisi do sedaj niso razveljavljali, čeprav je Vlada v Akcijskem načrtu za izboljšanje postopka načrtovanja, priprave, sprejemanja in vrednotenja učinkov zakonodaje 2019–2022 leta 2019 ugotovila, da je prikazovanje obsoletnih in konzumiranih predpisov med formalno veljavnimi predpisi za uporabnike, ki jih praviloma zanimajo le predpisi, ki jih morajo ali jih bodo morali uporabljati v vsakodnevem življenju, težko razumljivo.³⁰

Do sedaj se sodna praksa in strokovna pravna literatura tudi nista dotaknili vprašanja pravilnosti in notranje skladnosti nomotehnične predpostavke, da je konzumiranost predpisa enaka dejanskemu oziroma neformalnemu prenehanju njegove veljavnosti. Nomotehnična stroka namreč pri tej predpostavki tudi sama poudarjajo, da gre, pravilno gledano, le za prenehanje uporabe predpisa.³¹

Priprava prečiščenih besedil predpisov

Sprejemanje uradno prečiščenih besedil, ki so s potrditvijo v državnem zboru dobila svojo oblastno naravo in možnost samostojnega citiranja, je leta 2002 uvedel nov Poslovnik državnega zbora (PoDZ-1, Uradni list RS, št. 35/02), ker se predvidevanja zakonodajalca, da nove slovenske zakonodaje ne bo treba pogosto novelirati, niso uresničila.³² Do leta 2007 je PoDZ-1 predvideval, da zakonodajno-pravna služba državnega zbora uradno prečiščeno besedilo pripravi po vsaki spremembi ali dopolnitvi zakona. Praktična uporaba priprave uradno prečiščenih besedil je v petih letih pokazala, da bi bilo treba uradno prečiščena besedila pripravljati tudi po odločitvah ustavnega sodišča ter morebitnih posegih v zakonsko materijo v okviru sprejemanja drugih zakonov, če bi naj uradno prečiščeno besedilo zakona zagotavljalo preglednost in predstavljalo za uporabnika verodostojen pravni vir. Po drugi strani pa se je ugotovilo, da bi zadoščala zgolj objava na spletnih straneh, ne pa tudi v tiskani obliki. Tiskanje je povzročilo kopičenje

²⁷ Smernice, robna številka 219.

²⁸ Smernice, robna številka 219.

²⁹ Dopis SVZ št. 004-8/2019/2 z dne 8. 3. 2019.

³⁰ Dopis SVZ ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

³¹ Smernice, robna številka 219.

³² Predlog poslovnika Državnega zbora (PoDZ-1), EPA 314-III.

velikega števila uradnih prečiščenih besedil zakonov in je bilo povezano z visokimi stroški objave v uradnem listu, ki jih je moral nositi državni zbor.³³

Za pripravo prečiščenih besedil zakonov veljavni Poslovník Državnega zbora (v nadaljnjem besedilu PoDZ-1)³⁴ pooblašča Zakonodajno-pravno službo Državnega zbora, ki mora po vsaki spremembi ali dopolnitvi zakona pripraviti neuradno prečiščeno besedilo zakona,³⁵ na podlagi sklepa, ki ga sprejme državni zbor na predlog matičnega delovnega telesa, vlade ali poslanske skupine, pa mora pripraviti uradno prečiščeno besedilo.³⁶ Neuradno in uradno prečiščeno besedilo se objavi v elektronski obliki na spletnih straneh državnega zbora, uradno prečiščeno besedilo pa tudi v Uradnem listu Republike Slovenije.³⁷

Na področju podzakonskih predpisov in drugih aktov obstoječa poslovniška ureditev vlade predvideva pripravo uradno prečiščenih besedil.

2. CILJI, NAČELA IN POGNAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je izboljšati stanje v Sloveniji glede administrativnih ovir in konkurenčnega poslovnega okolja.

Namen je poenostaviti življenje državljanom in poslovanje podjetjem ter s tem prispevati k znižanju stroškov in odpravljanju administrativnih ovir. Le zakonodaja, ki je najmanj obremenjujoča, izboljšuje konkurenčnost gospodarstva in odprtost trga, izboljšuje standard državljanov in povečuje transparentnost.

Predlog zakona vsebuje vsebinske ukrepe za debirokratizacijo, ki je zapisana kot eden izmed temeljnih ciljev vlade. V prvi skop ukrepov sodijo spremembe in dopolnitve zakonov z enostavnimi rešitvami, ki ne zahtevajo sistemskih sprememb zakonodaje. V drugi sklop ukrepov sodijo prenehanja veljavnosti zakonov in na njih temelječih podzakonskih predpisov, ki se več ne uporabljajo.

Cilj predloga zakona je prek krepitve spoštovanja načel pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo in ter jasnosti in določnosti predpisov prečistiti slovenski pravni red ter v Republiki Sloveniji okrepiti vladavino prava. Hkrati je cilj predloga zakona na zakonski ravni udejanjiti nenapisano ustavno načelo, da Ustava posameznikom dopušča vse, česar veljavni pravni red Republike Slovenije izrecno ne omejuje ali prepoveduje,³⁸ kar je mogoče le tako, da se veljavni pravni red zameji tako po svojem obsegu kot po svoji časovni veljavnosti. Končni cilj uvedbe uradnega registra je pri posameznikih utrditi občutek, da so izven obveznosti, ki jim jih nalaga veljavni pravni red, svobodni v svojem ravnanju.

Cilj predloga zakona je tudi okrepiti pomen ustavne določbe o vakacijskem roku in jo prilagoditi sodobnim razmeram informacijskega preobilja in digitalizacije. V pravu po poteku *vacatio legis* velja domneva, da se je vsakdo lahko seznanil s sprejetimi zakoni, tako da se na njihovo nepoznavanje nihče ne more sklicevati oziroma nepoznavanje zakona nikogar ne opravičuje v primeru kršitev zakona (*Ignorantia iuris nocet*).³⁹ V sodobnem času, ko je zakonov neprimerno več kot včasih in se tudi hitreje spreminjajo, pa je nerealno pričakovati, da bo ta domneva ohranila svoj prvotni pomen brez pomoči sodobne informacijske tehnologije, ki posameznikom omogoča, da lahko vsak čas na spletu preverijo

³³ Obrazložitev k 36. členu Sprememb in dopolnitev Poslovníka državnega zbora (PoDZ-1B), EPA 1483-IV.

³⁴ Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami.

³⁵ Prvi odstavek 153. člena PoDZ-1.

³⁶ Drugi odstavek 153. člena PoDZ-1.

³⁷ Četrty odstavek 153. člena PoDZ-1.

³⁸ Predlog Ustavnega zakona za izvedbo Ustave Republike Slovenije, ESA 487, str. 12.

³⁹ Albin Igličar, Razlage začetka veljavnosti zakona, obvezne moči zakona in uporabe zakona, v Časovnost razlage zakona (ur. Pavčnik, Štajnpihler Božič) SAZU, Ljubljana 2018, str. 69-77.

vsebino pravnih norm, ki jih v danem trenutku zavezujejo, to je celotnega veljavnega pravnega reda. Po drugi strani pa ima država zaradi možnosti, ki jih ponuja sodobna tehnologija, tudi pozitivno dolžnost, da s pomočjo informacijske tehnologije svojim državljanom olajša dostop in pregled nad veljavnim pravnim redom Republike Slovenije.

Cilj zakona je v pravni red uvesti mehanizme, ki bodo preprečevali nadaljnje kopičenje kategorije veljavnih predpisov, ki se ne uporabljajo, ter očistiti pravni red konzumiranih in obsoletnih predpisov za nazaj. Cilj zakona je odpraviti administrativne ovire, ki so ministrstvom doslej preprečevale slediti temeljnemu načelu debirokratizacije, ki se zasleduje tudi v tujih pravnih ureditvah, in sicer t. i. načelu »one in – one out«.

2.2 Načela

Zakonski predlogi zasledujejo:

- načelo pravne države, ki vključujejo načela pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo in ter jasnosti in določnosti predpisov,
- načelo neposrednega uresničevanja temeljnih svoboščin,
- nenapisano ustavno načelo, da Ustava posameznikom dopušča vse, česar veljavni pravni red Republike Slovenije izrecno ne omejuje ali prepoveduje,⁴⁰
- načelu »one in – one out« pri preprečevanju kopičenja predpisov in
- načelo učinkovitosti poslovanja državne uprave.

Po prvem odstavku 154. člena Ustave morajo biti predpisi objavljeni, preden začnejo veljati. Temeljni namen te določbe je zagotoviti pravno varnost državljanov. Tisti, na katerega se predpis nanaša, mora imeti možnost, da se z vsebino predpisa vnaprej seznanijo. Pravna varnost predstavlja konkretizacijo ustavnega načela pravne države. Ni pravne varnosti, če se ni mogoče zanesti na predpise, ki so pred začetkom veljavnosti pravilno objavljeni. Vsakdo ima pravico zaupati v veljavno pravo in skladno z njim vnaprej uravnavati svoja ravnanja in pričakovanja.⁴¹ Ustavno določeno minimalno 15-dnevno obdobje, ki mora preteči med objavo in veljavnostjo zakona je pomembno zaradi seznanitve naslovnikov pravnih norm z njihovo vsebino. Prva seznanitev z vsebino predpisov, ki se bodo uveljavili, je namreč predpogoj za to, da lahko država prek ustreznih sankcij zagotovi spoštovanje veljavnih pravnih norm. Vendar pa v sodobnem času intenzivnega normiranja vsakdanjega življenja ta predpostavka ne zadošča več. Z vidika spoštovanja načela pravne države je namreč pomembno, da država naslovnikom in uporabnikom pravnih norm ves čas njihove veljavnosti zagotavlja ažuren in verodostojen register, kjer lahko vsak trenutek brezplačno preverijo vsebino pravnih zavezujočih pravnih norm. V času naraščanja števila veljavnih predpisov je prav tako pomemben izbor pravnih norm. Če se zavezujoče pravne norme skrivajo med tisti, ki niso več zavezujoče, oziroma med tistimi, ki niti ne izpolnjujejo kriterija splošnosti in abstraktnosti, se dostopnost do zavezujočega pravnega reda lahko bistveno okrne. Navedeno lahko oslabi pravno varnost in sam vakacijski rok kot sredstva za njeno zagotavljanje.

Eno od načel pravne države zahteva, da so predpisi jasni in določni, tako da je mogoče nedvomno ugotoviti vsebino in namen norme. Navedeno velja za vse predpise, zlasti pa je to pomembno pri predpisih, ki vsebujejo pravne norme, ki določajo pravice ali dolžnosti pravnih subjektov. Zahteva po jasnosti in določnosti seveda ne pomeni, da morajo biti predpisi taki, da jih ne bi bilo treba razlagati. Uporaba predpisov vedno pomeni njihovo razlago in tako kot vsi ostali predpisi, so tudi zakoni predmet razlage. Z vidika pravne varnosti, ki je eno od načel pravne države, pa postane predpis sporen takrat, kadar s pomočjo pravil o razlagi pravnih norm ne moremo priti do jasne vsebine predpisa.⁴² Če je v pravnem redu poleg pravnega pravila, ki ima sicer jasno in določno vsebino, še drugo pravno pravilo z enako ali zelo podobno vsebino, se določnost enega in drugega pravnega pravila izgubi. Obstoj dveh takih pravnih pravil povzroči nejasnost o tem, katero pravilo je treba uporabiti, s tem pa ustvarja pravno

⁴⁰ Predlog Ustavnega zakona za izvedbo Ustave Republike Slovenije, ESA 487, str. 12.

⁴¹ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-66/11 z dne 19. 5. 2011.

⁴² Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-32/02 z dne 10. 7. 2003.

negotovost in omogoča samovoljno oziroma arbitrarno uporabo prava. Načelu določnosti pravnega pravila (*lex certa*) je zadoščeno z načelom razločnosti (*lex distincta*). V nasprotnem primeru gre za anomijo pravnega reda, ki je v nasprotju z načeli pravne države (2. člen Ustave).⁴³

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Predlog zakona je sestavljen iz dveh delov in vsebuje vsebinske ukrepe za debirokratizacijo, ki je zapisana kot eden izmed temeljnih ciljev vlade. V prvi skop ukrepov sodijo spremembe in dopolnitve zakonov z enostavnimi rešitvami, ki ne zahtevajo sistemskih sprememb zakonodaje. V drugi skop ukrepov sodijo prenehanja veljavnosti zakonov in na njih temelječih podzakonskih predpisov, ki se več ne uporabljajo.

Prvi del predlog zakona vsebuje paket vsebinskih poenostavitev pravnih institutov na področjih s pristojnosti ministrstev za javno upravo, za notranje zadeve, za pravosodje, za gospodarski razvoj in tehnologijo, za finance, za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, za okolje in prostor, za izobraževanje, znanost in šport, za kulturo ter za zdravje. In sicer gre za poenostavitve naslednjih zakonov:

1. Zakon o prijavi prebivališča (ZPPreb-1),
2. Zakon o centralnem registru prebivalstva (ZCRP),
3. Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP),
4. Zakon o javnih uslužbencih (ZJU),
5. Zakon o pravnem postopku (ZPP),
6. Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (ZSICT),
7. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK),
8. Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2),
9. Zakon o ohranjanju narave (ZON),
10. Zakon o agrarnih skupnostih (ZAgrS),
11. Zakon o športu (ZŠpo-1),
12. Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK),
13. Zakon o pogrebni in pokopališki dejavnosti (ZPPDej),
14. Zakon o uradnem listu (ZUL).

V Zakon o prijavi prebivališča (ZPPreb-1) in Zakon o centralnem registru prebivalstva (ZCRP) se dodajajo podatki o mobilni številki in elektronskem naslovu, ki bodo omogočali hitrejši in učinkovitejši kontakt uradnih oseb s posamezniki.

V Zakonu o splošnem upravnem postopku (ZUP) se ukinja žig in pisanje datuma z besedo na vročilnicah, omogoča pošiljanje obvestila o poslani pošiljki tudi prek SMS sporočila, razbremenjuje ministre, tako da bodo lahko vsi državni sekretarji, tudi tisti brez strokovnega izpita in ustrezne izobrazbe, podpisovali odločbe v posamičnih postopkih.

V Zakonu o javnih uslužbencih (ZJU) se omogoča vročanje sklepov javnim uslužbencem tudi na službeni mail.

V Zakonu o pravnem postopku (ZPP) se ukinja overjanje natisnjenih izvodov odločb z elektronskim podpisom.

V Zakonu o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (ZSICT) se ukinja letne izjave izvedencev, sodnih tolmačev in sodnih cenilcev ministrstvu za pravosodje o ažurnosti njihovih podatkov.

⁴³ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-134/11 z dne 11. 7. 2013.

V Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK) se olajšuje sklepanje pogodb med javnim sektorjem in poslovnimi subjekti, tako da se izjavo ponudnika o nepovezanosti s predstojnikom javne osebe pridobi le v postopku podeljevanja koncesije, sklepanja javno-zasebnega partnerstva in javnega naročila (po ZJN-3 in po ZJNPOV), ne pa tudi v postopku sklepanja čisto vsake pogodbe.

V Zakonu o davčnem postopku (ZDavP-2) in Zakonu o agrarnih skupnostih (ZAgrS) se omogoča, da je v davčnih postopkih davčni zavezanec sama agrarna skupnost, ne pa vsi njeni člani.

V Zakonu o ohranjanju narave (ZON) se bo omogočilo, da bo naloge upravljanja zavarovanega območja lahko izvajal tudi ustanovitelj sam ter omogočilo izvajanje naravovarstvenega nadzora tudi občinski ali medobčinski upravi.

Zakon o športu (ZŠpo-1) ukinja dvojno preverjanje izpolnjevanja pogojev polnoletnosti in najmanj srednje poklicne izobrazbe pri vpisu v razvid strokovnih delavcev v športu.

Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK) posvetovalno pristojnost strokovnih komisij pri podeljevanju javnih sredstev usklajuje z dometom njihove strokovne avtonomije na posameznih kulturnih področjih.

V Zakonu o pogrebni in pokopališki dejavnosti (ZPPDej) se tudi v manjših krajih, ki so vezani na mestna pokopališča, dopušča spoštovanje želje žalujočih, da lahko pokojnik do pogreba leži doma.

V Zakonu o uradnem listu (ZUL) se predvideva postopna vzpostavitev Uradnega registra Republike Slovenije, kjer bodo objavljena uradna prečiščena besedila državnih predpisov, za katere bo veljalo načelo zaupanja v avtentičnost njihovih besedil. Uradni register bo vseboval vse veljavne državne predpise, kamor sodijo zakoni, ki jih sprejema državni zbor, ter podzakonski predpisi, ki jih sprejemajo vlada (uredbe in odloki na podlagi 21. člena Zakona o vladi)⁴⁴ in ministrstva (pravilniki, odredbe in navodila na podlagi 74. člena Zakona o državni upravi).⁴⁵ Ustava v drugem odstavku 154. člena določa, da se državni predpisi objavljajo v državnem uradnem listu, predpisi lokalnih skupnosti pa v uradnem glasilu, ki ga te same določijo. Uradni register bo izhajal iz predpostavke, da pravni akti sodijo med državne predpise zaradi organa, ki jih je sprejel, glede na razvrstitev iz 153. člena Ustave in poimenovanje iz drugega odstavka 154. člena Ustave. Uradni register bo vseboval avtentična besedila zakonov, na podlagi katerih bodo posamezniki seznanjeni s svojimi pravicami in dolžnostmi ter z njihovim poljem svobodnega ravnanja. Uradni list je namenjen prvi seznanitvi s spremembami v pravnem redu po kronološkem zaporedju, uradni register je namenjen trajnemu dostopu do veljavnega pravnega reda po tematskem zaporedju. Poudariti velja, da bo za vzpostavitev Uradnega registra, ki bo vseboval uradno prečiščeno besedilo Ustave, potrebna tudi sprememba 153. člena PoDZ-1, ki priprave uradno prečiščenega besedila Ustave trenutno ne predvideva.

V uradni register bodo vključeni državni predpisi v obsegu, kot ta pojem opredeljuje Ustava v drugem odstavku 154. člena. Iz drugih ustavnih določb razberemo, da ta pojem obsega zakone in druge predpise, ki jih sprejema Državni zbor, in podzakonske predpise, ki jih sprejemajo vlada in ministrstva. V pojem državnih predpisov pa po Ustavi niso vključeni splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil. Po presoji Ustavnega sodišča so namreč splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, posebna kategorija, ki jih ni treba v vseh pogledih enačiti z državnimi predpisi, zato obveznost objave v državnem uradnem listu, ki velja po določbi prvega odstavka 154. člena za državne predpise, ne velja tudi za splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil.⁴⁶ Splošne akte, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, sprejemajo tudi javne regulatorne agencije na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o

⁴⁴ Zakon o vladi (ZVRS, Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami).

⁴⁵ Zakon o državni upravi (ZDU-1, Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami).

⁴⁶ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-224/95 z dne 14. 1. 1999 v povezavi s pritrdilnim ločenim mnenjem sodnika dr. Udeta.

javnih agencijah (v nadaljnjem besedilu: ZJA).⁴⁷ V tej luči je zato treba razumeti tudi drugi odstavek 27. člena ZJA, ki splošne akte javne regulatorne agencije sicer opredeljuje kot predpise, vendar kot jih razume ZUL, to je kot akte, ki zaradi objave v Uradnem listu Republike Slovenije spadajo v RPS.

Uradni register bo po eni strani v celoto povezal vse veljavne državne predpise glede na njihovo umeščenost po hierarhiji in po tematiki, po drugi strani pa bo razčlenjen na posamezne določbe veljavnih državnih predpisov. To bo po eni strani uporabnikom uradnega registra omogočilo vpogled v obseg slovenskega pravnega reda kot celote in ne le njegovih posameznih delov v obliki zakonov. Po drugi strani pa bo pripravljavcem državnih predpisov omogočilo, da bodo lahko posameznim delom zakonov, ki bodo potrebovali več časa za uvedbo nove pravne ureditve, določili kasnejši začetek veljavnosti kot drugim delom. Prav tako bo pristojnim osebam lahko omogočil, da bodo pri pripravi prečiščenih besedil lahko v uradnem registru popravili le tiste zakonske določbe, ki se spreminjajo, ne pa celotnih državnih predpisov. Sedanja praksa je namreč pokazala potrebo, da se različnim določbam državnih predpisov določi različen začetek njihove veljavnosti. Da je način določanja različnih začetkov veljavnosti različnih zakonskih določb skladen z načelom pravne države je menilo tudi ustavno sodišče sosednje države, Republike Hrvaške.

Priprava t. i. omnibus zakonov v časih izrednih razmer (npr. protikoronski paketi, ZUJF in podobno), kjer se z enim zakonom posega v več drugih zakonov, je pokazala potrebo po spremembi razmišljanja, da osnovna enota slovenskega pravnega reda ni več zakon kot celota, temveč posamezne zakonske določbe, ki se lahko spreminjajo ne le z novelo istega zakona in hkrati, temveč tudi z drugimi zakoni in v različnih trenutkih. Notranjo skladnost pravnega reda v takih situacijah lahko zagotavlja le enotni uradni register, ki združuje vse zakone pravnega reda Republike Slovenije, ki veljajo na določen dan.

Zakon bo določal, da se določba državnega predpisa vpiše v uradni register z dnem, ko začne veljati, ko začne zavezovati in se uporabljati. S tem se želi ukiniti sedanjo ustavnopravno sporno nomotehnično prakso, ki v primeru sprejemanja zahtevnejših oziroma sistemskih zakonov začetek uporabe zakona zamika na čas po začetku veljavnosti zakona. V ustavno sodni presoji se je po odločbi št. U-I-283/96 z dne 29.10.1997 ustalilo pravilo, da Ustavno sodišče v primeru, ko določen splošni akt (ker posega v pravice nedoločenega kroga oseb) ni objavljen v Uradnem listu RS, ugotovi, da ni začel veljati in se ne sme uporabljati.⁴⁸ Če se torej splošni akt ne sme uporabljati preden začne veljati, prav tako ne sme več zavezovati po koncu njegove veljavnosti (lahko pa ga sodišča ali drugi državni organi, kot že pojasnjeno, uporabljajo pri odločanju o pravnih razmerjih, ki so nastala v času njegove zavezujoče pravne moči).

Zakon tako ukinja razlikovanje med uporabo predpisov s strani posameznikov in s strani oblastnih organov. Z vidika zavezovalnosti oziroma obligatornosti pravne norme namreč ni mogoče najti nobenega razloga, zakaj bi razlikovali med posamezniki, ki jih pravne norme zavezujejo k določenemu ravnanju, in med oblastnim organom, ki ga pravne norme zavezujejo, da sprejme izvršilne podzakonske predpise. Veljavna pravna podlaga za sprejem podzakonskih predpisov se bo po predlagani ureditvi vzpostavila tako, da bo zakonodajalec lahko izvršilni klavzuli določil zgodnejši trenutek uveljavitve kot ga bo določil preostanku zakona (npr. določba, ki pristojnemu ministru v šestih mesecih po uveljavitvi zakona nalaga izdajo podzakonskih izvršilnih predpisov, bi lahko začela veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu, preostanek zakonskih določb pa bi lahko začel veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu). Zakon s tem določa način izvršitve 154. člena Ustave, ki pozna le institut začetka veljavnosti državnega predpisa, ne pa tudi instituta začetka njegove uporabe.

Zakon bo določal, da lahko uporabniki razveljavljen predpis še vedno uporabljajo pri reševanju preteklih pravnih razmerij, s čemer rešuje morebitni nomotehnični pomislek, da bi formalna razveljavitev konzumiranih ali obsoletnih zakonov vplivala tudi na (pravno relevantne) pravne posledice, ki iz razveljavljenih zakonov izvirajo. Za potrebe prečiščenja veljavnega pravnega reda, ki se bo odrazilo tudi v dejanskem zmanjšanju števila državnih predpisov, so ministrstva z vidika njihove konzumiranosti

⁴⁷ Uradni list RS, št. 52/02 s spremembami.

⁴⁸ Lovro Šturm, Komentar k 154. členu Ustave, v Komentar Ustave Republike Slovenije (ur. Matej Avbelj), I. del, Nova Univerza, Ljubljana 2019, str. 672.

oziroma obsoletnosti od maja do avgusta 2020 pregledala preko 6.300 osnovnih veljavnih državnih predpisov, ki naj bi se po podatkih RPS še uporabljali.

V drugem delu zakona se dosledno udejanja spoštovanje 154. člena Ustave, ki objavo v uradnem listu zahteva tudi pred prenehanjem veljavnosti državnih predpisov in vzpostavlja mehanizem prečiščevanja pravnega reda, ki bo preprečeval kopičenje predpisov, ki se zaradi poteka časa ali družbenih ali tehnoloških sprememb več ne uporabljajo. In sicer se razveljavlja 207 zakonov in vse podzakonske predpise, izdane na njihovi podlagi, ter določa prenehanje uporabe 18 zveznih jugoslovanskih zakonov. Zakon uvaja postopek ugotavljanja, kateri predpisi se zaradi njihovega naslova, namena, pomena ali vsebine ne morejo več uporabljati. Zakon bo tudi določal, da z dnem razveljavitve zakona prenehajo veljati tudi podzakonski predpisi, ki so bili sprejeti na njegovi podlagi. S tem se želi prekiniti z nomotehnično prakso, sporno z vidika tretjega odstavka 153. člena Ustave, ki določa, da morajo biti podzakonski predpisi v skladu z ustavo in zakoni. Podzakonski akti z razveljavljeno zakonsko podlago prenehajo veljati tudi zaradi načela konsistentnosti kot enega od načel pravne države, ki zahteva vertikalno skladnost predpisov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, ne pa tudi za druga javna finančna sredstva.

Sredstva za postopno vzpostavitev Uradnega registra Republike Slovenije bodo za naslednjih pet let zagotovljena iz sredstev proračuna Evropske Unije (sklad za okrevanje in odpornost). Ocenjena so na 780.000 EUR.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna sredstva za postopno vzpostavitev Uradnega registra Republike Slovenije bodo za naslednjih pet let (v državnem proračunu) zagotovljena iz sredstev proračuna Evropske Unije (sklad za okrevanje in odpornost). Ocenjena so na 780.000 EUR.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

DANSKA

Odprava regulatornih bremen

Danska vlada si je zastavila cilj, da bo zmanjšala regulatorne stroške za podjetja v neto višini 4 milijard DKK v obdobju med 2015 in 2020. Za doseganje zmanjšanja regulatornih bremen, so morali resorji, pripravljavci predpisov, izvesti oceno učinkov novih predpisov na gospodarstvo. V kolikor je ocena pokazala, da obstajajo veliki učinki na poslovne subjekte (več kot 10 milijonov DKK regulatornih stroškov ali več kot 4 milijoni administrativnih stroškov) se je morala izvesti kvantifikacija učinkov in rezultati objaviti v okviru posvetovanj z javnostjo o osnutku predpisa.

Vsak nov predlog predpisa je pregledan z vidika identifikacije nepotrebnih administrativnih bremen za poslovne subjekte. S ciljem preprečevanja novih bremen, se na podlagi AM-VAB metode, ki je zelo podobna SCM metodi, izvede ocena učinkov vseh predlogov predpisov, za katere se lahko predvideva povečanje ali zmanjšanje bremen. Predlogi predpisov, ki bremena povečujejo ali zmanjšujejo za več kot 10.000 ur na letni ravni, kar je enako letnim stroškom v višini 4 milijone DKK, so predmet merjenja,

rezultati morajo biti predstavljeni Ekonomskemu odboru danske vlade (*Economic Committee of the Danish government*)

Business Forum for Better Regulation (Poslovni forum za boljšo zakonodajo)

Forum za boljšo zakonodajo (BFBR) je bil ustanovljen leta 2012 s ciljem aktivnega sodelovanja s predstavniki gospodarstva pri prenovi zakonodaje, ki vpliva na poslovne subjekte. Glavna naloga foruma je identificirati vsa tista področja, ki jih poslovni subjekti vidijo kot obremenjujoča za poslovanje in podaja predlogov za poenostavitve. Ti predlogi se lahko nanašajo na spremembo predpisov, uvedbo novih ali spremembo obstoječih.

Forum je sestavljen iz predstavnikov zbornic, gospodarskih združenj, združenj delavcev, akademikov in strokovnjakov s področja poenostavitve predpisov. Sestaja se trikrat letno, na sestankih se člani odločijo, kateri predlogi bodo posredovani v obravnavo vladi.

Predlogi se obravnavajo po načelu "*comply or explain*", ki pomeni, da mora vlada predlog upoštevati ali utemeljiti razloge zakaj tega ne bo storila (Danish Business Authority). Do oktobra 2016 je bilo vladi posredovanih 603 predlogov, od katerih je 191 že implementiranih, 189 pa delno implementiranih. Napredek glede implementacije ukrepov je dostopen na spletnih straneh foruma. Mandat foruma je potekel leta 2015, vendar ga je danska vlada podaljšala do konca leta 2019.

Team Smart Regulation (ekipa za pametno regulacijo)

Team Smart Regulation svetuje javnim uslužbencem kako izvesti presoje učinkov ob enem pa spremlja stanje na področju nastajanja novih/odprave obstoječih regulatornih bremen. Skupina tudi svetuje na področju odprave regulatornih bremen in izboljšanja kakovosti posvetovanja s poslovnimi subjekti: kako vključiti njihove predloge v poenostavitve postopkov. Poleg tega je Team Smart Regulation zadolžen za oceno in merjenje administrativnih bremen na poslovne subjekte.

Burden hunter: lov na administrativna bremena

Lovci na administrativna bremena (*burden hunters*) so javni uslužbenci, ki aktivno vključujejo poslovne subjekte v odpravo administrativnih bremen. Je neke vrste *mindset* in metoda dela: pri identifikaciji potreb po spremembah predpisov in tudi pri pripravi osnutkov predpisov so že v najzgodnejših fazah vključeni končni uporabniki, ki so sistematično vključeni v regulatorni proces.

Metodologija lova na administrativna bremena vključuje številne metode vključevanja poslovnih subjektov v regulatorni proces. Lovci na administrativna bremena se osredotočajo na inovativne metode dela s ciljem zmanjšanja stroškov poslovnim subjektom, ki so povezani z izpolnjevanjem obveznosti iz predpisov. Proces poteka na različne načine: intervjuji s poslovnimi subjekti in opazovanje njihovih poslovnih procesov, mapiranje življenjskih dogodkov, *service design* in *user-centered innovation*.

Metode omogočajo javnim uslužbencem, da se osredotočajo na poenostavitve na tistih področjih, ki jih poslovni subjekti dojemajo kot najbolj obremenjujoče. Z uporabo kvalitativnih metod lahko javna uprava dobi praktične informacije o tem, kako poslovni subjekti dojemajo predpise in kako izvajajo aktivnosti povezane z njimi. Tako da aktivno vključujejo poslovne subjekte v procese znotraj zakonodajnega cikla, lahko dosežejo poenostavitve in optimizacijo postopkov tako, da znižajo stroške podjetjem (Danish Business Authority).

Viri:

- Danish Business Authority. (brez datuma). Pridobljeno iz Business Forum for Better Regulation: <https://danishbusinessauthority.dk/business-forum-better-regulation>

- Danish Business Authority. (brez datuma). Pridobljeno iz Burden hunter: hunting administrative burdens and red tape: <https://danishbusinessauthority.dk/burden-hunter-hunting-administrative-burdens-and-red-tape>
- OECD. (2016). Pridobljeno iz Pilot database on stakeholder engagement practices in regulatory policy: <http://www.oecd.org/gov/regulatory-policy/DNK-Business-Forum.pdf>

NIZOZEMSKA

Nizozemska je že več let ena od vodilnih držav v Evropi na področju reforme regulatornih politik (The World Bank Group). Kvantificirani cilji za zmanjšanje regulatornih bremen, uporaba metodologije SCM (Standard Cost Model), povezava med cilji regulatorne reforme in proračunskega cikla ter ustanovitev neodvisnega nadzornega organa (ACTAL) so po mnenju OECD ključni faktorji uspeha države na tem področju.

V prvi fazi, med leti 2003 in 2007, so v okviru programa dosegli 25 % neto zmanjšanje administrativnih bremen. Po zaključku si je vlada zastavila še ambicioznejši cilj in sicer zmanjšanje vseh regulatornih bremen, ne le administrativnih, za 25 %, kar so v obdobju med 2012 in 2017 tudi dosegli.

Da bi dosegli cilj, zmanjšanje regulatornih bremen za 25 %, je nizozemska vlada ustanovila dva organa:

- ministrsko skupino za administrativne obremenitve (IPAL) in
- svetovalni odbor za administrativna bremena (ACTAL).

IPAL je bil ustanovljen z namenom učinkovite koordinacije med ministrstvi ter premostitve političnih ovir, v letu 2007 pa ga je nadomestil Skupina za regulatorno reformo (*Regiegroep Regeldruk* - RRG). **RRG** je skupen projekt Ministrstva za finance in Ministrstva za gospodarstvo, ki zaposluje 40 javnih uslužbencev in izvaja naslednje aktivnosti:

- koordinacija in nadzor nad programom odprave regulatornih bremen,
- poročanje o stanju implementacije programa vladi,
- koordinacija politik povezanih z odpravo regulatornih bremen na ravni EU ter
- razvoj metodologij in usposabljanje javnih uslužbencev (OECD, 2010)

Z sklepom vlade je bil leta 2000 ustanovljen **ACTAL**, neodvisno svetovalno telo, ki svetuje nizozemski vladi in parlamentu kako zmanjšati regulatorna bremena za podjetja in državljane. Organ zagotavlja:

- ex-ante (predhodna) mnenja na zakonodajne predloge z vidika regulatornih obremenitev;
- vrednotenja predpisov z vidika regulatornih bremen;
- strateške nasvete v zvezi z obstoječo zakonodajo ter
- druga mnenja, ki so usmerjena v izboljšanje nizozemskega pristopa k boljši zakonodaji (ACTAL).

Kljub temu, da nizozemski sistem ne predvideva sistema izravnave, kot je to predvideno v Veliki Britaniji in Kanadi, se je kvantifikacija ciljev za zmanjšanje regulatornih bremen izkazala kot zelo učinkovit mehanizem, kako spodbuditi ministrstva in vladne službe, da aktivno iščejo načine, kako zmanjšati regulatorna bremena (Schout & Sleifer, 2014).

Svetovna banka je identificirala štiri ključne faktorje, ki so pripomogli k uspehu nizozemskega sistema:

- implementacija kvantificiranega cilja – zmanjšanje regulatornih bremen za 25 % je pridobila veliko pozornost javnosti, saj je o programu v takšni obliki relativno enostavno komunicirati. Poleg tega je bila Nizozemska prva država, ki se je odločila za implementacijo tovrstnega projekta.
- Bistvenega pomena je institucionalni položaj organa (Ministrstva za finance), ki koordinira celoten sistem.
- Ustanovitev neodvisnega nadzornega organa ACTAL je dala ocenam objektivnost in dodaten zagon ministrstvom za izvedbo reform.
- Politična zavezanost in podpora vseh večjih političnih strank v parlamentu, da podprejo program odprave regulatornih bremen je zagotovo eden pomembnejših faktorjev uspeha.

Med letoma 2012 in 2017 so bila prizadevanja vlade usmerjena v smeri odprave regulatornih bremen v višini 2,5 milijarde EUR (Vlada Nizozemske).

Viri:

- ACTAL. (brez datuma). Pridobljeno iz <http://www.actal.nl/english/about-actal/>
- OECD. (2010). *Better Regulation in Europe: Netherlands*. Paris: OECD Publishing.
- Schout, A., & Sleifer, J. (2014). Expertise at the Crossroads of National and International Policy Making: A Public Management Perspective. V M. A. al., *THE ROLE OF "EXPERTS" IN INTERNATIONAL AND EURO-PEAN DECISION-MAKING PROCESSES: ADVISORS, DECISION MAKERS OR IRRELEVANT AC-TORS?* (str. 361-377).
- The World Bank Group. (brez datuma). *Doing Business*. Pridobljeno iz Review of the Dutch Administrative Burden Reduction Programme: <https://www.doingbusiness.org/en/reports/thematic-reports/review-of-the-dutch-administrative-burden-reduction-programme>

PORTUGALSKA

Prvi pomembnejši program vlade za boljšo zakonodajo je bil sprejet leta 2006 in je vseboval ukrepe iz predhodnih iniciativ, predvsem v smeri izboljšanja kakovosti in učinkovitosti predpisov, ki so se nanašali na izboljšanje zakonodajnega postopka v skladu s smernicami EU in OECD.

Sledilo je izvajanje programa SIMPLEGIS, ki je bil sprejet v okviru 17. portugalske vlade in se je izvajal med majem 2010 in junijem 2011. V primerjavi s predhodnimi 10 leti (2000-2009) je bilo leta 2010 sprejetih manj predpisov, skupaj 199 ministrskih uredb (decretos-leis) in 8 uredb z zakonsko močjo (decretos regulamentares). V preteklih letih je vlada v povprečju na leto sprejela 352 predpisov.

Področje boljše zakonodaje se je znatno okrepilo z ustanovitvijo Službe za regulatorno politiko in načrtovanje v okviru Ministrstva za pravosodje (*Gabinete de Política Legislativa e Planeamento*), ki je izvedlo številne programe, usmerjene v izboljšanje kakovosti predpisov. V prvi fazi so pripravili smernice za pripravo predpisov (*Legística Perspectivas sobre a Conceção e Redacção de Actos Normativos*), ki je bila osnova za kasnejšo spremembo poslovnika vlade. Izdali so tudi smernice za izvajanje presoje učinkov predpisov.

Ustanovitev Komisije za poenostavitev predpisov

Komisija je bila ustanovljena s sklepom vlade, februarja 2001, s ciljem da:

- identificira vsa tista področja, ki jih obstoječi predpisi najbolj obremenjujejo. Pripravljene so bile obsežne študije in analize obstoječe zakonodaje;
- priprava predlogov za poenostavitev obstoječe zakonodaje, predvsem v obliki konsolidacije in kodifikacije;
- možnosti za deregulacijo ali uporabo alternativnih načinov urejanja kot je npr. samoregulacija;
- študijo procesov priprave predpisov.

Skupina je delovala v okviru Ministrstva za reforme in javno upravo (*Ministro da Reforma do Estado e da Administração Pública*), vključevala pa je tudi predstavnike ministrstva za zunanje zadeve, pravosodja in kabineta predsednika vlade. Rezultati dela komisije niso konkretni predlogi ukrepov za poenostavitev predpisov ampak analize, predstavitev dobrih praks in sprejete smernice, ki so kasneje pomembno vplivale na programe poenostavitve predpisov.

Strateški program za kakovost in učinkovitost normativnih aktov vlade

Leta 2003 je bila ustanovljena tehnična komisija za pripravo Strategije za kakovost in učinkovitost normativnih aktov vlade, ki je delovala v okviru kabineta predsednika vlade. Rezultat dela komisije so bili predlogi za poenostavitev obstoječe zakonodaje. Ključna priporočila so obsegala:

- predlog uvedbe sistema evalvacije, vključno z predhodnim vrednotenjem (ex-ante presoja učinkov);

- metodologijo prenosa evropskih direktiv;
- dopolnitve poslovnika vlade na podlagi smernic Službe za regulatorno politiko in načrtovanje v okviru Ministrstva za pravosodje.

Program za boljšo zakonodajo (Programa “Legislar Melhor”)

Program vlade za boljšo zakonodajo je bil sprejet leta 2006 in je vseboval ukrepe iz predhodnih iniciativ, predvsem v smeri izboljšanja kakovosti in učinkovitosti predpisov, ki so se nanašali na izboljšanje zakonodajnega postopka v skladu s smernicami EU in OECD.

Program SIMPLEGIS

Program SIMPLEGIS je bil sprejet v okviru 17. portugalske vlade in se je izvajal med majem 2010 in junijem 2011. Program je imel dva pomembna dela: priprava ukrepov ter njihova implementacija in monitoring implementacije. Poleg tega, da je vključeval vse predhodno pripravljena izhodišča in analize, je temeljil na predlogih zunanjih deležnikov. Glavni cilj je bil pridobitev, analiza in implementacija predlogov ukrepov zunanjih deležnikov kot so predstavniki različnih sektorjev dejavnosti, vključno s poslovnimi združenji, sindikati, združenja varstvo potrošnikov, strokovne organizacije, med drugimi subjekti javnega in zasebnega prava.

Glavni cilji programa so bili:

1. zmanjšanje števila predpisov in poenostavitev obstoječih predpisov,
2. večja dostopnost informacij o predpisih in
3. boljše izvajanje predpisov.

Kar zadeva **prvi cilj** - poenostavitev zakonodaje, z manj zakoni – to predstavlja neposredne koristi za vse tiste subjekte, ki morajo v vsakdanjem življenju izpolnjevati obveznosti iz predpisov. Cilj programa je bil jasnejši pravni okvir in lažja uporaba. V prvi vrsti so ta cilj dosegli tako, da so omejili število predpisov, ki jih je pripravila vlada. Zastavili so si cilj manj urejanja s predpisi tako, da se predpisi sprejmejo samo takrat, ko cilja ni mogoče uresničiti drugače, obenem pa se izogniti sprejemanju večjega števila predpisov, ki se nanaša na enako področje.

Drugi cilj je bil razveljaviti več predpisov kot jih je bilo sprejetih. Drugi ukrep je bil t.i. “*Atraso ZERO*” (*zero delay*) kar se tiče prenosa evropskih direktiv, kar pomeni, da se vse direktive prenašajo pravočasno. Eden od pomembnejših korakov je priprava normativnih smernic za vsakega od faz zakonodajnega postopka. Z večjo dostopnostjo informacij o predpisih je mišljen predvsem enostavnejši jezik, ki bo omogočal širše razumevanje predpisov. Rezultat so pripravljene in objavljene povzetki predpisov v enostavno razumljivem jeziku ter konsolidirane verzije predpisov.

S **tretjim ciljem**, zagotovitev učinkovitega izvajanja predpisov, so se osredotočili na pripravo praktičnih smernic in navodil za izvajanje predpisov, ki so po eni strani subjektom olajšali izpolnjevanje zahtev iz predpisov, po drugi strani pa so zagotovili bolj enotno uporabo predpisov.

Rezultati programa

V primerjavi s predhodnimi 10 leti (2000-2009) je bilo leta 2010 sprejetih manj predpisov, skupaj 199 ministrskih uredb (*decretosleis*) in 8 uredb z zakonsko močjo (*decretos regulamentares*). V preteklih letih je vlada v povprečju na leto sprejela 352 predpisov. Leta 2010 je bilo razveljavljenih tudi več kot 300 zakonskih in podzakonskih predpisov. Med 13. oktobrom 2010 in 31. decembrom 2011 je bilo objavljenih več kot 100 konsolidiranih besedil predpisov. (Etner & Silveira, 2014).

Viri:

- Agência para a Modernização Administrativa. (2017). Pridobljeno iz Simplex+ 2017: <https://www.simplex.gov.pt/app/files/967ff098fcc6a0f72d2af69cfab39e70.pdf>

- Etner, D., & Silveira, J. T. (2014). Programas de Better Regulation em Portugal: o SIMPLEGIS. *e-Pública [online]*, 203-243.
- Office of the Secretary of State for Administrative Modernization. (2008). Pridobljeno iz Legislative and Administrative Simplification Programme: <http://workspace.unpan.org/sites/internet/Documents/UNPAN034358.pdf>

ŠVICARSKA KONFEDERACIJA

Za Švicarsko Konfederacijo je značilna visoka stopnja institucionalizacije naknadnih (ex-post) vrednotenj politik. Obveznost vrednotenja je določena na ustavni ravni od leta 1999. V skladu s 170. členom Zvezne ustave Švicarske konfederacije (BV). Zvezna skupščina zagotovi, da se zvezni ukrepi ocenjujejo glede na njihovo učinkovitost. Ustavni pogoji pravnega okvira določajo pluralistično organiziran sistem vrednotenja. Glavne zainteresirane strani, vključene v izvajanje ocenjevanj, so: Zvezni svet, organi Zvezne skupščine in švicarski zvezni urad za revizijo.

Monitor birokracije

Monitor birokracije je projekt SECO, katerega cilj je pridobiti podatke o subjektivnem dojetanju regulatornih bremen. Leta 2012 in leta 2014 so bili prek zunanjega izvajalca izvedeni intervjuji z naključno izbranimi podjetji. Podjetja so bila naprošena, da za posamezne tematske sklope opredelijo, ali je regulatorna obremenitev nizka, precej nizka, precej visoka ali visoka. Poleg tega so bili vprašani za mnenje, ali se je v zadnji letih breme močno znižalo, nekoliko zmanjšalo, se je nekoliko povečalo ali močno povečalo, ali je breme ostalo enako. Poleg tega so bila postavljena tudi vprašanja o času in finančnih odhodkih povezanih z izpolnjevanjem administrativnih obveznosti. V letu 2012 je 50,5 % od 1.340 anketirancev menilo, da je regulatorna obremenitev zelo visoka, delež se je leta 2014 zvišal na 54,2 % (Staatssekretariat für Wirtschaft SECO, 2015).

MSP Forum

MSP forum deluje kot neodvisni organ oziroma kot parlamentarna komisija, ki ga je ustanovil Zvezni svet leta 1998. Njegovi člani so podjetniki, njihova naloga pa je analiza predlogov predpisov z vidika regulatornih obremenitev za mikro in mala podjetja. Forum obravnava tudi pakete obstoječe zakonodaje in daje predloge za spremembe in poenostavitve. Trenutno ima forum 12 članov iz privatnega sektorja in se setajajo šestkrat letno. Sestankov se udeležujejo poleg članov tudi pripravljavci obravnavanih predpisov. V mandatu 2012-15 je forum predložil 210 predlogov za zmanjšanje regulatornih obremenitev na 29 predlogov predpisov. Pripravljavci predpisov so upoštevali več kot 60 % predlogov Foruma, v obdobju 2008-11 pa 68 %.

SECO

SECO je zvezni kompetenčni center, sestavljen iz dveh direktorátov. Direktorát za ekonomsko politiko analizira obstoječe predpise glede stroškov in vpliva na gospodarstvo, izvaja interdisciplinarne projekte za izboljšanje regulativnih ukrepov, spremlja celotno veljavnost vseh predpisov in je zato tudi kompetenčni center za regulativna vprašanja. Poleg tega Direktorát za ekonomsko politiko podpira in svetuje zveznim organom glede izvajanja ocen regulativnih stroškov (RIA) (Bundesrat, 2015).

Viri:

- Rani Sharma, M., Freudl, D., Munch, C., Schindler, E., & Wegrich, K. (2013). *Expert report on the implementation of ex-post evaluations*. Prognos.
- Staatssekretariat für Wirtschaft SECO. (09. 04 2015). Pridobljeno iz Evaluation of the „Red Tape Monitor“: https://www.seco.admin.ch/dam/seco/en/dokumente/Standortfoerderung/KMU-Politik/Administrative_Entlastung/Evaluation%20des%20B%C3%BCrokratiemonitors.pdf.download.pdf/Evaluation_des_Buerokratiemonitors.pdf

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Načelo Eden-za-Enega („*One-in One-out*“), Eden-za-Dva („*One-in Two-out*“) od januarja 2013 in Eden-za-Tri („*One-in Three-out*“) od pomladi 2016 je eden od glavnih orodij britanske vlade na področju odprave regulatornih ovir, vendar ne edino. Agencija za boljšo pravno ureditev (*The Better Regulation Executive*) je bila odgovorna za številne druge politike, katerih cilj je bil zmanjšanje stroškov, ki jih podjetjem povzročajo predpisi.

Vladni Pododbor za zmanjšanje reguliranosti

Vse ukrepe, ki so vplivali na poslovne subjekte je moral predhodno odobriti Pododbor za zmanjšanje reguliranosti (*Reducing Regulation Subcommittee (RRC)*), skupaj z morebitno politično potrditvijo. Naloga vladnega pododborja je bila nadzor nad vladnimi politikami vključno z implementacijo načel boljše zakonodaje. Odobritev ukrepov je bil glavni vzvod nadzora RRC.

Pomembno je, da odobritev RRC ni bila potrebna le za primarno zakonodajo, ampak za vse oblike regulacije, vključno z kodeksi ravnanja, navodili in podzakonskimi akti. Kljub temu je sistem vseboval nekatere izjeme, kot so implementacija odločitve sodišč, davčna zakonodaja, okoljske dajatve, proračun, regulacija ali deregulacija javnega sektorja, ali predpisi, ki se nanašajo na državljane. Odobritev RRC je bila pridobljena v okviru medresorskega usklajevanja, ki je trajalo najmanj 6 delovnih dni. Pisna zahteva za potrditev ukrepa je morala poleg obrazložitve vsebovati še:

- oceno učinka in mnenje Odbora za regulatorno politiko (*Regulatory Policy Committee (RPC)*),
- pozitivno mnenje RPC, da je ukrep primeren za sprejem po hitrem postopku skupaj
- z oceno razvrstitve (*Regulatory triage assessment*) ali
- potrditev, da gre za ukrep v okviru *Red Tape Challenge*, zaradi česar je bil avtomatično sprejet po hitrem postopku (Department for Business Innovation & Skills, 2013).

Izjava o normativni dejavnosti

Namen Izjave o normativni dejavnosti (*The Statement of New Regulation (SNR)*), ki so bile objavljene dvakrat letno, je bil obveščanje poslovnih subjektov o zakonodajnih spremembah ter spremljanje napredka vlade glede doseganja ciljev na področju deregulacije. Vsaka izjava je vsebovala vse ukrepe, ki jih je v šestmesečnem obdobju obravnaval RRC in so zahtevali potrditev Odbora za regulatorno politiko (Department for Business Innovation & Skills, 2014).

Vsi ukrepi iz *Red Tape Challenge* so avtomatično sprejeti po skrajšanem postopku. Drugi regulatorni ukrepi in manj zahtevni ukrepi z majhnim vplivom na gospodarstvo so pogojno lahko vključeni. Ukrep ima majhen vpliv, če povzroča gospodarstvu na letni ravni manj kot 1 milijon GBP. Ukrepi ki izvirajo iz EU predpisov in so bili goldplated (»pozlačeni«) se ne morejo sprejeti po skrajšanem postopku, tudi če imajo majhen vpliv na gospodarstvo (*Red Tape Challenge*).

Nadzorni odbor za regulatorno politiko

Committee (RPC) je neodvisno telo, katerega glavni namen je vplivati na vladni pristop k pripravi predpisov, predvsem v smeri dosledne uporabe načel boljše zakonodaje ter odločanja na podlagi dokazov. Za doseganje teh ciljev, RPC izvaja nadzor nad izvedenimi ocenami učinkov osnutkov predpisov in svetuje RRC, ali predlogi ustrezajo zastavljenim ciljem. Ocenjujejo tudi ustreznost Ocen razvrstitve (*Regulatory triage assessments (RTAs)*) in ocene učinkov v okviru *One-in, Two-out (OITO)* (*Regulatory Policy Committee*).

Načelo „Eden-za-Tri“ („*One-in Three-out*“)

Britanska vlada je leta 2010 implementirala načelo Eden-za-Enega („*One-in One-out*“), ki nalaga pripravljavcem predpisov, da ob pripravi predpisa, ki pomeni kakršnokoli povečanje regulatornih stroškov, identificirajo stroškovno enakovreden deregulativni ukrep. Leta 2013 je načelo nadomestilo Eden-za-Dva („*One In, Two Out*“), spomladi 2016 Eden-za-Tri („*One In, Three Out*“).

Politika se nanaša na nacionalne predpise, ki nalagajo obveznosti in s tem regulatorne stroške britanskim podjetjem in civilnim organizacijam. Izjeme od pravila so davki, civilna zaščita, proračun, kaznovalna politika in sistemska tveganja na finančnem področju (npr. bančni sektor). Izvzeti so tudi evropski predpisi, razen v obsegu, ko so zahteve v nacionalni zakonodaji strožje od minimalnih standardov EU. Da se zagotavlja konsistentnost in skladnost s predpisano metodologijo neodvisen odbor strokovnjakov, Odbor za regulatorno politiko (*Regulatory Policy Committee (RPC)*), ki deluje na ravni kabineta predsednika vlade in nadzoruje kakovost izvedenih ocen učinkov. Odbor mora odobriti vsak ukrep v okviru „in“ in „out“. Zahtevana je tudi javna objava polletnih poročil, t.i. *Statements of New Regulation (SNR)*, v katerih so navedeni realizirani in načrtovani regulativni in deregulativni ukrepi. Vsak resor je sam odgovoren za doseganje ciljev OITO (Department for Business, Energy & Industrial Strategy, 2013). Kot rezultat dveh sistemov, „One-in One-out“ in „One In, Two Out“, je britanska vlada v obdobju med 2011 in junijem 2015 znižala regulatorne stroške za 2,189 milijonov GBP (National Audit Office, 2016).

Datum začetka veljavnosti predpisov

Vsi predpisi, ki vsebujejo ukrepe, ki vplivajo na poslovne subjekte, lahko začnejo veljati 6. aprila ali 1. oktobra, z namenom učinkovitejšega obveščanja poslovne in druge zainteresirane javnosti o zakonodajnih spremembah, zato da lahko načrtujejo prihodnje aktivnosti in tako zmanjšajo morebitne stroške prilagoditve poslovanja. Iz sistema so izvzeti ukrepi, ki vplivajo na poslovanje podjetij, vendar se nanašajo na področje zračne navigacije, zaprtje cest, izvirajo iz EU predpisov ali zanje ni potrebna odobritev RRC (Department for Business, Energy & Industrial Strategy, 2013).

Ukinitev nepotrebnih predpisov: Red Tape Challenge

S projektom imenovanim *Red Tape Challenge* je vlada pričela leta 2011 in je v tistem času predstavljal eno od najbolj inovativnih pristopov k odpravi regulatornih bremen. Pobuda je posledica zaveze takratne vlade, da bo zmanjšala število predpisov. Izhodiščni cilj projekta je bil pregledati 21.000 predpisov do decembra 2013. Sčasoma se je proces optimiziral na način, da ni bil več cilj zmanjšanje števila predpisov, ampak analiza obstoječe zakonodaje z vidika doseganja ciljev ter ugotovitve, ali bi bilo možno doseči enake cilje na manj obremenjujoč način. V projektu so aktivno sodelovali ministri in kabinet predsednika vlade, kar je bistven element, ki je vplival na uspešnost projekta.

Poleg uporabe spletnih orodij in poudarek na mnenju zunanjih deležnikov, je bistveni element projekta sistematičen pristop k pregledu vseh predpisov. Spletna stran je ekipi projekta omogočila, da je v določenem časovnem obdobju objavila vse predpise z določenega področja. Zainteresirana javnost je imela tako dostop do vseh predpisov na uporabnikom prijazen način, predpise pa so lahko komentirali v vnaprej določenem omejenem časovnem obdobju. Spletno stran je do oktobra 2012 obiskalo več kot 230.000 obiskovalcev, ki so oddali 30.000 komentarjev, več kot 1.000 komentarjev je bilo prejetih preko elektronske pošte. Ocenjeno je bilo, da je bilo uporabnih okrog 15 % komentarjev prejetih prek spletnega foruma in 43 % komentarjev prejetih po elektronski pošti.

V okviru '*crowd-sourcinga*', množičnega javnega posvetovanja so pozvali poslovne subjekte, da izpostavijo tiste predpise, ki so po njihovem mnenju najbolj obremenjujoči.

Predmet posvetovanja je bilo 5.662 predpisov s 28 področij razdeljenih na več kot 100 podpodročij, izključeni so bili predpisi z davčnega področja in področja nacionalne varnosti. Skupaj so prejeli več kot 30.000 komentarjev javnosti (OECD).

Do januarja 2014, ko se je projekt zaključil, je bilo ukinjenih ali poenostavljenih 800 predpisov, s čimer je bilo gospodarstvo po ocenah britanske vlade razbremenjeno za 1,5 milijarde GBP (Red Tape Challenge).

Eden najpomembnejših elementov uspeha projekta je bila zagotovo tudi notranja organizacija. Vsak posamezen resor je bil sam odgovoren za proces spremembe predpisov z njihove pristojnosti in tudi za

rezultate projekta na njihovem področju. Resorji so bili tudi sami odgovorni za analizo prejetih pripomb in komentarjev javnosti. V roku petih do šestih tednih po zaključku posvetovanja o posamezni temi, je moral resor pripraviti predloge za izboljšanje predpisov. Predlogi so bili v prvi fazi pregledani znotraj resorja, s strani t.i. "Tiger Team", sestavljenih iz zaposlenih iz različnih oddelkov znotraj resorja.

Resorji so poleg internega posvetovanja, organizirali tudi posvetovanje s pomembnimi zunanjimi deležniki, t.i. "Sector Champions", predvsem predstavniki zbornic in interesnih združenj, ki so resorjem nudili strokovno pomoč.

Bistven faktor uspeha je bila tudi aktivna udeležba ministrov v procesu, ki so bili člani *Ministerial Star Chambers*. Skupina ministrov se je sestajala s predstavniki resorja in Sector Champions, kjer so od pristojnih javnih uslužbencev zahtevali utemeljitev, zakaj je predpis sploh potreben, kakšni so njegovi cilji ter ali jih je možno doseči na druge načine. Faza posvetovanja o določeni temi je trajala od pet do šest tednov, faze ki ji sledijo pa okvirno 3 mesece (Cabinet Office).

KANADA

Vladna strategija upravljanja s predpisi (*The Cabinet Directive on Regulatory Management*) je začela veljati 1. aprila 2012 in nadgrajuje vladno direktivo iz leta 2007 o racionalizaciji predpisov (*Cabinet Directive on Streamlining Regulation*). S sprejetjem se je vlada zavezala, da bo pri pripravi predpisov upoštevala naslednja načela:

- varovanje javnega interesa;
- izboljšanje učinkovitosti predpisov;
- sprejemanje odločitev na podlagi dokazov;
- spodbujanje pravičnega in konkurenčnega tržnega gospodarstva;
- spremljanje in nadzor nad administrativnimi bremenji;
- ustvarjanje dostopne, razumljive in odzivne pravne ureditve ter
- pravočasnost in skladnost politik ter minimalno podvajanje (Government of Canada, 2014).

Osrednji organ, ki je odgovoren za izvajanje in nadzor nad izvajanjem Vladne strategije upravljanja s predpisi je **Sekretariat Vladnega odbora za finance** (*Treasury Board Secretariat (TBS)*), ki pripravljavcem predpisov zagotavlja smernice in orodja, potrebna za učinkovito izvajanje zahtev iz direktive. TBS je odgovoren tudi za implementacijo glavnih pobud kanadske vlade na področju boljše zakonodaje, povezanih z odpravo regulatornih bremen, povečanjem odprtosti in preglednosti regulatornega sistema.

Kanadska vlada je leta 2012 sprejela tudi Akcijski načrt za zmanjševanje birokracije (*The Red Tape Reduction Action Plan*). Osrednji cilj akcijskega načrta je zmanjševanje regulatornega bremena za kanadske državljane in podjetja, olajšanje komunikacije z regulatorji ter izboljšanje storitve in predvidljivost v federalnem regulativnem sistemu.

Na podlagi akcijskega načrta je kanadska vlada **29. januarja 2014 parlamentu v sprejem predložila Zakon o zmanjšanju administrativnih bremen** (*Red Tape Reduction Act*), katerega glavni cilj je nadzor nad administrativnimi bremenji, ki jih imajo podjetja zaradi sprejetih predpisov. Zakon je bil sprejet aprila 2015. Poleg sprejema zakona, je Akcijski načrt za zmanjševanje birokracije iz leta 2012 predvidel tudi implementacijo načela "Eden-za-enega", ki je stopil v veljavo 1. aprila 2012 in uvaja strog nadzor nad rastjo administrativnih bremen za podjetja. Pravilo "Eden-za-enega" je eden od šestih sistemskih reform v okviru Akcijskega načrta za zmanjševanje birokracije, ki se je izkazalo kot učinkovito orodje za izvajanje sistemskega nadzora nad administrativnim bremenom podjetij.

Med letom 2012 in junijem 2014 je vlada v skladu s pravilom "Eden-za-enega" zmanjšala neto administrativna bremena za podjetja za več kot 22 milijonov dolarjev na letni ravni, kar je privedlo do ocenjenega letnega prihranka v višini 290.000 ur, porabljenih za izpolnjevanje administrativnih obveznosti. Dosegla je tudi neto zmanjšanje števila predpisov za 19 (Government of Canada, 2015).

V skladu s pravilom "Eden-za-enega" morajo pripravljavci predpisov, v primeru spremembe obstoječega predpisa in uvedbe novih administrativnih bremen za podjetja, v okviru obstoječih predpisov v njihovi pristojnosti zmanjšati administrativna bremena v enaki višini. V primeru sprejetja novega predpisa se od pripravljavcev predpisov zahteva ne le enakovredno izravnava administrativnih bremen, ampak tudi ukinitve enega predpisa izmed predpisov v njihovi pristojnosti.

Za merjenje regulatornih stroškov se uporablja Standard Cost Model (SCM). Objava letnih poročil - An Annual Scorecard Report zagotavlja pregledno in transparentno spremljanje implementacije načela. Na podlagi Vlade strategije upravljanja s predpisi so resorji (pripravljavci predpisov) odgovorni za:

- omejevanje rasti administrativnih bremen tako, da zagotovijo, da se vsaka nova administrativna obremenitev za podjetja, ki jo uvaja sprememba predpisa (IN), nadomesti z enakovrednim zmanjšanjem administrativnega bremena za podjetja iz obstoječega predpisa (OUT);
- nadzor nad številom predpisov z razveljavitvijo vsaj enega obstoječega predpisa vsakič, ko se uvede nov predpis, ki nalaga administrativno breme za podjetja.

Omejevanje rasti administrativnih bremen tako, da zagotovijo, da se vsaka nova administrativna obremenitev za podjetja, ki jo uvaja sprememba predpisa (IN), nadomesti z enakovrednim zmanjšanjem administrativnega bremena za podjetja iz obstoječega predpisa (OUT) – ELEMENT A

V skladu s prvim delom pravila je potrebno spremembe predpisov, katerih posledica je zvišanje administrativnih bremen za podjetja, izravnati z enakovrednim zmanjšanjem administrativnih stroškov iz predpisov, v pristojnosti resorja. Te spremembe se običajno nanašajo na ukinitve specifičnih zahtev glede poročanja, sprememba frekvence poročanja, uvedba elektronskega poročanja ali omogočanje izmenjave informacij med vladnimi službami ali drugimi ravnmi vlade.

Nadzor nad številom predpisov z razveljavitvijo vsaj enega obstoječega predpisa vsakič, ko se uvede nov predpis, ki nalaga administrativno breme za podjetja – ELEMENT B

V skladu z drugim delom pravila morajo resorji ukiniti predpis v primeru, če je bil sprejet popolnoma nov predpis, ki nalaga podjetjem nove administrativne stroške (ta del pravila se ne uporablja v primeri spremembe obstoječega predpisa). Pri tem je pomembno, da se v tem delu ne gleda višina ukinjenih regulatornih bremen, ampak zgolj ukinitve enakega števila predpisov. Izravnava višine administrativnih bremen se izvede v okviru prvega dela pravila, ko je potrebno poleg ukinitve enega predpisa izravnati na novo uvedene administrativne stroške v okviru obstoječih predpisov.

Za izpolnjevanje zahtev o ukinitvi enakega števila predpisov in izravnave administrativnih bremen, lahko ministri izbirajo iz celotnega portfelja predpisov ministrstva. Portfeljski pristop ministrom omogoča, da pregledajo obstoječe predpise resorja, za katerega so odgovorni in jim zagotovi prožnost pri upravljanju lastnih predpisov.

Spremljanje in nadzor nad implementacijo se izvaja na ravni posameznega resorja, kot tudi na ravni celotne vlade. Za zagotovitev mehanizmov spremljanja in poročanja implementacije pravila so odgovorni resorji sami, Treasury Board of Canada Secretariat pa pripravlja letna poročila o napredku celotne vlade (Government of Canada, 2013).

Regulatorna reforma v Kanadski provinci - Britanski Kolumbiji

Deželna vlada Britanske Kolumbije je bila prva kanadska provinca, ki je leta 2001 izvedla večjo regulatorno reformo. V prvem koraku so popisali vse regulatorne zahteve iz obstoječih predpisov (t.i. *baseline measurement*), na podlagi česar so postavili cilj zmanjšanje regulatornih bremen za 1/3. Sistem so zasnovali zelo ozko, s številnimi izjemami (predpisi s področja varnosti in zdravja), izzete so bile tudi obveznosti, ki niso bile neposredna posledica regulacije (smernice, navodila), kar je posledično močno vplivalo na kakovost sistema. Sprejeli so tudi zelo ohlapno definicijo regulatorne zahteve, ki je obsegala vse „obveznosti, zapovedi ali prepovedi, ki jih zakon ali uredba nalaga posamezniku, poslovnemu subjektu ali dejavnosti“.

Vsem resorjem, vključno z vladnimi službami in regulatornimi agencijami je bilo naloženo, da izvedejo popis vseh obveznosti iz predpisov v njihovi pristojnosti. Na podlagi popisov so vzpostavili vladno bazo, ki je na koncu obsegala 360 000 regulatornih obveznosti.

Projekt vlade je bil zelo obsežen, vendar pa obenem tudi pomanjkljiv, saj se je osredotočil zgolj na opredelitev števila obveznosti, brez razlikovanja med posameznimi vrstami regulatornih zahtev, ne glede na število subjektov, na katere se je zahteva nanašala, niti glede gospodarskih učinkov.

Vsako od ministerstev je bilo odgovorno, da za svoje predpise opredeli tiste obveznosti, ki jih je možno ukiniti, ali jih je potrebno spremeniti. Na vladi ravni je bil pripravljen „kontrolni seznam“, ki je vključeval različne kategorije: obratno dokazno breme, analiza stroškov in koristi, analiza konkurenčnosti, načelo racionalizacije, stroški zagotavljanja skladnosti, enostavnost jezika. Vsak od resorjev je moral izpolniti kontrolni seznam za vsakega od predpisov v njihovi pristojnosti.

Resorji so morali v primeru, da je sprememba ali sprejem novega predpisa uvajala nove obveznosti, uvedbo izravnati z ukinitvijo vsaj dveh obveznosti.

Rezultat celotnega projekta je 43 % zmanjšanje regulatornih zahtev v zadnjih 15 letih, zaradi česar je Britanska Kolumbija vodilna na svetu kar se tiče regulatorne reforme na splošno, še posebej pa glede uvedbe regulatornega proračuna (Jones, 2015).

Viri:

Government of Canada. (07. 03 2013). Pridobljeno iz Controlling Administrative Burden That Regulations Impose on Business: Guide for the 'One-for-One' Rule: <https://www.canada.ca/en/treasury-board-secretariat/services/federal-regulatory-management/guidelines-tools/controlling-administrative-burden-guide-one-for-one-rule.html>

Jones, L. (2015). *Cutting Red Tape in Canada: A Regulatory Reform Model for the United States?* Arlington, VA: Mercatus Center at George Mason University.

Rani Sharma, M., Freudl, D., Munch, C., Schindler, E., & Wegrich, K. (2013). *Expert report on the implementation of ex-post evaluations*. Prognos.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

Sprejem zakona bo občutno (za približno šestkratnik) zmanjšal število zavezujočih predpisov, ki jih morajo poznati in uporabljati naslovniki in uporabniki pravnih norm, zato bo imel ugoden vpliv na zmanjšanje administrativnih ovir v pravnih razmerjih med posamezniki in oblastnimi organi.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejem zakona bo izboljšal pravno predvidljivost posegov v okolje, zato bo imel ugoden vpliv na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Sprejem zakona bo izboljšal pravno predvidljivost poslovnega okolja, zato bo imel ugoden vpliv na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejem zakona bo izboljšal poznavanje sistema socialne varnosti in socialnega zavarovanja, zato bo imel ugoden vpliv na prejemnike socialnih pomoči.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejem zakona ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja
Sprejem zakona ne bo imel posledic na druga področja.

7. ZUNANJI STROKOVNJAK, KI JE SODELOVAL PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA IN ZNESEK, KI GA JE ZA TO PREJEL

Pri pripravi gradiva je sodeloval mag. Ivan Simič, predsednik Strateškega sveta za debirokratizacijo, ki za sodelovanje pri pripravi predloga zakona ni prejel finančnih sredstev.

8. PRIKAZ SODELOVANJE JAVNOSTI PRI PRIRAVI ZAKONA

Prvi del predloga zakona je bil predstavnikom javnosti predstavljen v okviru SSDB. Svoje predloge in pomisleke je posredovala tudi informacijska pooblaščenka. Bistveni del njenih predlogov je bil upoštevan. Pri drugem delu zakona pa naslavlja strokovna nomotehnična vprašanja, kjer se pričakuje manjši vpliv in manjša dodana vrednost sodelovanja javnosti. Po drugi strani pa je sprejem zakona, ki vzpostavlja javni register prvi predpogoj za izboljšanje pogojev sodelovanja javnosti pri pripravi predpisov v bodoče.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Ivan Simič, predsednik Strateškega sveta za debirokratizacijo,
- dr. Katja Triller Vrtovec, državna sekretarka v Kabinetu predsednika vlade,
- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Boštjan Koritnik, minister za javno upravo
- mag. Andrej Šircelj, minister za finance
- Aleš Hojs, minister za notranje zadeve
- Janez Cigler Kralj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti
- Marjan Dikaučič, minister za pravosodje
- dr. Simona Kustec, ministrica za izobraževanje, znanost in šport
- dr. Vasko Simoniti, minister za kulturo
- mag. Andrej Vizjak, minister za okolje in prostor

II. BESEDILO ČLENOV

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se zaradi zmanjšanja upravnega in regulatornega bremena v javni upravi in izboljšanja učinkovitosti njenega poslovanja spreminjajo in dopolnjujejo določbe:

1. Zakon o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 52/16 in 36/21, v nadaljevanju ZPPreb-1),
2. Zakon o centralnem registru prebivalstva (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju ZCRP),
3. Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE, v nadaljevanju ZUP)
4. Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF in 158/20 – ZIntPK-C, v nadaljevanju ZJU),
5. Zakon o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US, 10/17, 16/19 – ZNP-1 in 70/19 – odl. US, v nadaljevanju ZPP),
6. Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 22/18, v nadaljevanju ZSICT),
7. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo in 158/20, v nadaljevanju ZIntPK),
8. Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US in 203/20 – ZIUPOPDVE, v nadaljevanju ZDavP-2),
9. Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNOrg, 31/18 in 82/20),
10. Zakon o agrarnih skupnostih (Uradni list RS, št. 74/15, v nadaljevanju ZAgrS),
11. Zakon o športu (Uradni list RS, št. 29/17, 21/18 – ZNOrg in 82/20, v nadaljevanju ZŠpo-1),
12. Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16, 61/17 in 21/18 – ZNOrg, v nadaljevanju ZUJK),
13. Zakon o pogrebni in pokopališki dejavnosti (Uradni list RS, št. 62/16; v nadaljevanju ZPPDej),
14. Zakon o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN in 60/17 – ZPVPJN-B, v nadaljevanju ZUL).

(2) Določa se prenehanje veljavnosti zakonov, ki zaradi poteka časa (konzumiranost) ali spremenjenih družbenih ali tehnoloških razmer (obsoletnost) ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti, ter prenehanje smiselne uporabe zveznih jugoslovanskih predpisov, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob osamosvojitvi.

DRUGI DEL SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

ZAKON O PRIJAVI PREBIVALIŠČA

2. člen

V ZPPreb-1 se v 2. členu doda nova 20. točka, ki se glasi:

»20. »elektronski naslov za vročanje« je naslov za vročanje dokumentov v elektronski obliki. Sestavni del elektronskega naslova za vročanje je tudi kontaktna številka mobilnega telefona, na katero posameznik prejema in iz katere posameznik pošilja kratka obvestila v zvezi z vročanjem (e-vročilnica).«.

3. člen

V ZPPreb-1 se v 4. členu doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Za prijavo in spremembo elektronskega naslova za vročanje je pristojna upravna enota ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, ne glede na to, kje ima posameznik prijavljeno stalno ali začasno prebivališče oziroma stalni ali začasni naslov.«.

4. člen

V ZPPreb-1 se naslov VI. poglavja spremeni tako, da se glasi:

»VI. NASLOV ZA VROČANJE IN ELEKTRONSKI NASLOV ZA VROČANJE«.

5. člen

V ZPPreb-1 se naslov 25. člena spremeni tako, da se glasi: "(pogoji naslova za vročanje in elektronskega naslova za vročanje)".

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

"(4) Posameznik ima lahko le en elektronski naslov za vročanje in kontaktno število mobilnega telefona."

6. člen

V ZPPreb-1 se naslov 26. člena spremeni tako, da se glasi: "(določitev naslova za vročanje)".

7. člen

V ZPPreb-1 se naslov 27. člena spremeni tako, da se glasi: "(sprememba naslova za vročanje)".

Na koncu besedila se pred piko doda besedilo "in določi oziroma spremeni elektronski naslov za vročanje".

8. člen

V ZPPreb-1 se za 27. členom dodata nova 27.a in 27.b člen, ki se glasita:

»27.a člen

(vzpostavitev in sprememba elektronskega naslova za vročanje)

(1) Poslovno sposoben posameznik lahko pristojnemu organu sporoči svoj elektronski naslov za vročanje in kontaktno številko mobilnega telefona ob prijavi stalnega prebivališča na podlagi 7. člena tega zakona in ob prijavi začasnega prebivališča na podlagi 13. člena tega zakona.

(2) Poslovno sposoben posameznik lahko pristojnemu organu sporoči podatke iz prejšnjega odstavka kadarkoli, tudi v primeru, ko ne izvajajo prijavnih obveznosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Če poslovno sposoben posameznik nima svojega elektronskega naslova ali svoje številke mobilnega telefona, lahko navede elektronski naslov in številko mobilnega telefona osebe, ki jo s tem pooblasti za prejemanje in pošiljanje teh obvestil (pooblaščenec za e-vročilnico) ter njeno soglasje.

(4) Poslovno sposoben posameznik mora pristojnemu organu sporočiti vsako spremembo, ki se nanaša na veljavnost elektronskega naslova za vročanje in kontaktne številke mobilnega telefona.

27. b člen
(uporaba elektronskega naslova za vročanje)

Vročanje na elektronski naslov za vročanje se izvaja pod pogoji in na način, ki ga določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek.«.

9. člen

V ZPPreb-1 se v prvem odstavku 28. člena za besedilom "opravljanje predpisanih nalog" doda besedilo "zaradi zagotavljanja elektronskega vročanja".

"tujini" doda besedilo, ki se glasi: "ter elektronskih naslovih za vročanje"

10. člen

V ZPPreb-1 se v drugem odstavku 29. člena za besedilom "začasnega naslova v tujini" doda besedilo "ter elektronskih naslovih za vročanje".

11. člen

V ZPPreb-1 se v prvem odstavku 30. člena na koncu doda nova 11. točka, ki se glasi: "11. elektronskem naslovu za vročanje, ki vsebuje tudi podatke o številki mobilnega telefona, osebнем imenu, EMŠO, državljanstvu in naslovu pooblaščenca za e-vročilnico, soglasju pooblaščenca za e-vročilnico, datumu vzpostavitve in popravkov teh podatkov."

12. člen

V ZPPreb-1 se prvi do peti odstavek 35. člena spremeni tako, da se glasi:

"(1) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje s centralnim registrom prebivalstva. Iz registra stalnega prebivalstva se v centralni register prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju, elektronskem naslovu za vročanje in kontaktni številki mobilnega telefona posameznikov oziroma pooblaščenca za e-vročilnice, volilni pravici, administrativnih selitvah, tehničnih preštevilčenjih in drugih tehničnih podatkih, ki so potrebni za vodenje centralnega registra prebivalstva.

(2) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje z evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic. Iz registra stalnega prebivalstva se v evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju, elektronskem naslovu za vročanje in kontaktni številki mobilnega telefona posameznikov oziroma pooblaščenca za e-vročilnice.

(3) Register stalnega prebivalstva se povezuje z matičnim registrom, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, poslovni sposobnosti, državljanstvu, datumu smrti, zakonskem stanu posameznika ter podatki o imenu in priimku, EMŠO ter poslovni sposobnosti zakonitega zastopnika in pooblaščenca osebe posameznika. V matični register se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje, elektronskem naslovu za vročanje in kontaktni številki mobilnega telefona posameznikov oziroma pooblaščenca za e-vročilnice.

(4) Register stalnega prebivalstva se povezuje z registrom tujcev, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu, datumu smrti tujca in prošnjah za izdajo ali podaljšanje dovoljenj za prebivanje, izdajo ali obnovo potrdila o prijavi prebivanja ter izdanih dovoljenjih za prebivanje in potrdilih o prijavi prebivanja ali drugih odločitvah, ki

se nanašajo na prijavo stalnega prebivališča. V register tujcev se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje, elektronskem naslovu za vročanje in kontaktni številki mobilnega telefona posameznikov oziroma pooblaščenecv za e-vročilnice.

(5) Register stalnega prebivalstva se povezuje z evidencami, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, iz katerih se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu prosilcev za mednarodno zaščito in oseb s priznane mednarodno zaščito, prošnjah za priznanje mednarodne zaščite ter izdanih dovoljenjih za prebivanje na podlagi priznane mednarodne zaščite. V evidence, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje, elektronskem naslovu za vročanje in kontaktni številki mobilnega telefona posameznikov oziroma pooblaščenecv za e-vročilnice."

ZAKON O CENTRALNEM REGISTRU PREBIVALSTVA

13. člen

V ZCRP se v 11. členu peta alineja spremeni tako, da se glasi: "- prebivališče in vrsta prebivališča ter naslovi za vročanje,"

14. člen

V ZCRP se v 13. členu četrta alineja spremeni tako, da se glasi: "- o selitvah prebivalstva, ugotavljanju prebivališča in o volilni pravici ter naslovih za vročanje iz registrov stalnega prebivalstva in evidenc o tujcih, ki jih vodijo pristojni upravni organi za notranje zadeve;"

15. člen

V ZRCP se v 23. členu v drugem odstavku pred piko doda besedilo "ter naslovih za vročanje"

Za drugim se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Uporabniki osebnih podatkov, ki imajo zakonsko podlago za pridobivanje podatkov in uporabniki, ki so pooblašteni z osebno pisno privolitvijo posameznika, na katerega se podatki nanašajo, pa v zakonu oziroma pooblastilu nimajo konkretno opredeljenega pridobivanja ali uporabe podatka o naslovu za vročanje, ki je vzpostavljen na podlagi zakona, ki ureja prijavo prebivališča, lahko ta podatek pridobivajo na podlagi tega zakona."

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

16. člen

V ZUP se v 28. členu na koncu prvega odstavka doda nov stavek, ki se glasi: "Na ministrstvu odločbe v upravnem postopku lahko izdaja tudi državni sekretar."

17. člen

V ZUP se v 30. členu četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Če predstojnik organa, državni sekretar na ministrstvu oziroma župan ne izpolnjuje predpisanih pogojev za vodenje postopka, lahko postopek do izdaje odločbe vodi samo uradna oseba, ki te pogoje izpolnjuje."

18. člen

V ZUP se v 66. členu za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Organ na obrazcu vloge ali med postopkom lahko seznanj vložnika, ki v registru stalnega prebivalstva ni prijavil elektronskega naslova za vročanje, da se mu dokumenti lahko vročajo v elektronski obliki in da se nezavezujoče obvešča o stanju in teku postopka, če prostovoljno sporoči naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala in telefonsko številko mobilnega telefona.«

Dosedanji tretji, četrti, peti in šesti odstavek postanejo četrti, peti, šesti in sedmi odstavek.

19. člen

V ZUP se v 77. členu v prvem odstavku besedilo " z žigom in podpisom" nadomesti z besedilom "s podpisom".

20. člen

V ZUP se 83. člen spremeni tako, da se glasi:

»83. člen

(1) Z vročitvijo se naslovníku omogoči seznanitev z dokumentom, ki se vroča.

(2) Pravne posledice odločbe ali sklepa lahko nastanejo šele po njegovi vročitvi.

(3) Dokumenti se vročajo v fizični ali elektronski obliki. Organ dokumente vroča po svoji uradni osebi ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov kot svojo dejavnost.

(4) Uradna oseba odredi, da se odločbe, sklepi in drugi dokumenti, v katerih je določen rok, vročijo v skladu s tem zakonom tako, da se zagotovi hitro in učinkovito vročitev z najmanjšimi stroški za organ in za naslovníka.«

21. člen

V ZUP se v 84. členu v prvem odstavku črta drugi stavek.

22. člen

V ZUP se 86. člen spremeni tako, da se glasi:

»86. člen

(1) Dokument se vroči v elektronski obliki, če fizična oseba v registru stalnega prebivalstva prijavi elektronski naslov za vročanje, in če državni organ, organ samoupravne lokalne skupnosti, nosilec javnega pooblastila, pravna ali fizična oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti, v sodnem, poslovnem ali drugem registru prijavi elektronski naslov (v nadaljnjem besedilu: registriran elektronski naslov).

(2) Dokument se vroči v elektronski poti tudi če fizična ali pravna oseba sporoči naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala. Šteje se, da je sporočila naslov elektronskega predala, če je iz njega poslala vlogo.

(3) Dokument se vroči v fizični obliki, če tako določa zakon, če vročitve ni mogoče opraviti v elektronski obliki, če naslovník želi vročitev dokumentov v fizični obliki, od trenutka seznanitve organa s tako izjavo,

ali če organ oceni, da je zaradi vsebine dokumenta ali kakšnega drugega razloga potrebno opraviti vročitev v fizični obliki.«.

23. člen

V ZUP se za 86. členom doda nov 86.a člen, ki se glasi:

»86.a člen

»(1) Vročitev dokumenta v elektronski obliki se opravi na registriran elektronski naslov, razen če je oseba sporočila naslov varnega elektronskega predala ali drugega elektronskega predala.

(2) Vročitev dokumenta v elektronski obliki se opravi preko informacijskega sistema za sprejem vlog, vročanje in obveščanje.

(3) Če se vročanje opravlja v varni elektronski predal, informacijski sistem iz prejšnjega odstavka pošlje sporočilo v varni elektronski predal, da je v informacijskem sistemu dokument, ki ga mora naslovnik prevzeti v petnajstih dneh in obvestilo o načinu ter posledicah takega vročanja. Informativno elektronsko sporočilo se lahko pošlje tudi na druge elektronske naslove in telefonsko številko mobilnega telefona, če ga je naslovnik sporočil organu ali ponudniku varnega elektronskega predala.

(4) Če se vročanje opravlja na registriran elektronski naslov ali na naslov drugega elektronskega predala, informacijski sistem iz drugega odstavka tega člena pošlje na ta naslov in na telefonsko številko mobilnega telefona sporočilo, da je v informacijskem sistemu dokument, ki ga mora naslovnik prevzeti v petnajstih dneh in obvestilo o načinu ter posledicah takega vročanja. Sestavni del sporočila na mobilni telefon je tudi enolična identifikacijska številka za prevzem dokumenta.

(5) Če se vročanje opravlja v drug elektronski predal, pa naslovnik ne sporoči telefonske številke mobilnega telefona, se vročitev opravi tako, da se dokument pošlje v elektronski predal. Naslovníku se sporoči dan odpreme in dan vročitve ter se ga pozove, da sporoči prejem dokumenta.

(6) Vročitev dokumenta v elektronski obliki je opravljena, ko naslovnik s kvalificiranim potrdilom za varen elektronski podpis podpiše vročilnico oziroma ko potrdi prevzem z enolično identifikacijsko številko. Če dokumenta ne prevzame v petnajstih dneh od prejema sporočila, se šteje, da je vročitev opravljena z dnem poteka teka roka. Po poteku roka se dokument pošlje v varni elektronski predal oziroma na elektronski naslov, naslovníka pa se o tem obvesti s sporočilom na telefonsko številko mobilnega telefona.

(7) Če se vročitev opravlja po petem odstavku tega člena, se šteje da se je naslovnik seznanil z dokumentom, ki se vroča petnajsti dan od dneva odpreme.

(8) Če naslovnik ni prejel sporočila iz četrtega odstavka tega člena ali če ni prejel dokumenta v elektronski predal po petem odstavku tega člena, se šteje, da je vročitev opravljena, ko se imel možnost seznaniti se z dokumentom. V primeru dvoma prejem in datum prejema sporočilo oziroma dokumenta dokazuje organ.

(9) Ko naslovnik podpiše vročilnico oziroma potrdi prevzem dokumenta se omogoči prevzem dokumenta iz informacijskega sistema.«.

24. člen

V ZUP se v 87. členu spremeni prvi odstavek tako, da se glasi:

»(1) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti, od vročitve katerih začne teči rok, ki se vročajo v fizični obliki, se vročijo osebno tistemu, kateremu so namenjeni. Drugi dokumenti v fizični obliki se vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštno storitve.«.

25. člen

V ZUP se 91. člen spremeni tako, da se glasi:

»91. člen

(1) Državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilcem javnih pooblastil, pravnim osebam in fizičnim osebam, registriranim za opravljanje dejavnosti, se osebna vročitev dokumentov v fizični obliki opravi tako, da se izročijo osebi, ki je določena oziroma pooblaščen za sprejemanje dokumentov.

(2) Če kot stranka nastopa naselje ali skupina oseb, ki ni pravna oseba (drugi odstavek 42. člena tega zakona), se jim vroča tako, da se dokument v fizični obliki izroči osebi, ki so jo ti določili (četrti odstavek 48. člena tega zakona).«.

26. člen

V ZUP se v 97. členu v prvem in tretjem odstavku črta besedilo »z besedami«.

27. člen

V ZUP se v 178.b členu v drugem odstavku črta besedilo »in z žigom«.

28. člen

V ZUP se v 210. členu tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pisna odločba obsega: uvod, naziv, izrek (dispozitiv), obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, če se izda v fizični obliki lastnoročni podpis uradne osebe, če se izda v elektronski obliki elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja elektronski podpis enakovreden lastnoročnemu podpisu. Če se odločba v skladu z zakonom izdela samodejno, ima lahko namesto podpisa faksimile.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Na odločbi, izdani v elektronski obliki, se na vidnem mestu označi, da je podpisana z elektronskim podpisom in se jo opremi s podatki o elektronskem podpisu, ki jih določi vlada.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Odločba se vroči v fizičnem ali elektronskem izvorniku, v fizičnem ali elektronskem (skeniranem) prepisu na način, ki ga določi vlada«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

"(7) Izvirnik odločbe hrani organ."

ZAKON O JAVNIH USLUŽBENICIH

29. člen

V ZJU se za 24. členom doda nov člen, ki se glasi:

"24.a člen
(vročanje po elektronski poti)

(1) Sklep iz prvega odstavka prejšnjega člena, razen sklepa o premestitvi in sklepa o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, se lahko pošlje tudi po elektronski poti v elektronski predal, katerega zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec.

(2) Vročitev velja za opravljeno petnajsti dan od dneva odpreme. Če javni uslužbenec v času pošiljanja elektronskega sporočila ne dela, velja vročitev za opravljeno petnajsti dan od dneva vrnitve na delo.«

30. člen

V ZJU se v 135. členu v tretjem odstavku na koncu doda besedilo: "ali iz hude malomarnosti".

ZAKON O PRAVDNEM POSTOPKU

31. člen

V ZPP se v 141.a členu v drugem odstavku črta beseda "overjenega".

ZAKON O SODNIH IZVEDENCIH, SODNIH CENILCIH IN SODNIH TOLMAČIH

32. člen

V ZSICT se 23. člen spremeni tako, da se glasi:

»23. člen
(dolžnost sporočanja podatkov)

(1) Za namene iz prejšnjega člena mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač najpozneje v treh dneh pisno, kar vključuje elektronsko pošto, sporočiti ministrstvu vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu.

(2) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač mora do konca januarja v posameznem koledarskem letu ministrstvu posredovati pisno izjavo o delu v prejšnjem koledarskem letu (poročevalsko obdobje), ki vsebuje podatke o izvedenskih mnenjih, cenitvah oziroma prevodih ali tolmačenjih, in sicer:

- število izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov oziroma opravljenih tolmačenj in njihovih dopolnitev ter
- nazive državnih organov, ki so zahtevali izvedbo njegovega dela.

(3) Če ministrstvo ne prejme pisne izjave iz prejšnjega odstavka v predpisanem roku, sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača izbriše iz javnega dela imenika in spet vpiše v ta del imenika po posredovanju zahtevane izjave.

(4) Sodni izvedenec, sodni cenilec oziroma sodni tolmač mora za potrebe izvajanja tega zakona vsa izdelana izvedenska mnenja, cenitve oziroma prevode listin hraniti v fizični ali elektronski obliki, in sicer še najmanj pet let po njihovem nastanku.«

ZAKON O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE

33. člen

V ZIntPK se v 35. členu v petem odstavku črta besedilo », če ta ni bil izveden, pa pred sklenitvijo pogodbe z organom ali organizacijo javnega sektorja iz prvega odstavka tega člena«.

ZAKON O DAVČNEM POSTOPKU

34. člen

V ZDavP-2 se v 12. členu na koncu tretjega odstavka doda stavek, ki se glasi:

"Za nepremičnine, ki so v solastnini oziroma skupni lastnini članov agrarne skupnosti, je v primeru, ko predsednik agrarne skupnosti to sporoči Finančni upravi Republike Slovenije, davčni zavezanec agrarna skupnost."

ZAKON O OHRANJANJU NARAVE

35. člen

V ZON se v 59. členu spremeni drugi odstavek tako, da se glasi:

»(2) V skladu z aktom o zavarovanju lahko ustanovitelj sam neposredno upravlja zavarovano območje v organizacijski enoti, v režijskem obratu, ustanovi v ta namen javni zavod, poveri upravljanje javnemu zavodu, ki je ustanovljen z namenom usmerjanja trajnostnega gospodarjenja naravnih dobrin, ali podeli koncesijo za upravljanje."

36. člen

V ZON se v 156. členu v prvem odstavku za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi: "Z aktom o ustanovitvi se lahko za izvajanje neposrednega nadzora na zavarovanih območjih, ki jih je ustanovila lokalna skupnost, pooblasti tudi redarstvo, ki deluje v okviru občinske ali skupne občinske uprave."

ZAKON O AGRARNIH SKUPNOSTIH

37. člen

V ZAgrS se v 7. členu črta besedilo ", razen davčnih".

38. člen

V ZAgrS se v 9. členu prvem odstavku črta besedilo ", razen davčnih".

ZAKON O ŠPORTU

39. člen

V ZŠpo-1 se v drugem odstavku 58. člena besedilo »izpolnjuje pogoje, določene za opravljanje strokovnega dela v športu« nadomesti z besedilom »ima izobrazbo pridobljeno skladno s prvim odstavkom 48. člena ZŠpo-1 ali strokovno usposobljenost pridobljeno skladno s prvim odstavkom 49. člena ZŠpo-1«.

ZAKON O URESNIČEVANJU JAVNEGA INTERESA ZA KULTURO

40. člen

V ZUJIK se v 113. členu v prvem odstavku črtata zadnja dva stavka.

41. člen

V ZUJIK se v 120. členu v prvem odstavku črtata zadnja dva stavka.

ZAKON O POGREBNI IN POKOPALIŠKI DEJAVNOSTI

42. člen

V ZPPDej se v 39. členu na koncu drugega odstavka doda stavek, ki se glasi: "Če je na mestno pokopališče vezan kraj z manj kot 3000 prebivalci, lahko občina v odloku dopusti možnost, da pokojniki iz tega kraja na željo svojcev do pogreba ležijo doma."

ZAKON O URADNEM LISTU

43. člen

V ZUL se za 11.a členom doda novo poglavje z naslovom "III.b URADNI REGISTER REPUBLIKE SLOVENIJE".

44. člen

Za 11.a členom ZUL se dodajo člени od 11.b do 11.g, ki se glasijo:

"11.b člen
(uradni register)

(1) Uradni register Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uradni register) je po hierarhiji pravnih aktov in ministrskih resorjih urejena uradna državna elektronska zbirka avtentičnih besedil veljavnih državnih predpisov v osnovni ali uradno prečiščeni obliki.

(2) Hierarhijo državnih predpisov sestavljajo:

- a) Ustava in ustavni zakoni o spremembi ustave,
- b) Ratificirane mednarodne pogodbe,
- c) Zakoni, avtentične razlage zakonov, državni proračun, rebalans državnega proračuna, spremembe državnega proračuna, zaključni račun državnega proračuna, poslovník državnega zbora in poslovník državnega sveta,
- d) Uredbe, odloki in poslovník vlade,
- e) Pravilniki, odredbe in navodila ministrov.

11.c člen
(namen uradnega registra in razmerje do uradnega lista – uredbeni del)

(1) Uradni register je brezplačno in javno dostopen na spletu.

(2) Uradni register je namenjen lažjemu seznanjanju posameznikov z abstraktnimi in splošnimi pravnimi normami, vsebovanimi v določbah državnih predpisov, ki jih zavezujejo ali so jih zavezovale pri njihovem ravnanju in vstopanju v pravna razmerja na izbrani presečni dan.

(3) V skladu s 154. členom Ustave morajo biti spremembe oziroma dopolnitve državnih predpisov pred začetkom veljavnosti objavljene v uradnem listu – uredbeni del. Tam se morajo objaviti tudi prenehanja veljavnosti državnih predpisov in podaljšanja veljavnosti državnih predpisov, ki so bila vnaprej časovno omejena ali pri katerih je prenehala veljati njihova zakonska podlaga.

(4) V času veljavnosti državnih predpisov so osnovna oziroma uradno prečiščena besedila razvidna v uradnem registru.

11.č člen
(načelo zaupanja v avtentična besedila)

(1) Kdor se v pravnem prometu zanese na avtentičnost besedil državnih predpisov v uradnem registru, ga zaradi tega ne prizadenejo škodljive posledice.

(2) Če se ugotovi razhajanje med sprejetim izvirnikom državnega predpisa, osnovnim besedilom državnega predpisa ali besedilom sprememb oziroma dopolnitev državnega predpisa, ki je bilo objavljeno v uradnem listu – uredbeni del, in uradno prečiščenim besedilom državnega predpisa, ki je razvidno iz uradnega registra, velja sprejet izvirnik državnega predpisa.

(3) V primeru objave popravka v uradnem listu – uredbeni del ali pomote, ki nastane pri vnašanju sprememb oziroma dopolnitev državnih predpisov v uradni register, pristojna oseba besedilo v uradnem registru nemudoma uskladi z besedilom iz uradnega lista – uredbeni del, država pa je odgovorna za morebitno nastalo škodo zaradi razhajanja med temi besedili v skladu s splošnimi pravili odškodninske odgovornosti po zakoniku, ki ureja obligacije.

11.d člen
(upravljanje uradnega registra)

(1) Dejavnost vodenja, upravljanja in vzdrževanja uradnega registra je gospodarska javna služba, ki jo izvaja javno podjetje na način, ki ga določi vlada z uredbo. Vlada podrobneje predpiše tudi obveznosti državnih organov v zvezi z njim in določi začetek delovanja uradnega registra.

(2) Stroški za obveznosti uradnega registra se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

11.e člen
(vpis določbe državnega predpisa v uradni register)

Določba državnega predpisa se vpiše v uradni register z dnem začetka njene veljavnosti. S pričetkom veljavnosti dobi določba obvezno moč in se začne uporabljati.

11.f člen
(izbris določbe državnega predpisa iz uradnega registra)

(1) Določba državnega predpisa se izbriše iz uradnega registra z dnem prenehanja njene veljavnosti. S prenehanjem veljavnosti izgubi določba obvezno moč in ne more več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti.

(2) Z dnem prenehanja veljavnosti zakonskih določb, za katerih izvrševanje je bil sprejet podzakonski predpis, preneha veljati tudi ta podzakonski predpis, razen če druga zakonska določba podaljša njegovo veljavnost.

(3) Določba državnega predpisa, ki je prenehala veljati, ostane vidna v zgodovinskih posnetkih uradnega registra, dokler jo sodišča in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil še lahko uporabljajo, ko na podlagi zakona ali pravnih sredstev odločajo o pravicah, obveznostih in pravnih razmerjih, ki so nastala v času njene veljavnosti in njene pravne posledice še trajajo, ali pa so imele učinek na sedanja pravna razmerja.

11.g člen
(časovno omejeno veljavni državni predpisi)

(1) Če iz naslova, namena ali vsebine državnega predpisa izhaja, da njegove določbe zaradi poteka časa (konzumiranost) ali spremenjenih družbenih ali tehnoloških razmer (obsoletnost) ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti, in končna določba ne vsebuje datuma prenehanja njegove

veljavnosti, lahko vsakdo da pobudo ministrstvu, pristojno za javno upravo, da tak državni predpis tudi formalno preneha veljati.

(2) Ministrstva v prvem letu mandata vsakokratne vlade po uradni dolžnosti in na podlagi pobud iz prejšnjega odstavka zberejo nabor konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov in pripravijo dopolnitve ustreznih razveljavitvenih določb tega zakona.

(3) Vlada podrobneje predpiše način obdobjnih pregledovanj pravnega reda."

TRETJI DEL PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN UPORABE ZAKONOV

45. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja notranjih zadev, javne uprave in lokalne samouprave)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o priznanju veljavnosti zakonskih zvez, sklenjenih pred 9. majem 1946, ki se jim je po prejšnjih predpisih oporekala veljavnost (Uradni list LRS, št. 16/49),
2. Zakon o nadaljnji uporabi nekaterih zveznih zakonov na območju Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 45/73),
3. Zakon o eksplozivnih snoveh, vnetljivih tekočinah, plinih ter o drugih nevarnih snoveh (Uradni list SRS, št. 18/77, Uradni list RS, št. 4/92, 96/02 – ZE, 101/05 – ZPNB-A in 83/12 – ZVPoz-D),
4. Zakon o popisu prebivalstva, gospodinjstev, stanovanj in kmečkih gospodarstev v SR Sloveniji v letu 1991 (Uradni list RS, št. 8/90),
5. Zakon o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2002 (Uradni list RS, št. 66/00, 26/01 in 22/02 – odl. US)
6. Zakon o posebnem prispevku solidarnosti za pomoč beguncem (Uradni list RS, št. 30/92),
7. Zakon o določitvi nalog, ki jih od 1. 1. 1990 začasno opravljajo organi samoupravnih interesnih skupnosti in o ustanovitvi določenih republiških upravnih organov (Uradni list SRS, št. 42/89, Uradni list RS, št. 8/91 in 27/91 – ZODP),
8. Zakon o prenehanju veljavnosti zakonov o družbenih svetih (Uradni list RS, št. 14/90),
9. Zakon o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31.12.1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95 in 44/96 – odl. US),
10. Zakon o popisu kmetijskih gospodarstev v Republiki Sloveniji v letu 2000 : Uradni list RS, št. 99/99,
11. Zakon o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper (Uradni list RS, št. 53/99),
12. Zakon o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper (Uradni list RS, št. 39/11),
13. Zakon o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva (Uradni list RS, št. 2/04),
14. Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini v uporabi Zveze sindikatov Slovenije (Uradni list RS, št. 66/07),
15. Zakon o začasnem znižanju plač funkcionarjev (Uradni list RS, št. 20/09 in 13/10),
16. Zakon o prenehanju javne agencije za javno naročanje (Uradni list RS, št. 48/12),
17. Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za leto 2015 (Uradni list RS, št. 95/14),
18. Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2016 in drugih ukrepih v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 90/15),
19. Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2017 in drugih ukrepih v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 88/16).

46. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja obrambe ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o varstvu pred požarom (Uradni list SRS, št. 2/76, 21/78 – ZSlaR-A, 15/84, Uradni list RS, št. 71/93 – ZGas, 71/93 – ZVPoz in 83/12 – ZVPoz-D),

2. Zakon o zagotavljanju sredstev za realizacijo temeljnih razvojnih programov obrambnih sil Republike Slovenije v letih 1994-2007 (Uradni list RS, št. 13/94, 42/00 – ORZZSR2 in 97/01),
3. Zakon o izvajanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 (Uradni list RS, št. 114/06),
4. Zakon o delnem povračilu škode povzročene z vojaško agresijo na Republiko Slovenijo v letu 1991 (Uradni list RS, št. 11/91-I, 32/91-I in 13/93 – ZP-G).

47. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja financ)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o kompenzacijah (Uradni list SRS, št. 3/81),
2. Zakon o intervencijah v gospodarstvu (Uradni list RS, št. 45/90),
3. Zakon o Agenciji Republike Slovenije za zavarovanje vlog v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 1/91-I in 7/99 – ZBan),
4. Zakon o modernizaciji ceste državna meja Šentilj-Maribor-Celje-Ljubljana-Postojna-državna meja pri Novi Gorici (Uradni list SRS, št. 9/69 in Uradni list RS, št. 24/92),
5. Zakon o pogojih in načinu uveljavljanja prednostne pravice uporabe zemljišča razlaščenaga za gradnjo (Uradni list SRS, št. 7/70),
6. Zakon o vknjižbi nepremičnin v družbeni lasti (Uradni list SRS, št. 43/73),
7. Zakon o posebnem prispevku solidarnosti v letu 1991 (Uradni list RS, št. 26/91),
8. Zakon o poravnavanju odloženih davkov in prispevkov za podjetja, ki so družbeni kapital prenesla na Sklad Republike Slovenije za razvoj (Uradni list RS, št. 7/93 in 69/94),
9. Zakon o usklajevanju pokojnin in denarnih nadomestil za primer brezposelnosti v letu 1993 (Uradni list RS, št. 12/93 in 17/93),
10. Zakon o poravnavanju davkov in prispevkov javnega podjetja Slovenske železnice Ljubljana (Uradni list RS, št. 12/93, 32/95 in 10/98),
11. Zakon o načinu obračunavanja in izplačevanja plač (Uradni list RS, št. 13/93 in 17/93),
12. Zakon o uporabi sredstev solidarnosti za odpravo posledic suše v letu 1992 (Uradni list RS, št. 13/93),
13. Zakon o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne razvojne programe Republike Slovenije v vzgoji in izobraževanju (Uradni list RS, št. 13/94),
14. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj (Uradni list RS, št. 23/94 in 17/96),
15. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski investicijski banki (Uradni list RS, št. 39/94),
16. Zakon o najemu posojil in poroštvu za najeta posojila za odkup pšenice letine 1994 (Uradni list RS, št. 40/94),
17. Zakon o poravnavi odloženih davkov in prispevkov (Uradni list RS, št. 40/94),
18. Zakon o ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih davkov in prispevkov v postopkih lastninskega preoblikovanja podjetij (Uradni list RS, št. 69/94 in 7/95),
19. Zakon o zagotovitvi sredstev za pokritje izgube v podjetju Radeče papir (Uradni list RS, št. 69/94),
20. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS, d.d. za najetje kreditov pri Evropski investicijski banki/B, C (Uradni list RS, št. 20/95),
21. Zakon o subvencioniranju prispevkov za socialno varnost v letih 1995 in 1996 (Uradni list RS, št. 37/95),
22. Zakon o začasni oprostitvi plačila posebnega prometnega davka od alkoholnih pijač, zaradi omilitve posledic škode povzročene z neurjem s točo ali burjo (Uradni list RS, št. 55/95),
23. Zakon o zagotovitvi sredstev za gradnjo odsekov avtomobilskih cest Malence - Šmarje Sap in Hrušica - Vrba (Uradni list RS, št. 2/91-I),
24. Zakon o začasni ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih prispevkov (Uradni list RS, št. 9/92),
25. Zakon o jamstvu Republike Slovenije za najetje kreditov in izdajo obveznic za ekološke in energetske projekte (Uradni list RS, št. 38/92),
26. Zakon o najetju kredita za nakup opreme za potrebe Republiške uprave za zračno plovbo (Uradni list RS, št. 55/92),
27. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita za obnovo verige Dravskih elektrarn (Uradni list RS, št. 20/93),

28. Zakon o jamstvu Republike Slovenije za najete kredite za dokončanje gradnje slovenskega dela HE Golica (Uradni list RS, št. 36/93),
29. Zakon o taksi na izvoženo blago (Uradni list RS, št. 46/93),
30. Zakon o najetju posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj za prestrukturiranje podjetniškega in bančnega sektorja (EFSAL) (Uradni list RS, št. 46/93),
31. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnih odsekov Pesnica-Šentilj in Hoče-Arja vas (Uradni list RS, št. 23/94 in 17/96),
32. Zakon o najetju kredita Republike Slovenije pri Evropski banki za obnovo in razvoj za projekt prenove obstoječih magistralnih cest (Uradni list RS, št. 32/94, 57/98 in 11/14 – popr.),
33. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic neurja s poplavo in točo v juniju in juliju 1994 (Uradni list RS, št. 69/94),
34. Zakon o odpisu terjatev iz naslova zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 13/95),
35. Zakon o poravnavanju obveznosti do bank iz izplačanih deviznih vlog (Uradni list RS, št. 20/95),
36. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najetje posojil za izgradnjo razžveplalne naprave na bloku 5 TE Šoštanj (Uradni list RS, št. 33/95 in 41/96),
37. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najetje posojil za obnovo in doinstaliranje HE Doblar I + II in HE Plave I + II (Uradni list RS, št. 37/95 in 41/96),
38. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najete kredite Nuklearne elektrarne Krško, Termoelektrarne Šoštanj, Termoelektrarne Trbovlje in Savskih elektrarn Ljubljana (Uradni list RS, št. 60/95),
39. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic neurja s poplavo, točo in burjo v letu 1995 (Uradni list RS, št. 74/95),
40. Zakon o zamenjavi obveznic Republike Slovenije za obveznice Agencije Republike Slovenije za sanacijo bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 59/95 in 30/98 – ZZLPPO),
41. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic zime v letu 1995/1996 (Uradni list RS, št. 34/96),
42. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic plazenja tal v letih 1995 in 1996 ter za odpravo posledic neurja v letu 1996 (Uradni list RS, št. 59/96 in 61/96 – popr.),
43. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz kreditov, najetih za realizacijo gradnje avtocestnih odsekov iz nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, ki se začnejo graditi v letu 1996 (Uradni list RS, št. 17/96),
44. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najete kredite Slovenskih železnic za odplačilo obveznosti iz naslova najetih kreditov pri EIB in EBR (Uradni list RS, št. 17/96),
45. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju posojila mednarodne banke za obnovo in razvoj za slovenski ekološki projekt - zmanjšanje onesnaževanja zraka (Uradni list RS, št. 31/96),
46. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kreditov za realizacijo gradnje avtocestnih odsekov iz nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, ki se začnejo graditi v letu 1996 (Uradni list RS, št. 17/96),
47. Zakon o poroštvi Republike Slovenije za obveznosti iz pogodb o najetju posojil mednarodne banke za obnovo in razvoj za projekt oživitve naložbene dejavnosti v Sloveniji (Uradni list RS, št. 19/97),
48. Zakon o zagotovitvi sredstev za obnovo v zimi 1996/1997 uničenih in poškodovanih odsekov magistralnih, regionalnih in lokalnih cest (Uradni list RS, št. 37/97),
49. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz pogodbe o najetju kredita pri Banki Kreditanstalt für Wiederaufbau (Uradni list RS, št. 13/98),
50. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za alocirane obveznosti Nove Ljubljanske banke, d.d., Ljubljana in Nove Kreditne banke Maribor, d.d., Maribor iz naslova kreditov, ki jih je Sklad za financiranje povečanja zaposlovanja v gospodarsko manj razvitih in izrazito emigracijskih področjih Socialistične federativne republike Jugoslavije najel pri Skladu Sveta Evrope za socialni razvoj (Uradni list RS, št. 4/98)
51. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki sta ga najela Stanovanjski sklad Republike Slovenije in Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje slovenskega podežlja pri Razvojni banki Sveta Evrope, za izvedbo programov pri popotresni obnovi in spodbujanju razvoja Posočja (Uradni list RS, št. 67/98 in 11/01),
52. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz kreditov najetih za gradnjo avtocestnih odsekov Vransko - Blagovica, Blagovica - Šentjakob, Pesnica - Slivnica, obvoznica Lendava, Kozina - Klanec in Višnja Gora - Bič (Uradni list RS, št. 13/98),

53. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kreditov za gradnjo avtocestnih odsekov Vransko - Blagovica, Blagovica - Šentjakob, Pesnica - Slivnica, obvoznica Lendava, Kozina - Klanec in Višnja Gora - Bič (Uradni list RS, št. 13/98),
54. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS, d.d., za najetje kredita pri Evropski investicijski banki za gradnjo avtocestnega odseka Blagovica-Šentjakob (Uradni list RS, št. 27/98),
55. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki ga najame DARS d.d. pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/II (Uradni list RS, št. 27/98),
56. Zakon o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 35/10 – uradno prečiščeno besedilo),
57. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenskih železnic, d.d. iz naslova posojil, najetih za financiranje določenih del za posodobitev in razvoj slovenske železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 31/99 in 89/99),
58. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski investicijski banki - EIB/III, za gradnjo avtocestnega odseka Vransko-Blagovica (Uradni list RS, št. 36/99),
59. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/IV (Uradni list RS, št. 92/99),
60. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz naslova kredita, ki ga najame pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/III (Uradni list RS, št. 36/99),
61. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz pogodbe o najetju kredita pri banki Kreditanstalt für Wiederaufbau v višini 85 mio EUR (KfW II) (Uradni list RS, št. 89/99),
62. Zakon o najemu posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj (MBOR) za projekt posodobitve evidentiranja nepremičnin (Uradni list RS, št. 89/99),
63. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz naslova kredita, ki ga najame pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/IV (Uradni list RS, št. 92/99),
64. Zakon o ureditvi plačilnega prometa na dan 31. 12. 1999 (Uradni list RS, št. 106/99),
65. Zakon o načinu poravnave dospelih neplačanih obveznih dajatev (Uradni list RS, št. 1/00),
66. Zakon o najemu posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj (MBOR) za projekt razvoja upravljanja sistema zdravstvenega varstva v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 31/00),
67. Zakon o izjemnem znižanju davčne obveznosti (Uradni list RS, št. 44/00),
68. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki ga najame Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije, Javni sklad pri Evropski investicijski banki za projekt financiranja okoljskih projektov (Uradni list RS, št. 18/02),
69. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita pri banki Kreditanstalt für Wiederaufbau v višini 50 mio evrov (KfW III) (Uradni list RS, št. 119/02),
70. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za kredite javnega zavoda Onkološki inštitut Ljubljana, najete za dokončanje gradnje in opremljanje objektov 1. faze (Uradni list RS, št. 63/03),
71. Zakon o ukinitvi Agencije Republike Slovenije za revidiranje lastninskega preoblikovanja podjetij (Uradni list RS, št. 80/04),
72. Zakon o prevzemu dolga Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ter Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 61/05),
73. Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2006 in 2007 (Uradni list RS, št. 116/05, 103/06, 126/06 – ZIPRS0708 in 128/06 – ZJN-2),
74. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008 (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 114/07 – ZIPRS0809),
75. Zakon o davku na izplačane plače (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo),
76. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki ga najame Ekološki sklad Republike Slovenije, javni sklad, pri Evropski investicijski banki za financiranje projektov za izboljšanje energetske učinkovitosti (Uradni list RS, št. 86/07),
77. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenske odškodninske družbe, d.d., iz naslova kreditov, najetih za financiranje Slovenske odškodninske družbe, d.d., v letu 2009 (Uradni list RS, št. 42/09 in 41/11 – ZVVJTO-E),
78. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2010 in 2011 (Uradni list RS, št. 99/09, 29/10, 56/10 in 96/10 – ZIPRS1112),
79. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2011 in 2012 (Uradni list RS, št. 96/10, 4/11, 22/12 – ZUKN-C in 37/12),
80. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenske odškodninske družbe, d. d. v višini 300.000.000 eurov iz naslova najetih kreditov in izdanih obveznic za financiranje Slovenske odškodninske družbe, d. d. v letu 2010 (Uradni list RS, št. 43/10),
81. Zakon o interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 94/10, 110/11 – ZDIU12 in 40/12 – ZUJF)

82. Zakon o davku na bilančno vsoto bank (Uradni list RS, št. 59/11 in 98/12),
83. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o posebnem davku na bilančno vsoto bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 83/04)
84. Zakon o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11, 40/12 – ZUJF in 43/12),
85. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12, 46/13, 56/13 – ZŠtip-1, 61/13, 82/13, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr in 111/13 – ZOPSPU-A),
86. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 (Uradni list RS, št. 101/13, 9/14 – ZRTVS-1A, 25/14 – ZSDH-1, 38/14, 84/14, 95/14 – ZUJF-C, 95/14, 14/15, 46/15 in 55/15),
87. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (Uradni list RS, št. 96/15, 46/16 in 80/16 – ZIPRS1718),
88. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (Uradni list RS, št. 80/16, 33/17, 59/17 in 71/17 – ZIPRS1819),
89. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 (Uradni list RS, št. 71/17, 13/18 – ZJF-H, 83/18 in 19/19),
90. Zakon o Skladu Republike Slovenije za sukcesijo (Uradni list RS, št. 10/93, 38/94, 40/97, 7/03 – odl. US in 86/04 – ZPSSJAN),
91. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Nove Ljubljanske banke d.d., Ljubljana, iz pogodbe o prevzemu obveznosti slovenskih dolžnikov iz naslova refinanciranih kreditov izvozno uvozne banke Združenih držav Amerike (Exim banke) (Uradni list RS, št. 1/1996),
92. Zakon o garanciji Republike Slovenije za obveznosti iz pogodb o najetju kredita Evropske investicijske banke za projekt gradnje slovenskih avtocest/B, C (Uradni list RS, št. 20/95).

48. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja gospodarstva)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o ureditvi določenih vprašanj radijskega prometa (Uradni list SRS, št. 21/70),
2. Zakon o usmerjanju dela temeljnega davka od prometa naftnih derivatov za financiranje graditev in rekonstrukcijo cest (Uradni list SRS, št. 11/88),
3. Zakon o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti podjetja Petrol Zemeljski plin d.o.o. Ljubljana za plačilo stroškov prenosa zemeljskega plina in o poroštvu za vračilo kreditov, najetih za refinanciranje obstoječih deviznih kreditov (Uradni list RS, št. 51/92 in 48/94),
4. Zakon o kritju izgube slovenskih železarn (Uradni list RS, št. 57/92),
5. Zakon o prevzemu dolgov in lastninskem preoblikovanju Splošne plovbe, p.o., Portorož (Uradni list RS, št. 18/95 in 69/95),
6. Zakon o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM Maribor, d.d. in njegovih odvisnih družb ter Avtomontaže AM BUS, d.o.o., Ljubljana (Uradni list RS, št. 20/95 in 70/95),
7. Zakon o podpori gospodarskim družbam pri razvoju novih tehnologij in vzpostavljanju in delovanju njihovih razvojnih enot v obdobju od leta 2000 do 2003 (Uradni list RS, št. 99/99),
8. Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij (z družbenim kapitalom), ki opravljajo turistično dejavnost in katerih nepremičnine se nahajajo na območju Triglavskega narodnega parka (Uradni list RS, št. 24/96 in 22/00 – ZJS),
9. Zakon o slovenski razvojni družbi in programu prestrukturiranja podjetij (Uradni list RS, št. 39/97, 68/97 in 50/04 – ZPPSRD),
10. Zakon o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97, 13/02 – odl. US in 101/03 – ZIS-B),
11. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najetje posojil za izgradnjo plinskih blokov moči 2 x 114 MW v Termoelektrarni Brestanica (Uradni list RS, št. 68/97 in 91/98),
12. Zakon o privatizaciji Slovenskih železarn d.d (Uradni list RS, št. 13/98 in 111/01 – ZPPOSZ),
13. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Zavoda za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov (Uradni list RS, št. 35/01),
14. Zakon o dvojnem označevanju cen v tolarjih in evrih (Uradni list RS, št. 101/05),
15. Zakon o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2019 (Uradni list RS, št. 87/09, 82/15 in 27/17),

16. Zakon o kriterijih za usmerjanje sredstev za prestrukturiranje gospodarstva (Uradni list SRS, št. 5/90),
17. Zakon o spremembah določb zakonov, ki določajo pooblastila in naloge družbenopolitičnih organizacij (Uradni list RS, št. 8/90),
18. Zakon o izdaji obveznic za pospeševanje izvoza v letu 1990 (Uradni list RS, št. 41/90),
19. Zakon o preoblikovanju pogodbenih organizacij združenega dela (Uradni list RS, št. 8/91),
20. Zakon o priznanju Republike Slovenije za poslovno odličnost (Uradni list RS, št. 83/03 – uradno prečiščeno besedilo, 92/07 in 31/18).

49. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja pravosodja)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o javnem pravobranilcu (Uradni list SRS, št. 19/76, 31/84, Uradni list RS, št. 8/90, 5/91 in 20/97 – ZDPra),
2. Zakon o amnestiji (Uradni list RS, št. 35/90),
3. Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78, 23/82, 41/87, Uradni list RS, št. 8/90, 12/92, 58/93, 71/94 – ZODPM, 10/98, 72/98 – ZKP-A, 26/99, 22/00 – ZIKS-1 in 59/02 – ZIKS-1A),
4. Zakon o ustavitvi nekaterih postopkov o prekrških (Uradni list RS, št. 14/90),
5. Zakon o valorizaciji denarnih kazni za kazniva dejanja in gospodarske prestopke ter drugih denarnih zneskov (Uradni list RS, št. 55/92 in 66/93),
6. Zakon o začasni ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/94, 20/97 – ZDPra in 7/03 – ZP-1),
7. Zakon o začasnem, delnem zadržanju vračanja premoženja (Uradni list RS, št. 74/95 in 1/97 – odl. US),
8. Zakon o podaljšanju mandata sodnikom porotnikom na delovnih in socialnem sodišču (Uradni list RS, št. 61/04),
9. Zakon o ustavitvi določenih postopkov o prekrških in odpustitvi izvršitve določenih kazni zapora (Uradni list RS, št. 35/05),
10. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o družbenem pravobranilcu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 53/05),
11. Zakon o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb (Uradni list RS, št. 30/18).

50. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja dela, družine, socialnih zadev in invalidov)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o imenovanju in razrešitvi poslovnih organov (Uradni list RS, št. 8/90),
2. Zakon o zajamčenih osebnih dohodkih (Uradni list RS, št. 48/90, 13/93 – ZNOIP in 38/94),
3. Zakon o postopku za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic (Uradni list RS, št. 23/91, 54/92 – ZSV in 65/93 – ZDPRe),
4. Zakon o preživninah bivšim zasebnim dimnikarskim obrtnikom (Uradni list SRS, št. 20/71),
5. Zakon o začasni določitvi osnove za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 19/97),
6. Zakon o ukinitvi pravice do regresa za letni dopust za leto 1998 (Uradni list RS, št. 87/97),
7. Zakon o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999-2001 (Uradni list RS, št. 39/99, 44/00 – ZIZDO, 124/00 in 48/01),
8. Zakon o financiranju Zveze združenj borcev Narodnoosvobodilne vojne Slovenije (Uradni list SRS, št. 8/90 in Uradni list RS, št. 38/06 – ZVV-C),
9. Zakon o izvajanju dogovora o politiki plač za obdobje 2002-2004 (Uradni list RS, št. 59/02),
10. Zakon o delnem subvencioniranju polnega delovnega časa (Uradni list RS, št. 5/09, 40/09 in 57/09),
11. Zakon o izvajanju dogovora o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004-2005 (Uradni list RS, št. 70/04),
12. Zakon o enkratnem pokojninskem dodatku (Uradni list RS, št. 68/08),
13. Zakon o posebnem dodatku za socialno ogrožene (Uradni list RS, št. 57/09),

14. Zakon o interventnih ukrepih na področju trga dela in starševskega varstva (Uradni list RS, št. 63/13 in 95/14),
15. Zakon o pogojih za izvedbo ukrepa odpusta dolgov (Uradni list RS, št. 57/15),
16. Zakon o ureditvi določenih vprašanj v primeru izstopa Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske iz Evropske unije brez sporazuma o izstopu (Uradni list RS, št. 20/19).

51. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja zdravstva)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o zdravstvenem nadzorstvu nad člani posadke trgovske mornarice (Uradni list SRS, št. 45/73 in 42/86),
2. Zakon o zdravstvenem varstvu tujcev v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 28/71),
3. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o predhodnih sestavinah za prepovedane droge (Uradni list RS, št. 60/07),
4. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o kozmetičnih proizvodih (Uradni list RS, št. 91/13),
5. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 25/14).

52. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja izobraževanja, znanosti, športa in mladine)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o najetju posojila pri Skladu Sveta Evrope za socialni razvoj in izvedbi projekta investiranja v šolski prostor in opremo v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 52/98),
2. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Univerze na Primorskem iz naslova kreditov, najetih za sofinanciranje razširitve in posodobitve prostorskih pogojev (Uradni list RS, št. 29/06),
3. Zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov (Uradni list RS, št. 82/15),
4. Zakon o temeljnih razvojnih programih na področju izobraževanja in znanosti v letih 2003-2008 (Uradni list RS, št. 96/02).

53. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja infrastrukture, okolja in prostora)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o zagotavljanju dela sredstev, potrebnih za postopno zapiranje Rudnika svinca in cinka v Mežici (Uradni list SRS, št. 5/88),
2. Zakon o Rudniku živega srebra v Idriji (ZRIdr, Uradni list SRS, št. 13/79 in 37/87 – ZPPPR),
3. Zakon o ureditvi določenih vprašanj radijskega prometa (ZUDVRP, Uradni list SRS, št. 21/70),
4. Zakon o ukrepih SR Slovenije za pospeševanje proizvodnje mleka (Uradni list SRS, št. 26/74),
5. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za restrukturiranje obveznosti podjetij s področja elektrogospodarstva (Uradni list RS, št. 4/98),
6. Zakon o poroštvih za kredite, najete za refinanciranje kreditov podjetij elektrogospodarstva (Uradni list RS, št. 34/03),
7. Zakon o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14 in 14/15 – ZUUJFO),
8. Zakon o komunalnih dejavnostih (ZKD, Uradni list SRS, št. 8/82, Uradni list RS, št. 32/93 – ZGJS, 32/93 – ZVO in 44/97 – ZSZ)
9. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic plazenja tal in odpravo posledic pozebe, suše in neurja v letu 1997 (Uradni list RS, št. 49/98 in 67/98)
10. Zakon o zagotovitvi sredstev za interventne ukrepe pri odpravi posledic poplav, ki so v obdobju september-november 1998 prizadela Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 86/98)
11. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic neurij, poplav in plazenja tal, ki so v obdobju september-november 1998 prizadele Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 34/99)
12. Zakon o odpisu terjatev Republike Slovenije iz naslova neplačanih povračil za onesnaževanje vode (Uradni list RS, št. 99/99)

13. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic suše, neurja s točo, plazenja tal in sluzenja morja v letu 2000 (Uradni list RS, št. 81/00 in 124/00 – ZUPSB)
14. Zakon o ukrepih za odpravo posledic plazov Stože v Občini Bovec in plazov večjega obsega, nastalih na območju Republike Slovenije po 15. oktobru 2000 (Uradni list RS, št. 124/00)
15. Zakon o državni pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 (Uradni list RS, št. 85/01)
16. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 31/18),
17. Zakon o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih, namenjenih za kompleksno graditev (Uradni list SRS, št. 19/76).
18. Zakon o sistemu družbenega planiranja in o družbenem planu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 1/80 in 33/80),
19. Zakon o razlastitvi in prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 5/80),
20. Zakon o sprejemanju začasnih ukrepov družbenega varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine (Uradni list SRS, št. 32/80).

54. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja kulture)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o založništvu (Uradni list SRS, št. 25/78, 27/78 – popr., 42/86, Uradni list RS, št. 8/90 in 75/94 – ZUJIPK),
2. Zakon o prevzemu obveznosti Socialistične republike Slovenije za povrnitev škode, nastale na predmetih izjemne kulturne ali umetniške vrednosti, ki so poslani iz tujine zaradi razstavljanja (Uradni list SRS, št. 33/79),
3. Zakon o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo in 77/08).

55. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja kmetijstva, gozdarstva in prehrane)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o higieni proizvodnje in prometa z mlekom (Uradni list LRS, št. 14/61, Uradni list SRS, št. 29/86 in Uradni list RS, št. 29/95 – ZPDF),
2. Zakon o raziskanju prilastitev državnih zemljišč in zemljišč bivših agrarnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 22/65),
3. Zakona o prepovedi nomadske paše (Uradni list SRS, št. 38/74, 11/81, 42/86 in Uradni list RS, št. 4/92),
4. Zakon o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev (kmetij) (Uradni list SRS, št. 26/73, 29/73 – popr., 1/86 in Uradni list RS, št. 76/94 – odl. US),
5. Zakon o začasnih prepovedi sečnje v gozdovih v družbeni lastnini in začasnih prepovedi prometa z nepremičninami v družbeni lastnini (Uradni list RS, št. 26/90, 43/90 in 2/91-I),
6. Zakon o prenehanju veljavnosti zakona o združevanju kmetov (Uradni list RS, št. 14/90 in 13/92 – ZZad),
7. Zakon o intervencijah v kmetijstvu in porabi hrane (Uradni list SRS, št. 1/79),
8. Zakon o uporabi sredstev solidarnosti za odpravo posledic suše v letu 1992 (Uradni list RS, št. 13/93),
9. Zakon o najemu posojil in poroštvu za najeta posojila za odkup pridelka pšenice v letu 1995 (Uradni list RS, št. 37/95 in 45/95),
10. Zakon o najetju posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj za pripravo projektov za realizacijo strategije namakanja (Uradni list RS, št. 8/96 in 38/96),
11. Zakon za izvajanje interventnih ukrepov v kmetijstvu v letu 1999 (Uradni list RS, št. 60/99),
12. Zakon o popisu zalog in dajatvi na presežne zaloge določenih kmetijskih proizvodov (Uradni list RS, št. 42/04, 45/04 – popr. in 114/06 – ZUE).

56. člen

(prenehanje smiselne uporabe zveznih predpisov, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob osamosvojitvi)

Prenehajo se smiselno uporabljati naslednji zvezni zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o pomorskem plenu in vojnem plenu na morju (Uradni list SFRJ, št. 26/64),
2. Zakon o varstvu državljanov Socialistične federativne republike Jugoslavije na začasnem delu v tujini (Uradni list SFRJ, št. 15/80, 61/88 in Uradni list RS, št. 4/91),
3. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 10/91),
4. Zakon o spremembah zakona o založništvu (Uradni list SRS, št. 42/86),
5. Zakon o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80, 82/90, Uradni list RS, št. 86/98 – ZVNSR, 58/02 – ZSMKR, 58/02 – ZGRM in 86/04 – ZSMKR-A),
6. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 82/90),
7. Temeljni zakon o ugotovitvah vrednosti stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov (Uradni list SFRJ, št. 34/65),
8. Zakon o organizaciji jugoslovanskih železnic (Uradni list SFRJ, št. 5/66 – uradno prečiščeno besedilo, 50/68, 55/68, 10/70, 29/71 in Uradni list SRS, št. 51/71),
9. Zakon o temeljnih varnosti transporta po naftovodih in plinovodih (Uradni list SFRJ, št. 64/73),
10. Zakon o ustanovi za vzdrževanje notranjih plovnih poti (Uradni list SFRJ, št. 50/74, 22/77 – ZPNP in 24/88),
11. Zakon o evidenci znanstvenega, kulturnega, prosvetnega in tehničnega sodelovanja s tujino (Uradni list SFRJ, št. 59/81),
12. Zakon o javnem tožilstvu (Uradni list SRS, št. 10/77, 11/77 – popr., 7/86, 41/87, Uradni list RS, št. 8/90 in 63/94 – ZDT),
13. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnem tožilstvu (Uradni list SRS, št. 7/86),
14. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnem tožilstvu (Uradni list SRS, št. 41/87),
15. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 8/90),
16. Zakon o reševanju kolizije zakonov in pristojnosti v statusnih, rodbinskih in dednih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 9/79 in 20/90), Zakon o spremembah zakona o reševanju kolizije zakonov in pristojnosti v statusnih, rodbinskih in dednih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 20/90),
17. Zakon o spremembah zakona o blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 29/86),
18. Zakon o podjetjih (Uradni list SFRJ, št. 77/88, 40/89 – popr., 40/89, 46/90, 61/90, Uradni list RS, št. 10/91, 55/92 – ZLPPC in 30/93 – ZGD).

**ČETRTI DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

**57. člen
(vzpostavitev elektronskega naslova za vročanje)**

Zaradi zagotovitve tehničnih in tehnoloških zmožnosti, se elektronski naslov za vročanje v registru stalnega prebivalstva začne voditi 6 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

**58. člen
(sklep o določitvi izvajalcev letnega programa športa)**

Ne glede na predpis, ki ureja sofinanciranje izvajanja letnega programa športa na državni ravni, lahko minister, pristojen za šport, s sklepom podrobneje določi izvajalce posameznih programov in področij letnega programa športa na državni ravni ter podrobnejše pogoje za izbiro in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v letu 2021.

**59. člen
(uskladitev poslovnika vlade in pravil nomotehnik s tem zakonom)**

Vlada uskladi svoj poslovnik in Uredbo o Pravno-informacijskem sistemu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 140/20) s tem zakonom in se seznanj z nomotehničnimi smernicami, ki so usklajene s tem zakonom, v enem mesecu po začetku veljavnosti tega zakona.

60. člen

(pretekle ločevanja med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe predpisa)

Pravilo o hkratnem začetku veljavnosti in uporabe državnega predpisa iz 44. člena tega zakona ne velja za že veljavne predpise, ki se z dnem začetka veljavnosti tega zakona še niso začeli uporabljati, med drugim za:

1. III. poglavje Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18), ki se začne uporabljati 1. januarja 2022.
2. Določbe drugega odstavka 4.a člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16, 81/19 in 91/20; v nadaljnjem besedilu ZPPDFT), ki se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi podzakonskega akta iz tretjega odstavka 51. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma – ZPPDFT-1B (Uradni list RS, št. 91/20), in določbi 44. in 45. člena ZPPDFT, ki se začneta uporabljati, ko se vzpostavi informacijska rešitev iz petega odstavka 52. člena ZPPDFT-1B.
3. Določbe 3. do 8. točke trinajstega odstavka 31. člena, prvega odstavka, četrtega odstavka ter sedmega in osmega odstavka 93. člena, 93.a člena, drugega stavka četrtega odstavka 178. člena, 181.a člen, prvega odstavka 182. člena, drugega odstavka 183. člena, tretjega odstavka 185. člena in 188.a člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M in 23/20 – SPZ-B), ki se začnejo uporabljati, ko so zagotovljeni tehnični pogoji za njihovo izvajanje.

61. člen

(smiselna uporaba zveznih predpisov)

Pravilo, da razveljavljene določbe državnih predpisov s prenehanjem veljavnosti ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti, iz 44. člena tega zakona ne velja za zvezne predpise, na katere se nanaša prvi odstavek 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I, 45/94 in 11/14 – popr.), in sicer za:

1. Zakon o menici (Uradni list FLRJ, št. 104/46, 33/47 – popr., Uradni list SFRJ, št. 16/65, 54/70, 57/89, Uradni list RS, št. 13/94 – ZN in 82/94 – ZN-B),
2. Zakon o čeku (Uradni list FLRJ, št. 105/46, Uradni list SFRJ, št. 12/65, 50/71 in 52/73),
3. Zakon o vrednostnih papirjih (Uradni list SFRJ, št. 64/89, 29/90, Uradni list RS, št. 30/93 – ZGD in 6/94 – ZTVP),
4. Temeljni zakon o posvojitvi (Uradni list FLRJ, št. 30/47, 24/52, Uradni list SFRJ, št. 10/65, 29/71, Uradni list SRS, št. 51/71 in 15/76 – ZZZDR),
5. Zakon o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78, 39/85, 45/89 – odl. US, 57/89, Uradni list RS, št. 88/99 – ZRTVS-B, 83/01 – OZ, 30/02 – ZPlaP in 87/02 – SPZ),
6. Zakon o temeljnih geološke dejavnosti, pomembne za vso državo (Uradni list SFRJ, št. 63/90),
7. Zakon o zračni plovbi (Uradni list SFRJ, št. 45/86, 24/88, 80/89, 29/90, Uradni list RS, št. 58/93 in 18/01 – ZLet),
8. Zakon o delovnih mestih, na katerih se zavarovalna doba šteje s povečanjem (Uradni list SFRJ, št. 17/68, 20/69 in 29/71),
9. Zakon o temeljnih vodnega režima, pomembnega za dve ali več republik oziroma avtonomnih pokrajin, in o meddržavnih vodah (Uradni list SFRJ, št. 2/74, 24/76 in Uradni list RS, št. 67/02 – ZV-1),
10. Zakon o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 59/07 – ZŠtip, 51/10 – odl. US, 80/10 – ZUTD in 95/14 – ZUJF-C),
11. Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr., 33/89, Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US, 44/97 – ZSZ, 101/13 – ZDavNepr in 22/14 – odl. US),
12. Zakon o stavki (Uradni list SFRJ, št. 23/91).

62. člen
(končna določba)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek začnejo 18., 22., 23., 24. in 25. člen tega zakona veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE K ČLENOM

K 1. členu (vsebina zakona)

Določba predstavlja jedro prvega dela zakona, ki ureja vsebino samega t. i. omnibus zakona. Najprej našteva zakone, katerih določbe se v drugem delu zakona spreminjajo oziroma dopolnjujejo, nato pa navaja še, da se v tretjem delu zakona določa prenehanje veljavnosti zakonov, ki zaradi poteka časa ali spremenjenih družbenih ali tehnoloških razmer ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti.

K 2. členu (ZPPreb-1)

ZPPreb-1 določa v 2. členu določa definicije posameznih pojmov. Ob tem že določa definicijo »naslova za vročanje«, kot fizičnega naslova posameznika, to je naslova njegovega prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, ki je namenjen vročanju poštnih pošiljk državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti ter pravnih in fizičnih oseb, če drug zakon ne določa drugače. Hkrati je z definicijo določen tudi fizični »naslov v Republiki Sloveniji«, ki ga sestavljajo občina, naselje, ulica, hišna številka ter dodatek k hišni številki in številka stanovanja, če obstajata.

Med definicije so dodaja tudi nova definicija »elektronskega naslova za vročanje«. To je naslov za vročanje dokumentov v elektronski obliki. Sestavni del elektronskega naslova za vročanje je tudi kontaktna številka mobilnega telefona, na katero posameznik prejema in iz katere posameznik pošilja kratka obvestila v zvezi z vročanjem (e-vročilnica).

Osnovni namen ZPPreb-1 je, da zagotavljanje evidence stanja in nastanitve posameznikov. Ob tem so naslovi, vključno z naslovom za vročanje (bodisi v obliki fizičnega naslova, bodisi v obliki elektronskega naslova za vročanje) pomembni za vzdrževanje kontaktnih podatkov, torej kje uradni organ lahko posameznika najde, kadar z njim vstopa v pravna razmerja. V preteklosti, ko informatizacija še ni bila tako razširjena, je bilo mogoče kontakte vzpostaviti le prek naslovov prebivališč posameznikov, danes pa je to lahko bistveno učinkoviteje prek evidence elektronskih naslovov in GSM številk vsakega posameznika. "Naslov za vročanje", ki je do sedaj omogočal le kontakt s posameznikom preko fizičnega naslova, se s predlogom zakona razširja tudi na »elektronski naslov za vročanje« posameznika in kontaktno številko mobilnega telefona.

Prednost elektronskega naslova za vročanje je tudi možnost hitre in učinkovite elektronske komunikacije državnih organov s posameznikom, ki ima stalni ali začasni naslov v tujini. Ta tip naslova namreč trenutno ne more predstavljati tudi »fizičnega« naslova za vročanje.

Predlog zakona poleg elektronskega naslova predvideva tudi zbiranje kontaktnih števil mobilnih telefonov posameznikov, kot sestavnega dela elektronskega naslova za vročanje. Na kontaktne številke mobilnih telefonov bo lahko država pošiljala kratka obvestila v zvezi z vročanjem (t. i. e-vročilnica), posameznik pa bo lahko posredoval povratno informacijo o prejemu obvestila. Na ta način se bo nadomestilo dosedanje vročanje prek papirnega obvestila o neuspeli vročitvi, ki se pušča v poštnem nabiralniku. Predlog upošteva, da imetništvo mobilnega telefona in elektronskega naslova ni zakonski pogoj. Zato predlog dopušča možnost, da posameznik navede kontaktno številko druge osebe, ki ji zaupa in pooblasti za prejemanje obvestil za vročanje (t. i. pooblaščenec za e-vročilnico), če posameznik mobilnega telefona nima. S tem se vzpostavljajo pogoji, da bi lahko posamezniki elektronsko vročitev dokumentov potrdili tudi s povratnim kratkim obvestilom z mobilnega telefona, ne le z avtomatskim potrdilom prejema po elektronski pošti.

K 3. členu (ZPPreb-1)

Ker elektronski naslov za vročanje predstavlja nov registrski podatek, je nujno potrebno določiti tudi organ, kje pristojen za njegovo zbiranje in vodenje. Za prijavo in spremembo elektronskega naslova za vročanje je po predlogu pristojna upravna enota ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, ne glede na to, kje ima posameznik prijavljeno stalno ali začasno prebivališče oziroma stalni ali začasni naslov. Ob tem ni določene krajevne pristojnosti, hkrati pa bo urejanje naslovov preko

diplomatskih predstavništav ali konzulatov Republike Slovenije v tujini dostopno tudi državljanom, ki stalno ali začasno prebivajo v tujini.

K 4. členu (ZPPreb-1)

VI. poglavje ZPPreb-1 celovito ureja naslov za vročanje, pogoje za njegovo določitev, način določitve in spremembe. Navedeno poglavje se dopolnjuje tudi s pravili, ki veljajo za novo uveden »elektronski naslov za vročanje«.

K 5. členu (ZPPreb-1)

Posameznik ima lahko zgolj en elektronski naslov za vročanje in eno kontaktno številko mobilnega telefona.

K 6. členu (ZPPreb-1)

Usklajuje se naslov 26. člena ZPPreb-1.

K 7. členu (ZPPreb-1)

Posameznik bo lahko določil ali spremenil svoj naslov za elektronsko vročanje tudi prek enotnega državnega portala e-uprava, do katerega uporabnik dostopa in se identificira z uporabo sredstva elektronske identifikacije, skladno s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja.

K 8. členu (ZPPreb-1)

S predlogom novega člena se ustvarja podlaga za vzpostavitev in spremembo elektronskega naslova za vročanje, ki jo lahko izvaja poslovno sposoben posameznik. Ta lahko pristojnemu organu sporoči svoj elektronski naslov za vročanje in kontaktno številko mobilnega telefona ob prijavi stalnega prebivališča in ob prijavi začasnega prebivališča. Za posameznike, ki se ne bodo selili pa velja, da lahko svoj naslov za elektronsko vročanje urejajo kadarkoli. Če poslovno sposoben posameznik ne bo imel svojega elektronskega naslova ali svoje številke mobilnega telefona, bo lahko navedel elektronski naslov in številko mobilnega telefona druge osebe, ki jo bo s tem pooblasti za prejemanje in pošiljanje teh obvestil (pooblaščenec za e-vročilnico). Druga oseba bo morala s tem soglašati. Hkrati se z namenom ažuriranja podatkov poslovno sposobnega posameznika hkrati tudi zavezuje, da mora pristojnemu organu sporočiti vsako spremembo, ki se nanaša na veljavnost elektronskega naslova za vročanje in kontaktne številke mobilnega telefona. Dolžnost pravilnosti podatkov o elektronskem naslovu in kontaktni številki mobilnega telefona bo na strani posameznikov, saj bo v primeru neažurnih podatkov nosil tveganje, da mu bo pošiljka državnega organa vročena s fikcijo na napačen naslov.

Posredovanje elektronskega naslova posameznikov bo temeljilo na njegovi svobodni odločitvi, saj bo prostovoljno in ne obvezno. Sporočanje elektronskega naslova državnim organom omogoča, da bodo preko elektronske vročilnice lažje prišli do dokaza o dejanski vročitvi, kar je namen obdelave osebnih podatkov, kot sta mobilna številka in elektronski naslov, ki ga zahteva 8. člen Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1).

Predlog zakona predvideva, da se vročanje na elektronski naslov za vročanje se izvaja pod pogoji in na način, ki ga določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek. Morebitni pomisleki v zvezi z možnostjo, da se za vročanje lahko uporabi katerikoli elektronski naslov, ne glede na to, ali upošteva zahteve Uredbe št. 910/2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu glede varnih elektronskih predalov, so ustrezno naslovljeni. Predlagana ureditev namreč hkrati upošteva vse varovalke za vročanje na varni elektronski naslov, spoštuje zasebnost posameznika in mu tudi omogoča, da sam presodi, kateri vrednoti (enostavnosti ali varnosti) daje prednost. Pri tem se je upoštevala pozitivna izkušnja z vročanjem na elektronski naslov, ki ga je izbrala stranka za komunikacijo z uradno osebo, v času prvega vala epidemije COVID-19. Možnost uporabe katerega koli elektronskega naslova je bila uvedena s petim odstavkom 8.a člena Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (ZZUSUDJZ), ki je predvideval, da se za elektronski predal, na katerega se lahko opravi vročanje, šteje "elektronski naslov, ki ga je oseba sama navedla v vlogi, ali elektronski naslov, s katerega je poslala vlogo, ne glede na to, ali ustreza varnostnim in tehničnim zahtevam, ki jih

mora izpolnjevati varni elektronski predal po 86. členu Zakona o splošnem upravnem postopku. Vročitev v elektronski predal se opravi, če je bila oseba seznanjena s takšnim načinom vročanja in je s tem soglašala." Možnost takega načina elektronske vročitve je sicer prenehala po koncu prvega vala epidemije COVID-19. Vendar pa organi v praksi v času njegove uporabe niso zaznali nobenih težav. Zakonodajno gradivo k ZZUSUDJZ je takšno vročitev pogojevalo s tem, da je "vložnik vloge seznanjen z vročanjem na elektronski naslov in da s tem soglaša. Seznanitev se lahko zapiše v obrazec vloge, na katerem mora nedvomno izraziti voljo, da se vročanje opravlja na elektronski naslov ali pa mora organ predhodno pridobiti izrecno soglasje vložnika." Pod enakimi pogoji se bo vročitev na elektronski naslov, ki ga bo navedel posameznik, opravljala tudi po predlagani spremembi Zakona o prijavi prebivališča. Tudi v tem primeru se bo vročanje na elektronski naslov opravilo le v primeru, če bo posameznik s tem soglašal. Prav tako bo v primeru odsotnosti posameznika, daljše od štirinajstih dni, ko bo posameznik pristojnemu organu dolžan sporočiti elektronski naslov za vročanje, posameznik še vedno imel možnost izbire, da si uredi varni elektronski naslov ali pa sporoči varni elektronski naslov svojega pooblaščenca.

K 9. členu (ZPPreb-1)

28. člen ZPPreb-1 določa, da se v registru stalnega prebivalstva vodijo, obdelujejo, hranijo in uporabljajo podatki o posameznikih iz 30. člena tega zakona zaradi spremljanja stanja in gibanja prebivalstva za potrebe državnih organov in drugih uporabnikov, ki te podatke potrebujejo za opravljanje predpisanih nalog, ter zaradi izvajanja statističnih in drugih raziskovanj, za katere imajo zakonsko podlago. Predlog dopolnjuje namen vodenja registra tudi z namenom zagotavljanja elektronskega vročanja.

K 10. členu (ZPPreb-1)

29. člen ZPPreb-1 določa, da register stalnega prebivalstva vodijo upravne enote in ministrstvo. Podatke o prijavi in spremembi stalnega ali začasnega naslova v tujini vodijo tudi diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije ter ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Dodaja se podlaga za vodenje podatka o elektronskih naslovih za vročanje.

K 11. členu (ZPPreb-1)

V 30. členu ZPPreb-1 je določen nabor podatkov v registru stalnega prebivalstva. Elektronski naslov za vročanje je nov podatek, zato se mora kot tak obvezno opredeliti. Prav tako je izrecno določena podrobnejša opredelitev podatkov v zvezi z elektronskim naslovom za vročanje. Ta vsebuje tudi podatke o številki mobilnega telefona, osebnem imenu, EMŠO, državljanstvu in naslovu pooblaščenca za e-vročilnico, soglasju pooblaščenca za e-vročilnico, datumu vzpostavitve in popravkov teh podatkov. Brez podrobnejše opredelitve podatkov, njihovo vodenje in uporaba ni mogoča.

K 12. členu (ZPPreb-1)

35. člen ZPPreb ureja povezovanje registra stalnega prebivalstva s centralnim registrom prebivalstva, evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic, matičnim registrom, registrom tujcev in z evidencami, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito. Imenovane evidence s področja upravnih notranjih zadev že pridobivajo podatke o naslovih posameznikov iz registra stalnega prebivalstva. Ker le-ta po novem postaja vir podatka tudi za elektronski naslov za vročanje in kontaktni številki mobilnega telefona posameznikov oziroma o pooblaščenca za e-vročilnice, se dodaja pravna podlaga tudi za izmenjavo tega podatka.

K 13. členu (ZCRP)

Kljub temu, da se podatek o elektronskem naslovu za vročanje vzpostavlja v registru stalnega prebivalstva, in da se bo lahko na podlagi spremembe, opredeljene v prejšnjem členu naslov za elektronsko vročanje vodil v nekaterih evidencah s področja upravnih notranjih zadev, pa velja, da takšne podlage v spremenjenem Zakonu o prijavi prebivališča ne bodo imele vse evidence in registri, ki jih vodijo različni organi, saj ti tudi sedaj niso povezani z registrom stalnega prebivalstva. Zakon o centralnem registru prebivalstva (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) opredeljuje Centralni register prebivalstva kot distribucijsko bazo za uporabnike osebnih podatkov, med katere se mora dodati tudi podlaga za prejemanje naslova za vročanje. Podlaga se določa za vodenje klasičnega, kakor tudi elektronskega naslova za vročanje. Nov podatek o naslovu za elektronsko vročanje sicer v praksi ne bi mogel biti uporaben.

K 14. členu (ZCRP)

13. člen ZCRP določa vire podatkov za Centralni register prebivalstva. Vir podatka o naslovu za elektronsko vročanje bo v tem primeru register stalnega prebivalstva, kot bo to določila sprememba ZPPreb-1. Med podatke se dodatno navaja tudi naslov za vročanje, s tem pa se zajame tako naslov za vročanje, ki je določen na posameznikovem stalnem ali začasnem prebivališču, kot nova kategorija naslova za elektronsko vročanje.

K 15. členu (ZCRP)

23. člen ZCRP določa upravičenost uporabnikov do podatkov iz Centralnega registra prebivalstva. Določeni uporabniki imajo v svoji zakonski podlagi zgolj opredeljeno možnost dostopa do podatkov iz Centralnega registra prebivalstva, ne pa tudi konkretno opredeljenih podatkov, do katerih so upravičeni. Zanje velja, da imajo pravico iz dobiti naslednje podatke: ime in priimek, kraj rojstva, leto rojstva, spol, državljanstvo, prebivališče in vrsta prebivališča. Po novem se dodaja tudi obe kategoriji naslova za vročanje, to je naslov za vročanje, ki je določen na posameznikovem stalnem ali začasnem prebivališču, kot nova kategorija naslova za elektronsko vročanje.

Dodatno se za vse uporabniki osebnih podatkov, ki imajo zakonsko podlago za pridobivanje podatkov in uporabnike, ki so pooblaščen z osebno pisno privolitvijo posameznika, na katerega se podatki nanašajo in imajo v svojem zakonu že opredeljen nabor podatkov, omogoča, da lahko ta podatek pridobivajo na podlagi spremenjenega Zakona o centralnem registru prebivalstva. Navedena sprememba bo omogočila podlago, ki bo širokemu krogu uporabnikov omogočila dostop do podatka o elektronskem naslovu za vročanje.

K 16. členu (ZUP)

Vprašanje, ali lahko v upravnem postopku že na podlagi zakonskega pooblastila poleg ministra, ki je predstojnik ministrstva, izdaja tudi državni sekretar, v dosednji zakonodaji ni bilo rešeno. Obstoječa razlaga ZUP je glede tega stališča do sedaj zavzemala odklonilno mnenje. Po drugi strani pa je potreba po taki administrativni razbremenitvi ministrov v praksi velika. Zato se v prvem odstavku 28. člena ZUP izrecno določa, da lahko v upravnem postopku odločbe izdaja tudi državni sekretar, ki že po Zakonu o državni upravi nadomešča ministra v njegovi odsotnosti, če ga ta za to pooblasti. Državni sekretar za odločanje v posameznih postopkih ne potrebuje izpolnjevati pogoja ustrezne izobrazbe in izpita iz upravnega postopka.

V skladu z ZUP v upravni zadevi, za katero je pristojen monokratičen (individualno voden) organ, izda odločbo v upravnem postopku njegov predstojnik (prvi odstavek 28. člena ZUP). Če predstojnik organa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za vodenje postopka, lahko postopek do izdaje odločbe vodi samo uradna oseba, ki te pogoje izpolnjuje (četrti odstavek 30. člena ZUP). To pomeni, da ima predstojnik za odločanje zakonsko pooblastilo, za vodenje postopka pa le, če izpolnjuje pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita iz upravnega postopka (prvi odstavek 31. člena ZUP). Enako velja za državnega sekretarja, ki pomaga ministru pri opravljanju njegove funkcije v okviru pooblastil, ki mu jih da minister (drugi odstavek 17. člena ZDU-1). Minister lahko pisno pooblasti državnega sekretarja, da ga nadomešča v času njegove odsotnosti ali zadržanosti pri vodenju in predstavljanju ministrstva ter predlaganju gradiv v obravnavo vladi. S podelitvijo pooblastila se minister ne razbremeni odgovornosti (tretji odstavek 17. člena ZDU-1). Minister ne more pooblastiti državnega sekretarja ali koga drugega, da izdaja predpise in glasuje na seji vlade (četrti odstavek 17. člena ZDU-1). Ker odločanje v upravnem postopku sodi med izvršilne naloge, za katere ima državni sekretar zakonsko pooblastilo in ki sodijo v okviru pristojnosti, ki jih ima minister, niti ministru niti državnemu sekretarju za odločanje ni potrebno izpolnjevati pogoja izobrazbe in izpita iz upravnega postopka. Drugače je pri posebnih pooblastilih, kjer lahko predstojnik pooblasti drugo osebo, zaposleno pri istem organu, za odločanje v upravnih zadevah iz določene vrste zadev (drugi odstavek 28. člena ZUP), ki obsega tudi pooblastilo za vodenje postopka pred odločitvijo (tretji odstavek 28. člena ZUP). Te osebe morajo izpolnjevati pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita.

K 17. členu (ZUP)

Dopolnitev določbe je povezana z dopolnitvijo prvega odstavka 28. člena ZUP.

K 18. členu (ZUP)

Določba ureja možnost uradne osebe organa vložniku predlagati vročanje po elektronski poti. Organ bo na obrazcu vloge, s samostojnim dokumentom ali s pripisom drugemu dokumentu, ki ga izda med postopkom, lahko seznanil stranko, ki v registru stalnega prebivalstva ni prijavila elektronskega naslova za vročanje, o možnostih elektronskega vročanja. Na ta način bo stranka seznanjena, da lahko izključno za potrebe postopka, na katerega se nanaša dokument, sporoči naslov varnega elektronskega predala, naslov drugega elektronskega predala in telefonsko številko mobilnega telefona, če želi da ji organ vroča dokumente po elektronski poti in jo nezavezujoče (brez posledic za pravni položaj stranke) obvešča o stanju in teku postopka. Stranka je pri odločanju za način komunikacije svobodna, zato organ na njeno odločitev ne more vplivati. Odločitev o vročanju v elektronski predal in obveščanju lahko kadarkoli prekliče (86. člen ZUP).

K 19. členu (ZUP)

V prvem odstavku 77. člena se črta obveznost uradne osebe, da potrdilo o overitvi lastnoročnega podpisa opremi z žigom organa. Za veljavnost potrdila o overitvi je odločilen podpis uradne osebe. Pristnost potrdila se ugotavlja in presoja na podlagi podpisa uradne osebe in vpisa v evidenco overitev, zato dodatno označevanje potrdila z žigom za pravni promet ni potrebno. Uporaba žiga tako ne prinaša večja pravne varnosti, kot če organ posluje brez njega, nasprotno imajo organi lahko nezanimljive stroške z njihovo menjavo ob iztrošenosti, reorganizacijah, spremembah celostnih podob ipd.

K 20. členu (ZUP)

S spremembo 83. člena se opredeli namen, posledice, način vročanja in vloga uradne osebe pri odločanju o načinu vročanja. Namen in posledice vročitve je treba izpostaviti zlasti zaradi uvajanja poenostavljenih načinov vročanja, ki ne temeljijo na strogi obličnosti kot na primer kvalificirano – osebno vročanje po 87. členu zakona. Zaradi zaščite procesnopravnega položaja naslovnika je v primeru dvoma treba presojati, ali je zadoščeno namenu vročitve. Zakon izhaja iz dejstva, da je vročanje materialno dejanje organa, ki preko svojih uradih oseb presoja na kakšen način se bo opravila vročitev. Vročanje dokumentov v fizični ali elektronski obliki je enakovredno, za položaj naslovnika je ključno, da mu je omogočena seznanitev in da je pri tem v bistveno enakem položaju kot druge stranke.

K 21. členu (ZUP)

Sprememba izenačuje stranke, ki se jim vročajo dokumenti v fizični in elektronski obliki, zato je vročanje v obeh primerih dopustno v istem časovnem okviru. Tudi pri vročanju dokumentov v elektronski obliki je treba slediti načelu varstva zasebnosti in preprečevati prekomerne oblastne posege, do katerih lahko pride če se dokumenti vročajo ponoči (med 20. in 6. uro). Zakon že sedaj dopušča izjemo, da se vročitev opravi tudi ponoči, če to zahtevajo posebne okoliščine, določen z zakonom ali če gre za nujne ukrepe v javnem interesu. Kolikor te okoliščine niso izkazane, ni potrebe po razlikovanju pravnega položaja naslovnikom pri vročanju dokumentov v fizični in elektronski obliki.

K 22. členu (ZUP)

S spremembo 86. člena ZUP se zaradi uvajanja novih načinov vročanja dokumentov v elektronski obliki določi razmerje med vročanjem dokumentov v elektronski in fizični obliki. Zakon temelji na izhodišču, da se praviloma opravlja vročanje dokumentov v elektronski obliki. Zgolj izjemoma se bo opravila vročitev dokumenta v fizični obliki, če takšno zahtevo vzpostavlja (drug) zakon, če vročitve ni mogoče opraviti v elektronski obliki, če naslovník spremeni ali prekliče izjavo o elektronskem vročanju, kot tudi v drugih primerih, ki jih zakon opredeli z generalno klavzulo, ko organ oziroma uradna oseba oceni, da je glede na okoliščine konkretne zadeve ali konkretne vročitve ustrežnejše opraviti vročitev v fizični obliki. Z zakonom ni mogoče predvideti vseh okoliščin, zato je treba dopustiti uradni osebi, ki opravlja procesna dejanja ali odloča o zadevi, da izjemoma sprejme odločitev, da se opravi vročitev dokumenta v fizični obliki. Pri tem je bistveno, da način vročanja ne vpliva na pravni položaj naslovnika, zato je poštenosti postopka oziroma enakost obravnave dosežena, ko je naslovníku omogočena seznanitev z dokumentom. Zato stranke, ki so jim v istovrstnih upravnih zadevah lahko vroča na drugačen način niso v drugačnem pravnem položaju. Ker je vročanje dejanje organa, stranke tudi ne morejo odločati o načinu

vročitve, razen, kot omenjeno zgoraj, da omogočijo ali preprečijo nadaljnjo vročanje dokumentov v elektronski obliki, ker želijo dokumente prejemati v fizični obliki.

Glede na navedeno bodo stranke lahko vplivale na vročitev po elektronski poti. Vročitev se bo opravila na registriran naslov za elektronsko vročanje po zakonu, ki ureja prijavo prebivališča, ali na drugem registriranem naslovu, kadar je prijava po zakonu obvezna, na primer na registriranem elektronskem naslovu po zakonu, ki ureja gospodarske družbe (gl. 47. in 48. člen ZGD). Četudi bodo stranke v registru stalnega prebivalstva ali drugem registru prijavile naslov za elektronsko vročanje ali bodo v posamični in konkretni upravni zadevi podale izjavo o vročanju dokumentov v elektronski obliki, bodo s spremembo izjave vplivale na način vročanja. S svobodo izbire bodo stranke imeli večje zaupanje v delo organov in nenazadnje na uvajanje elektronskega poslovanja.

K 23. členu (ZUP)

Z novim 86.a členom ZUP se ureja postopek vročanja dokumentov v elektronski obliki oziroma elektronsko vročanje, ki se bo opravljalo preko informacijskega sistema za sprejem vlog, vročanje in obveščanje. Sistem trenutno omogoča vročanje v varne elektronske predale, z uveljavitvijo pa bo omogočil vročanje tudi v drug elektronski predal. Vročanje preko informacijskega sistema, s katerim po upravlja Ministrstvo za javno upravo bo omogočilo spremljanje postopka vročanja in prispevalo k odpravi morebitnih dvomov ali je bila naslovníku dana možnost, da se seznaní z vročitvijo.

Kadar ima naslovník registriran elektronski naslov za vročanje se predpostavlja, da se bo vročitev na ta elektronski naslov. Vendar se dopušča, da naslovník med postopkom sporočí organu naslov varnega elektronskega predala ali drugega elektronskega predala. Organ bo pri vročanju sledil izraženi volji naslovníka.

Vročanje v varni elektronski predal se bo opravljalo na enak način kot do sedaj. Organ, katerega dokument se vroča, bo tega posredoval informacijskemu sistemu za sprejem vlog, vročanje in obveščanje. Po preveritvi obstoja varnega elektronskega predala bo vanj poslano sporočilo o dolžnosti prevzema dokumenta, načinu prevzema in posledicah vročanja. Informacijski sistem, v katerem se zagotavljajo varni elektronski predali, bo komuniciral z informacijskim sistemom za vlaganje vlog, vročanje in obveščanje po pravilih, ki so določena z Uredbo o upravnem poslovanju. Novost je, da se bo informativno sporočilo, da je treba prevzeti dokument, poslalo tudi na številko mobilnega telefona, če jo bo posameznik sporočil organu. Odločitev o sporočanju številke mobilnega telefona je svobodna, zato poslano sporočilo ne vpliva na vročitev oziroma domnevo vročitve.

Vročanje dokumentov v elektronski obliki se v situacijah, ko naslovník nima varnega elektronskega predala opravi tudi v elektronski predal oziroma na elektronski naslov za vročanje iz registra stalnega prebivalstva ali elektronski naslov, ki ga je sporočil organu v konkretni in posamični upravni zadevi. Informacijski sistem za vlaganje vlog, vročanje in obveščanje bo v omenjeni elektronski predal poslal sporočilo o obveznosti prevzema dokumenta; enako sporočilo bo poslano na telefonsko številko mobilnega telefona, pri čemer bo opremljeno s kodo, ki omogoča, da naslovník prevzame dokument iz informacijskega sistema in z njo potrdi dan prevzema in svojo identiteto.

Vročanje na elektronski naslov se omogoča tudi tistim, ki ne želijo v register stalnega prebivalstva ali določenemu organu sporočati telefonske številke mobilnega telefona. Tem osebám se bo omogočilo, da se seznanijo z dokumentom tako, da se ta pošlje v elektronski predal, ki so ga navedli v vlogi ali s katerega so poslali vlogo.

Vročitev dokumenta v elektronski obliki bo opravljena, ko bo naslovník podpisal vročilnico oziroma s kodo prejeto na telefonsko številko mobilnega telefona potrdil prevzem. Če dokumenta v prej omenjenih primerih, kot tudi takrat ko se dokument neposredno pošilja v elektronski predal, ne bo prevzel v roku petnajst dni, bo vročitev veljala za opravljeno z dnem poteka tega roka.

K 24. členu (ZUP)

Sprememba 87. člena ZUP je potrebna zaradi spremenjenega koncepta vročanja v upravnih zadevah, ki predpostavlja, da se dokumenti praviloma vročajo v elektronski obliki, le izjemoma (gl. 86. člen) v fizični obliki. Kadar se bodo dokumenti vročali v fizični obliki, se ohranja obstoječi sistem vročanja, po katerem se odločbe, sklepi in drugi dokumenti, od vročitve katerih začne teči rok, vročajo po pravilih ZUP, drugi dokumenti pa po zakonu, ki ureja poštno storitve. :

K 25. členu (ZUP)

Sprememba 91. člena je potrebna zaradi ureditve vročanja dokumentov v elektronski obliki, ki velja tudi za državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilce javnih pooblastil, pravne in fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti, Z 91. členom se ureja le vročanje dokumentov v fizični obliki, pri čemer se ohranja enaka ureditev kot je veljala do sedaj.

K 26. členu (ZUP)

V 97. členu se podrobneje določa postopanje pri osebni vročitvi z izpolnitvijo vročilnice. Po veljavni ureditvi mora prejemnik med drugim z besedo napisati datum prejema, če tega ne more ali noče storiti mora to namesto njega vročevalec. Takšen način izpolnjevanja vročilnice je relativno neprijeten do naslovnika oziroma vročevalca, še pomembnejše pa je, da v pravni promet ne vnaša večje stopnje pravne varnosti, zaradi katere bi bilo treba na njem vztrajati. V več desetletni praksi izvajanja omenjene določbe skoraj niso znani primeri, ko bi zapis dneva prejema z besedo odločilno prispeval k ugotavljanju dneva vročitve ali podpisnika s pomočjo izvedencev (grafologov). Prav tako možnosti zlorabe pri izpolnjevanju vročilnice z besedo niso nič manjše kot pri navedbi števil, celo več, pri nečitljivem ali napačnem zapisu datuma s številkami je možnost zlorab manjša, kot pri nečitljivem ali napačnem zapisu z besedo, zato vročevalec na to lažje opozori. Zaradi navedenega se predlaga, da se datum prejema na vročilnici izpiše s številkami.

K 27. členu (ZUP)

Sprememba je povezana z ukinitvijo rabe žiga, kar je pojasnjeno v obrazložitvi k 11. členu.

K 28. členu (ZUP)

V 210. členu se v tretjem odstavku opušča obveznost uporabe žiga in varnega elektronskega podpisa organa. Za veljavnost odločbe, kot potrditev izraza oblastne volje zadostuje fizični ali varni elektronski podpis uradne osebe, zato dodatno potrjevanje z žigom organa ni potrebno. Enako velja glede označitve navedbe organa v elektronskem podpisu uradne osebe.

Uporaba žiga na veljavnost odločbe ne vpliva, volja uradne osebe pristojnega organa, avtentičnost in posledično (formalna) zakonitost odločbe se presoja izključno na podlagi podpisa uradne osebe. Ker uporaba ne vpliva na veljavnost odločbe oziroma pravice, pravne koristi ali obveznosti, ki so predmet upravne zadeve, je smiselna njegova opustitev, saj je težko s pravno prepričljivimi razlogi opravičiti njegovo uporabo. Upravni postopek se s tem razbremeni procesne obveznosti, ki ne sledi jasnemu namenu in določnemu cilju, s tem pa tudi odpravi morebitne dvome o pravnih posledicah in uporabi pravnih sredstev, če odločba slučajno ni opremljena z žigom. To je še toliko bolj izrazito, če organ opravlja delo izven uradnih prostorov in mora za izvedbo uradnega dejanja imeti s seboj tudi žig. O uporabi posameznega žiga organa je že zaradi skrbnosti treba voditi evidenco, čeprav ni normativno predpisana. Enak učinek kot z uporabo žiga, na katerem je grb Republike Slovenije in navedba organa, se dosega že s tem, da se grb obvezno uporabi na odločbi in drugih dokumentih državnih organov na temelju veljavnega zakona, ki ureja uporabo grba (gl. prvo točko 9. člena Zakona o grbu, zastavi, himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi), navedba organa, ki je odločbo izdal pa je obvezna po ZUP (gl. prvi odstavek 212. člena). Ohranjanje obvezne uporabe žigov bi pomenilo ohranjanje tradicije brez pravega namena, a s stroški, ki jih je glede na navedeno težko opravičiti. Čeprav za obravnavano rešitev ni odločilno, je treba opozoriti, da uporaba žiga že nekaj časa ni obvezna za pravno poslovanje gospodarskih družb.

K 29. členu (ZJU)

V skladu s prvim odstavkom 24. člena ZJU o pravici oziroma obveznosti javnega uslužbenca, razen navodil za delo v okviru opisa nalog delovnega mesta, oziroma o zahtevi za odpravo kršitev pravice iz delovnega razmerja delodajalec odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu

uslužbencu, pri čemer se za vročitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek. Glede na to, da je takšno vročanje predvsem za velike delodajalce logistično zahtevno, zamudno in ima zaradi velikega števila izdanih aktov tudi relativno visoke finančne posledice, se predlaga spremembo ureditve tako, da se lahko sklepe vroča tudi na elektronske naslove, ki jih javnim uslužbencem zagotovi delodajalec. V zvezi s tem poudarjamo, da bi se na ta način odločalo izključno sklepe iz prvega odstavka 24. člena ZJU, med tem, ko bi se pogodbe o zaposlitvi ter anekse, sporazume o prenehanju delovnega razmerja, akte v postopkih redne in izredne odpovedi, še naprej vročalo na enak način, kot do sedaj.

Vročitev bo opravljena petnajsti dan od odpreme, enako je kot to že omogočeno v davčnem postopku.

K 30. členu (ZJU)

Trenutna ureditev odškodninske odgovornosti javnih uslužbencev za škodo povzročeno tretjim osebam (npr. stranki v postopku) je pomanjkljiva, saj slednji ne opravljajo svoje dolžnosti oziroma naredijo nenamerne ali namerne napake, da se zavira postopek. Molk organa jim ni poznan, prav tako ni ustreznih sankcij. Zato določba razširja odškodninsko odgovornost javnih uslužbencev tudi na škodo, ki jo javni uslužbenec povzroči iz hude malomarnosti. S tem se določba izenačuje z ureditvijo v prvem odstavku 135. člena, ki pri odškodninski odgovornosti javnega uslužbenca do delodajalca prav tako predvideva povzročitev škod naklepno ali iz hude malomarnosti.

K 31. členu (ZPP)

Vročitev pisanja v elektronski obliki se v skladu s 141.a členom ZPP lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti. Ker je izvirnik pisanja nastal v elektronski obliki, obstoječa zahteva, da se mora fizična kopija dodatno overiti, ni smiselna. Zato se predlaga črtanje te zahteve.

K 32. členu (ZSICT)

S spremembo 23. člena zakona se predlaga črtanje drugega odstavka, ki določa, da morajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači posredovati ministrstvu pisno izjavo, da so vsi podatki, ki se v zvezi z njimi vodijo v imeniku, točni, oziroma sporočiti podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca januarja v posameznem koledarskem letu. Določba je nepotrebna in predstavlja administrativno obremenitev sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, saj imajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači sami interes, da so v imeniku navedeni njihovi točni podatki, ki so nujno potrebni za izvajanje njihovih nalog oziroma storitev.

V prvem odstavku ostaja obveznost, da morajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači ministrstvu sporočiti spremembe podatkov, dodan pa je rok, in sicer morajo spremembe sporočiti najpozneje v treh dneh.

Spremembe tretjega in četrtega odstavka so le redakcijske, peti odstavek pa ostaja nespremenjen.

K 33. členu (ZIntPK)

ZIntPK v petem odstavku 35. člena določa obveznost pridobitve izjave o tem, da fizična oseba oziroma poslovni subjekt (ponudnik blaga, storitev ali gradenj) ni povezan s funkcionarjem in po njenem vedenju ni povezan z družinskim članom funkcionarja (naročnikom) na način določen v prvem odstavku 35. člena (poslovodja, član poslovodstva ali zakoniti zastopnik, neposredno ali prek drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju ali kapitalu). Predlagano je olajšanje sklepanja pogodb, in sicer tako, da se izjavo ponudnika pridobi le v postopku podeljevanja koncesije, sklepanja javno-zasebnega partnerstva in javnega naročila (po ZJN-3 in po ZJNPOV), ne pa tudi v postopku sklepanja vsake pogodbe. Zavezanci po ZIntPK so namreč na Ministrstvo za pravosodje naslovili večje število vprašanj o uporabi določb petega odstavka 35. člena in pripomb glede dodatnih administrativnih obremenitev, ki jih prinaša besedilo, predvsem v delu, ki se nanaša na pridobitev izjave pred sklenitvijo pogodbe, ki se sklepa, ko se ne izvede postopek javnega naročanja. Kot pogodbo zavezanci razumejo vsako izražanje soglasja volj, tudi ko blago in storitve naročajo z evidenčnimi naročili – z naročilnicami. Zaradi takšnega razumevanja zavezanci izjavo po petem odstavku 35. člena pridobivajo tudi pred sklenitvijo številnih poslov v nizkih vrednostih (npr. nakup knjige ali pisarniškega

materiala v vrednosti 20 evrov), kjer uporaba te določbe zaradi velikega števila poslov predstavlja veliko birokratsko obremenitev.

K 34. členu (ZDavP-2)

Obstoječa zakonodaja ne ureja primerno postopka v zvezi z davčno obravnavo premoženja agrarnih skupnosti, saj so davčni zavezanci posamezni člani agrarne skupnosti. Zato se predlaga poenostavitev, da se v primeru obdavčitve premoženja agrarne skupnosti za davčnega zavezanca šteje sama agrarna skupnost, ki ima svojo davčno številko in svoj bančni račun. Pogoj za to poenostavitev je, da predsednik agrarne skupnosti to sporoči Finančni upravi Republike Slovenije.

K 35. členu (ZON)

Predlaga se poenostavitev, da naloge upravljanja lahko izvaja ustanovitelj sam, saj je formiranje režijskega obrata samo zaradi upravljanja zavarovanega območja nepotreben dodaten strošek.

K 36. členu (ZON)

Trenutna ureditev onemogoča, da naravovarstveni nadzor izvaja redarstvo znotraj občinske ali medobčinske uprave, kar je zelo neracionalno. Zato je predlagano, da se ta možnost dopusti.

K 37. členu (ZAgrS)

S spremembo člena se omogoča, da bo agrarna skupnost dobila sposobnost biti stranka tudi v davčnih postopkih.

K 38. členu (ZAgrS)

S spremembo člena se omogoča, da bo lahko predsednik agrarne skupnosti agrarno skupnost zastopal tudi v davčnih postopkih.

K 39. členu (ZŠpo-1)

S predlagano določbo bo ministrstvu omogočeno, da ob vpisu v razvid preverja le ali je posameznik pridobil izobrazbo skladno s prvim odstavkom 48. člena ZŠpo-1 ali strokovno usposobljenost pridobljeno skladno s prvim odstavkom 49. člena ZŠpo-1. Preostala dva pogoja za opravljanje strokovnega dela strokovno usposobljenih delavcev v športu (starost 18 let in najmanj srednje poklicno izobrazbo) namreč že predhodno preverja izvajalec usposabljanja, zato se s predlagano rešitvijo odpravlja dvojno preverjanje istih pogojev, kar je predstavljalo nepotrebno birokratsko oviro pri postopkih vpisa v razvid na ministrstvu.

K 40. členu (ZUJIK)

S predlaganima ukrepoma debirokratizacije želimo pospešiti hitrost odločanja in povečati učinkovitost ter gospodarnost razpolaganja s proračunskimi sredstvi. Minister v skladu z drugim odstavkom 65. člena ZJF med drugim odgovarja za učinkovitost in gospodarnost razpolaganja s proračunskimi sredstvi, česar ga ne more odvezati sledenje mnenju strokovne komisije, katere strokovna avtonomija se v skladu z zakonom razteza le na posamezna področja oziroma vidike kulture, ne pa na finančnopravna vprašanja, ki so v pristojnosti ministra. Minister mora zato imeti diskrecijsko pravico sprejeti drugačno odločitev, ki mu jo predlaga strokovna komisija, ki je po ZUJIK le posvetovalno telo in nima pristojnosti za odločanje.

Z navedenima spremembama se ne posega v okvir pristojnosti strokovnih komisij, temveč se sledi 20. členu ZUJIK, ki določa posvetovalno naravo teh komisij.

K 41. členu (ZUJIK)

Obrazložitev je enaka kot pri prejšnjemu členu.

K 42. členu (ZPPDej)

Slovo ob smrti bližnjega je eno od najbolj težkih in občutljivih področji življenja, odločitev o načinu slovesa pa spada med intimne osebne oziroma družinske odločitve. Predvsem na podeželju se žalujoči domači od pokojnika pogosto želijo posloviti tako, da vsaj za določen čas pred pogrebom leži doma. Obstoječa določba četrtega odstavka 39. člena ZPPDej to v številnih primerih brez zadostne utemeljitve onemogoča. Če je pokojnik v kraju, kjer je predpisana mrliška vežica, zakon namreč popolnoma

prepoveduje možnost, da bi do pogreba ležal doma. To po naši oceni predstavlja preveč restriktivno regulacijo tega vprašanja ter prekomeren poseg države v željo pokojnika in svobodo žalujoče družine.

Obstoječa ureditev različno obravnava kraje, v katerih se opravi pokop na pokopališču z mrliško vežico, ter kraje, v katerih se opravi pokop na pokopališču brez vežice. Po veljavni ureditvi so torej lahko prebivalci dveh naselji z enakimi bistvenimi značilnostmi v povsem različnih položajih zgolj zato, ker se pokop pokojnih iz enega kraja, ki nima lastnega pokopališča, opravlja na pokopališču z mrliško vežico v bližnjem mestu, pokop pokojnih iz drugega kraja pa na vaškem pokopališču brez vežice. V praksi se celo dogaja, da se lahko družina v eni vasi v skladu z običajem od pokojnika poslovi doma, v sosednji vasi, kjer veljajo povsem enaki običaji, pa to ni mogoče. Državljeni, ki se znajdejo v taki situaciji, težko razumejo tako različno obravnavo ter poseg države v tako osebno in intimno družinsko odločitev.

Predlog zakona člen spreminja na način, da se občinam, ki so v skladu z obstoječim drugim odstavkom pooblaščenec določiti kraje, kjer je na pokopališčih predpisana uporaba mrliške vežice, dopusti, da v občinskih odlokih predvidijo tudi izjemo, da se v krajih z manj kot 3000 prebivalci (v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi je 3000 prebivalcev pogoj, da naselje lahko pridobi status mesta), ki so vezana na mestna pokopališča, na željo svojcev dopusti, da pokojnik do pogreba leži doma. Pri tem bo tako kot do sedaj še vedno veljalo, da je to mogoče zgolj pod pogoji, ki so že v veljavnem zakonu opredeljeni v tretjem odstavku istega člena. Gre za pogoje, da pokojnik leži v hiši z največ dvema stanovanjema ter da je to v skladu s predpisi o mrliško pregledni službi. Taka sprememba preprečuje, da bi zakon neutemeljeno in nesorazmerno posegal v položaj naročnika pogreba oziroma voljo pokojnika pri tako osebni odločitvi, kot je slovo od ljubljene osebe.

K 43. členu (ZUL)

Določba dodaja novo poglavje v Zakon o uradnem listu z naslovom "Uradni register Republike Slovenije".

K 44. členu (ZUL)

K novemu 11.b členu ZUL

Prvi odstavek vzpostavlja uradni register, ki pomeni po hierarhiji pravnih aktov in ministrskih resorjih urejeno elektronsko zbirko avtentičnih besedil veljavnih državnih predpisov v osnovni ali uradno prečiščeni obliki.

Drugi odstavek opredeljuje, kaj sestavljajo hierarhijo državnih predpisov po zgledu razvrščanja pravnih aktov iz prvega odstavka 153. člena Ustave. To so predpisi, ki jih je sprejel zakonodajalec (ustava, ustavni zakoni o spremembi ustave, zakoni, avtentične razlage zakonov, državni proračun, rebalans državnega proračuna, spremembe državnega proračuna in zaključni račun državnega proračuna ter poslovnik državnega zbora in državnega sveta), Vlada (uredbe, odloki in poslovnik) ter ministrstva (pravilniki, odredbe in navodila). Iz uradnega registra so izvzeti splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, ki ne sodijo med državne predpise, saj so hierarhično pod ustavo, zakoni in podzakonskimi predpisi vlade in ministrstev, saj Ustavno sodišče presoja njihovo skladnost z vsemi navedenimi pravnimi akti (peta alineja prvega odstavka 160. člena Ustave).

K novemu 11.c členu ZUL

Določba določa namen uradnega registra in medsebojno razmerje med uredbenim delom uradnega lista in uradnim registrom.

Prvi odstavek določa, da je uradni register brezplačno in javno dostopen na spletu.

Drugi odstavek določa namen uradnega registra veljavnih državnih predpisov, ki je olajšati dostopnost in seznanjanje naslovnikov oziroma uporabnikov pravnih norm z abstraktnimi in splošnimi pravnimi normami, ki jih zavezujejo ali so jih zavezovali pri njihovem ravnanju in vstopanju v pravna razmerja, kar utrjuje pravno varnost in pravno zaupanje v pravo. Uradni register bo imel tudi funkcijo časovne lestvice, saj bodo v njem prikazane tudi določbe državnih predpisov v svojih preteklih oblikah, ki so bile kasneje nadomeščeni z novimi.

Tretji in četrty odstavek določata razmerje med uredbnim delom uradnega lista in med uradnim registrom, ki se uvaja s tem zakonom. V uradnem listu se bodo tako kot doslej na začetku vakacijskega roka objavljali vsi novi državni predpisi, ki bodo po poteku vakacijskega roka pridobili svojo veljavnost, to je obvezno moč in uporabo v pravnem prometu. V uradnem registru pa se bodo po poteku vakacijskega roka objavljale osnovne oblike novih državnih predpisov in vsa uradno prečiščena besedila. Uradno prečiščena besedila Državni zbor namreč ne sprejema po zakonodajnem postopku, temveč po posebnem postopku (kumulativnega) potrjevanja brez razprave, zato s tega vidika ni potrebe, da se objavljajo v uradnem listu z znatnimi stroški objav za Državni zbor.

K novemu 11.č členu ZUL

Prvi odstavek uvaja pravico zaupanja v avtentična besedila teh predpisov, objavljena v uradnem registru. Določba vzpostavlja pravico zaupanja v uradni register veljavnih zakonov, kar je posledica tega, da so v njem zbrana avtentična besedila, bodisi v osnovni bodisi v uradno prečiščeni obliki. Kot je presodilo Ustavno sodišče ima namreč vsakdo pravico zaupati v veljavno pravo. Med drugim načelo zaupanja v pravo določata že Zakon o zemljiški knjigi (v nadaljnjem besedilu: ZZK-1) za zemljiško knjigo in Zakon o sodnem registru (v nadaljnjem besedilu: ZSReg) za sodni register. Kdor v pravnem prometu vestno ravna in se pri tem zanese na podatke, vpisane v sodni register, ga zato ne prizadenejo škodljive pravne posledice.⁴⁹ Prav tako ne sme trpeti škodljivih posledic, kdor v pravnem prometu pošteno ravna in se zanese na podatke o pravicah, ki so vpisani v zemljiški knjigi.⁵⁰

Drugi in tretji odstavek urejata posledice, če pri pripravi izvirnika zakona za objavo v uradnem listu ali pri pripravi uradno prečiščenega besedila za objavo v uradnem registru pride do pomote. Do sedaj taka situacija ni bila pravno urejena, od sedaj naprej pa zakon določa, da velja tisto besedilo, ki ga je sprejel državni zbor po zakonodajnem postopku. Zato bo morala oseba, pristojna za vnašanje sprememb oziroma dopolnitev v uradni register neujemajoča besedila nemudoma uskladiti. Če pa je v vmesnem času posameznik zaradi pomote oziroma razhajanja med besedili utrpel kakšno škodo, bo za to država odškodninsko odgovorna po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

K novemu 11.d členu ZUL

Prvi odstavek dejavnost vodenja, upravljanja in vzdrževanja uradnega registra opredeljuje kot gospodarsko javno službo, ki jo izvaja javno podjetje Uradni list Republike Slovenije iz 3. člena ZUL, na način, ki ga določi vlada z uredbo. Vlada prav tako predpiše obveznosti državnih organov, povezanih z delovanjem uradnega registra in določi datum začetka delovanja uradnega registra. Uvedba posebnega uradnega registra veljavnih državnih predpisov v svojem bistvu pomeni uvedbo načela zaupanja v avtentična besedila državnih predpisov, ki tvorijo slovenski pravni red. Za doseg tega cilja bo potrebno ročno vnesti celotni slovenski pravni red v novo bazo, za kar je potrebno zadosti časa. Prav tako so pravne posledice vzpostavitve uradnega registra z načelom zaupanja v avtentičnost besedil tako velike, da je pred tem treba vzpostaviti določeno testno obdobje delovanja celotnega uradnega registra z namenom, da se odpravijo morebitne pomote. Potencialno težavo bi lahko povzročilo dejstvo, da določitev pristojnega organa v večini primerov datira v čas vnašanja osnovnih (obveznih) podatkov v RPS, zato ne odraža nujno morebitnih reorganizacij državne uprave in prenosov pristojnosti med organi za urejanje določenega področja. Če je v vmesnem času prišlo do prenosa pristojnosti ali da Služba ni ali vsaj ne pravilno evidentirala te spremembe, se organom pristojnim za podatke za vpis, daje na voljo nekaj časa, da preverijo, ali so odgovorni organ za vse svoje predpise. Predvideva se, da bo uradni register začel delovati v petih letih.

Drugi odstavek določa, da se stroški za te obveznosti zagotavljajo v državnem proračunu ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

K novemu 11.e členu ZUL

⁴⁹ Tretji odstavek 8. člena Zakon o sodnem registru Slovenije (Uradni list RS, št. 54/07 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami).

⁵⁰ Prvi odstavek 8. člena Zakona o zemljiški knjigi, (Uradni list RS, št. 58/03 s spremembami).

Določba ureja vpis določbe državnega predpisa v uradni register. Vzpostavlja pravilo, da določba državnega predpisa začne zavezovati (dobi obvezno moč) in se uporabljati v istem trenutku, ko začne veljati. S tem se za vse določbe predpisov, tudi za predpise lokalne samouprave in za splošne akte nosilcev javnih pooblastil, ukinja dosedanja nomotehnična praksa priprave končnih določb predpisov, ki je začetek uporabe predpisa ločevala od začetka veljavnosti predpisa. Dosedanja nomotehnična praksa nima ustavne podlage, saj Ustava pozna le začetek veljavnosti predpisa. Praksa je tudi edinstvena v drugih nacionalnih ureditvah, saj nobena tuja država več ne ločuje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe predpisa. Namen določbe je izboljšati pravno predvidljivost in pravno varnost naslovnikov oziroma uporabnikov pravnih norm in povečati jasnost in določenost predpisov. Kadar je treba sprejeti še izvršilne predpise, se lahko začetek uveljavitve zakonskih določbe med seboj tudi razlikuje, tako da zakonodajalec izvršilni klavzuli določi zgodnejši trenutek uveljavitve kot ga določi preostanku zakona. To pomeni, da v primeru potrebe po sprejemu podzakonskih aktov oziroma pravilnikov za izvajanje zakona ni treba razlikovati med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe tega zakona, temveč je treba ustrezno podaljšati njegov vakacijski rok. Zakonodajalec bi moral v teh primerih uporabiti v ta namen predvideno ustavno pooblastilo, da predpis lahko začne veljati pozneje kot po izteku splošnega štirinajstdnevnega vakacijskega roka.

K novemu 11.f členu ZUL

Določba ureja izbris določbe državnega predpisa iz uradnega registra. Ustava določa le, kdaj predpis začne veljati (prvi odstavek 154. člena Ustave), ne ureja pa situacije, kdaj predpis preneha veljati. Splošno pravilo je, da predpisi nimajo omejenega trajanja, vendar pa ni nobenih ustavnih zadržkov, da bi zakon vnaprej določil omejeno časovno veljavnost predpisov, kot je to običaj v tujih pravnih ureditvah, zlasti v sistemih *common law*-ja.

Drugi odstavek člena vzpostavlja neposredno zakonsko podlago za prenehanje veljavnosti podzakonskih predpisov, ki nimajo več veljavne zakonske podlage. Do sedaj je bilo to urejeno le v tretjem odstavku 153. člena Ustave, ki zahteva, da so podzakonski predpisi usklajeni z zakoni. Če nek zakon preneha veljati, bi bil podzakonski predpis, ki bi veljavo ohranil, s takim zakonom ne samo v vsebinskem neskladju, temveč tudi v formalnem neskladju, zato bi bil tak podzakonski predpis v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave. Enako stališče izhaja iz ustavno sodne presoje. Če Ustavno sodišče razveljavi zakon, šteje, da podzakonski predpis zaradi razveljavitve zakona izgubi zakonsko veljavo in tedaj neha veljati (sklep Ustavnega sodišča št. U-I-312/96 z dne 14. 1. 1999, 24. točka obrazložitve, na katerega se sklicuje tudi sklep Ustavnega sodišča št. U-I-51/05 z dne 15. 9. 2005). S tem se ukinja dosedanja nomotehnična praksa, ki je dopuščala, da so se podzakonski predpisi, ki so bili sprejeti na podlagi razveljavljenega zakona, še naprej uporabljali do sprejema podzakonskih predpisov na novi zakonski podlagi. Zaradi ustavne zahteve po usklajenosti pravnih aktov tovrstna praksa namreč ni dopustna. Z razveljavitvijo zakona podzakonski predpisi nimajo več podlage za svoj obstoj. Podzakonski akti so namreč eksistenčno odvisni od zakonskih norm, za izvajanje katerih so izdani. To pomeni, da ne morejo nastati brez zakonske norme, ki jo izvršujejo, in ne morejo obstajati brez zakonske norme, za izvrševanje katere so bili izdani (razen, če njihovo veljavnost podaljša nova zakonska norma, ki razveljavi prejšnjo). To izhaja iz njihove narave – izvršilnosti in namena – izdajo se za izvrševanje višje (zakonske) norme. Ker pa po stališču Ustavnega sodišča za izdajo podzakonskega predpisa ni nujno potrebna t.i. specialna izvršilna klavzula (pooblastilna norma vsebovana v zakonu za izvrševanje določb katerega se podzakonski predpis izda), ampak lahko Vlada in ministri izdajajo podzakonske predpise na podlagi t.i. generalne izvršilne klavzule (pooblastilne norme, vsebovane v ZVRS in ZDU-1), prenehanje veljavnosti zakona ni vezano na samo prenehanje veljavnosti izvršilne klavzule, temveč na prenehanje veljavnosti zakonskih določb, za katerih izvrševanje je bil sprejet podzakonski predpis.

Tretji odstavek določa, da določba državnega predpisa, ki je prenehala veljati, ostane vidna v zgodovinskih posnetkih uradnega registra, do katerih se lahko dostopa prek izbire preteklega datuma. Uporabniki pravnih norm (to so sodišča in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil) lahko določbo državnega predpisa, ki je prenehala veljati, uporabijo le pri odločanju o pravnih razmerjih, ki so nastala v času veljavnosti predpisa. Ne smejo pa uporabniki pravnih norm razveljavljenega, vendar še vedno uporabljajočega se predpisa, uporabiti pri odločanju o pravnih

razmerjih, ki so nastala v času uporabe predpisa. V takih primerih so v skladu z ustavno sodno presojo dolžni uporabiti takrat veljavni predpis. Nadaljnja uporaba predpisa je torej mogoče le za pretekla pravna razmerja. Zakonodajalec ne more določiti uporabe ali smiselne uporabe predpisov, ki jih je sam razveljavil in jih s tem izločil iz pravnega reda. Sodišča in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil, ko odločajo o pravnih razmerjih, ki so nastala v času veljavnosti razveljavljenega predpisa, brez omejitev uporabljajo razveljavljene predpise. Uporaba razveljavljenih predpisov se nanaša tako na pogodbe, sklenjene v času veljavnosti predpisa na njegovi podlagi, kot tudi na posamične in individualne akte (npr. odločbe in sklepe). Izjema za zvezne jugoslovanske predpise je pojasnjena v obrazložitvi k 72. členu predloga zakona. Prav tako se določba ne nanaša na smiselno uporabo tujih strokovnih standardov, na katere se lahko sklicuje zakonska določba (glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/13 glede strokovnih standardov ocenjevanja vrednosti nepremičnin), saj ti standardi niso bili s strani zakonodajalca izločeni iz veljavnega pravnega reda. Zaradi nejasnosti pri razlikovanju med veljavnostjo in uporabo predpisa, ki je bila pojasnjena v uvodnem delu, določba torej izrecno določa, da se tudi razveljavljena določba predpisa lahko uporablja še naprej, če se nanaša na trajajoče pravna razmerja, ki so nastala v času veljavnosti razveljavljenega predpisa in njihove posledice še niso prenehale. Ne more pa razveljavljena določba predpisa v času njene uporabe ustvarjati novih pravic in obveznosti. Tudi iz ustavno sodne presoje izhaja, da je tudi čas uporabe zakona veljavna pravna podlaga za odločanje o pravnih razmerjih, ki so nastala v času veljavnosti zakona in do razveljavitve zakona o njih še ni bilo pravnomočno odločeno (glej na primer sklep Ustavnega sodišča št. U-I-198/04 z dne 23. 6. 2005).

K novemu 11.g členu ZUL

Nomotehnična stroka navaja, da pri določenih predpisih iz njihovega naslova, uvoda namena ali pomena izhaja vnaprejšnja, časovno omejena uporaba (npr. zakoni o izvrševanju proračuna). Ker po koncu takega obdobja tak predpis izgubi svoj neposredni pomen in se tudi neposredno več ne izvaja oziroma tudi ne more več izvajati, mu pravna teorija daje oznako, da je postal konzumiran. Nomotehnična stroka poudarja, da gre pri konzumiranosti le za prenehanje uporabe predpisa, ne pa za prenehanje veljavnosti predpisa, ki je sicer označeno kot dejansko oziroma neformalno. Ker ugotovitev, da je predpis postal konzumiran oziroma obsoleten, ne more učinkovati nasproti tretjim osebam, ki niso bile stranke konkretnega postopka, in torej nima *erga omnes* učinka, zakon zaradi večje pravne varnosti določa tudi trenutek, kdaj tak konzumiran predpis formalno preneha veljati. Dosedanji pristop, ki ni predvideval formalne razveljavitve konzumiranih predpisov, se je pokazal za problematičnega z vidika zagotavljanja pravne varnosti, saj nomotehnična stroka po drugi strani navaja, da "predpis velja, dokler ne preneha veljati na enega od načinov, ki ga veljavni pravni red za to določa." Dokler torej normodajalec, ki je predpis sprejel, ne določi tudi, da je predpis prenehal veljati in kdaj je prenehal veljati, je naslovnik konzumirane pravne norme v dvomu, ali je temu tako ali ne. Navedeno pa slabi načelo jasnosti in določnosti predpisov in tudi načelo zaupanja v pravo, ki sta oba del pravne države iz 2. člena Ustave.

Določba zato predvideva postopek, v katerem se bo ugotavljala konzumiranost oziroma obsoletnost predpisa, pri čemer bo predlog zakona služil kot pravno ogrodje, kamor se bodo lahko dodajali razveljavljeni predpisi. To pravilo se bo v pravnem redu uporabljalo subsidiarno, v kolikor sam predpis v končni določbi ne bo določil drugače. To bo spodbudilo normodajalca, da bo v primerih sprejemanja predpisov, ki imajo po naravi stvari omejeno veljavnost, že sam vnaprej predvidel t. i. samoderogacijsko klavzulo (t. i. *Sunset Clause* ali *Auslaufklausel*). Ne more pa zakon točnega datuma prenehanja veljavnosti določiti tudi pri t. i. obsoletnih predpisih, kjer obdobje predvidene veljavnosti ni tako očiten. Obsoletni predpisi materialno (življenjsko) podlago ter svoj *ratio* potrebnosti in uporabe v praksi namreč ne izgubijo zaradi poteka vnaprej predvidenega obdobja, temveč zaradi bistvenih sprememb okoliščin oziroma pravnih razmerij, ki so jih ti predpisi urejali (npr. interventni zakoni za odpravo posledic naravnih nesreč). Taki predpisi nimajo več namena in cilja, zaradi katerega so bili sprejeti oziroma izdani, in se tudi *via facti* ne uporabljajo več, ker za to ni ne potrebe, ne možnosti in ne razloga. Določba predvideva redne obdobjne preglede pravnega reda z vidika konzumiranosti in obsoletnosti njegovih državnih predpisov na pobudo kogarkoli. Način vlaganja predloga ni formaliziran, služil bo le kot spodbuda pristojnim organom, da opravijo ustrezno preverjanje potrebnosti takega državnega predpisa. V praksi se pričakuje, da bodo pobudniki večinoma uradniki v državni upravi ali sodniki, ki so seznanjeni z

(ne)uporabo posameznih zakonov oziroma podzakonskih predpisov. Podrobnejšo vsebino bo predpisala vlada z uredbo.

K 45. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V členih od 7. do 17. se po poimenovanju odborov Državnega zbora razveljavljajo državni predpisi. Vseh razveljavljenih zakonov je 231. Zakoni so razveljavljeni poimensko. Z namenom, da se ukine kategorija konzumiranih oziroma obsoletnih zakonov so vključeni tudi vsi zakoni, ki so bili v PISRS označeni kot konzumirani, z izjemo zveznih zakonov, katerih je veljavnost prenehala že ob osamosvojitvi in so bili pomotoma označeni kot konzumirani, čeprav so bili ves čas neveljavni

Prav tako so vključeni tudi zakoni o prenehanju veljavnosti zakona. Čeprav bi se lahko strinjali z argumentom, da zdravorazumsko ponovna formalna razveljavitev ni potrebna, je treba upoštevati dosedanja nomotehnično prakso, ki je pri sprejemanju takih zakonov predvidevala tudi uveljavitevno določbo ter okoliščino, da so vsi taki zakoni v PIS označeni kot konzumirani, ne kot formalno razveljavljeni (glej Nomotehnične smernice, robna št. 236). Zato je bilo sprejeto stališče, da je formalna razveljavitev najbolj enostaven način za prelom z obstoječo prakso. Predvidevamo, da v bodoče do takih situacij ne bo več prihajalo, saj bo predlog zakona lahko služil kot enotna pravna podlaga za bodoče gole razveljavitve zakonov. Alternativna nomotehnična možnost de lege ferenda bi lahko tudi bila, da se prenehanje veljavnosti izvede kot Zakon o spremembi zakona, kjer se spremeni le končna določba in doda datum prenehanja veljavnosti.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo se prekriva z resorjem ministrstva za notranje zadeve in z resorjem ministrstva za javno upravo.

K 46. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja obrambe, kar vključuje tudi predpise s področja obrambnega sistema in sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

K 47. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja financ.

K 48. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za gospodarstvo, ki se prekriva z resorjem ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

K 49. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja pravosodja.

K 50. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide, ki se prekriva z resorjem ministrstva za delo, družino socialne zadeve in enake možnosti.

K 51. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za zdravstvo, ki se prekriva z resorjem ministrstva za zdravje.

K 52. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, ki se prekriva z resorjem ministrstva za izobraževanje, znanost in šport.

K 53. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za infrastrukturo, okolje in prostor, ki se prekriva z resorjema ministrstva za infrastrukturo in ministrstva za okolje in prostor.

K 54. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja kulture.

K 55. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja kmetijstva, gozdarstva in prehrane.

K 56. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

Določba določa prenehanje smiselne uporabe zveznih predpisov, ki so v skladu s prvim odstavkom 4. člena UZITUL veljali v Republiki Sloveniji ob osamosvojitvi, ker so do uveljavitve tega zakona že bili izdani ustrezni predpisi Republike Slovenije.

K 57. členu (prehodna določba ZPPreb-1)

Zaradi zagotovitve tehničnih in tehnoloških zmožnosti, se elektronski naslov za vročanje v registru stalnega prebivalstva in centralnem registru prebivalstva začne voditi 6 mesecev po uveljavitvi tega zakona. V prehodnem obdobju bosta evidenci nadgrajeni z možnostjo, ki bo omogočali vpis novih podatkov in izmenjavo podatkov med različnimi evidencami in organi.

K 58. členu (prehodna določba ZŠpo-1)

Pravilnik o sofinanciranju izvajanja letnega programa športa na državni ravni (Uradni list RS, št. 68/19 in 91/20) je bil sprejet za izvajanje letnega programa športa v času, ko izvajanje športnih dejavnosti in športnih tekmovanj ni bilo omejeno in se je izvajalo v polnem obsegu. Zaradi zaježitve in obvladovanja epidemije COVID-19 so bile z Odlok o začasnih omejitvah pri izvajanju športne dejavnosti (Uradni list RS, št. 150/20, 159/20 in 165/20) določene začasne omejitve pri izvajanju športne dejavnosti za športnike in izvajanje športnih tekmovanj. To pomeni, da se večji del programov in področij letnega programa športa izvaja v omejenem obsegu oziroma se sploh ne izvaja. Glede na to, da je težko predvideti na kakšen način se bodo športna dejavnost oziroma športna tekmovanja lahko izvajala v prihodnjem letu, je treba določiti pravno podlago, ki bo omogočala hitrejšo prilagajanje pri izvajanju letnega programa športa. Odziv na epidemiološke razmere z institutom sklepa ministrice bo pomenil veliko administrativno razbremenitev ministrstva in s tem omogočil hitrejšo sofinanciranje športnim organizacijam in drugim izvajalcem letnega programa športa na državni ravni.

K 59. členu (prehodna določba ZUL)

Določba predvideva, da vlada v enem mesecu od začetka veljavnosti tega zakona s tem zakonom uskladi svoj poslovnik in Odlok o organizaciji in delovnem področju Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (Uradni list RS, št. 139/06 in 95/11) z novo pristojnostjo službe vlade za zakonodajo izdajati uradna prečiščena besedila podzakonskih predpisov ter se seznaniti spremembami in dopolnitvami nomotehničnih smernic, ki so usklajene s tem zakonom.

K 60. členu (pretekla ločevanja med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe)

Zaradi nomotehnične stroke, ki do sedaj podaljševanje uporabe razveljavljenih predpisov niso nasprotovale, je v sedANJI praksi priprave in sprejemanja predpisov precej običajno, da se začetek uveljavitve in začetek uporabe predpisa razlikujeta. Ker bi poseganje v končne določbe takih predpisov in drugačno določanje začetka uveljavitve in uporabe predpisov lahko ustvarilo dodatno zmedo v pravnem redu in poseglo v načelo zaupanja v pravo, zakon obstoječo prakso v teh primerih še dopušča. Zato se iz splošnega pravila, da se predpis začne uporabljati v trenutku njegove uveljavitve, izvemajo že uveljavljeni predpisi, pri katerih je zakonodajalec začetek uporabe zamaknil na kasnejši datum in se zato z dnem uveljavitve tega zakona še niso začeli uporabljati.

K 61. členu (smiselna uporaba zveznih predpisov)

Prehodna določba uvaja izjemo od načela, da razveljavljene določbe državnih predpisov s prenehanjem veljavnosti ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti, glede uporabe oziroma smiselne uporabe predpisov, ki jih je uveljavil drug zakonodajalec v času SFRJ. V ta sklop predpisov sodijo jugoslovanski ali drugi tuji predpisi, ki z ustrežajočim slovenskim predpisom (še) niso bili nadomeščeni, ker jih je razveljavil drug ustrezen predpis Republike Slovenije. Ti lahko zavezujejo posameznike in druge subjekte tudi v sedanjih oziroma bodočih pravnih razmerjih. Gre torej za predpise iz prvega odstavka 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I, 45/94 in 11/14 – popr.; v nadaljevanju UZITUL), ki se do izdaje ustreznih predpisov Republike Slovenije v Republiki Sloveniji smiselno uporabljajo kot republiški predpisi. Gre za tiste zvezne predpise, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, kolikor ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

K 62. členu (končna določba)

Prvi odstavek 154. člena Ustave določa, da začne predpis načeloma veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njem drugače določeno. Za vzpostavitev delovanja vročanja v elektronski naslov, povezan s številko mobilnega telefona, je potrebno šestmesečno obdobje, zato se predlaga zamik začetka veljavnosti.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o prijavi prebivališča (ZPPreb-1)

2. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »posameznik oziroma posameznica« (v nadaljnjem besedilu: posameznik) je državljan oziroma državljanica Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državljan) ali tujec oziroma tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), ki mora po določbah tega zakona izpolniti prijavno ali odjavno obveznost;
2. »naslov v Republiki Sloveniji« sestavljajo občina, naselje, ulica, hišna številka ter dodatek k hišni številki in številka stanovanja, če obstajata;
3. »stalno prebivališče« je naslov v Republiki Sloveniji, na katerem posameznik stalno prebiva, in je ta naslov središče njegovih življenjskih interesov, kar se presoja na podlagi njegovih družinskih, partnerskih, delovnih, ekonomskih, socialnih in drugih vezi, ki kažejo, da med posameznikom in naslovom, kjer živi, obstajajo tesne in trajne povezave;
4. »zakonsko prebivališče« je stalno prebivališče, ki se posamezniku določi v postopku ugotavljanja stalnega prebivališča na naslovu občine ali centra za socialno delo;
5. »začasno prebivališče« je naslov v Republiki Sloveniji, na katerem posameznik začasno prebiva zaradi dela, šolanja, prestajanja kazni ali drugih razlogov;
6. »naslov za vročanje« je naslov prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča posameznika v Republiki Sloveniji, ki je namenjen vročanju poštnih pošiljk državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti ter pravnih in fizičnih oseb, če drug zakon ne določa drugače;
7. »stalni naslov v tujini« in »začasni naslov v tujini« je naslov, ki ga posameznik navede, ko se stalno oziroma začasno naseli v tujini ali spremeni naslov v tujini. Naslov v tujini sestavljajo ime in koda države, ime ožjega območja, če v državi obstaja, kraj, ulica in hišna številka ter dodatek k hišni številki in številka stanovanja, če obstajata, poštna številka in ime pošte oziroma drugi podatki, ki se v tujini štejejo kot sestavni del naslova;
8. »administrativna selitev« in »tehnično preštevilčenje« je ažuriranje podatkov prijavljenega prebivališča v registru stalnega prebivalstva po uradni dolžnosti zaradi sprememb podatkov v registru prostorskih enot, registru nepremičnin ali katastru stavb;
9. »register stalnega prebivalstva« je centralizirana elektronsko vodena zbirka podatkov o stalnih in začasnih prebivališčih, zakonskih prebivališčih ter naslovih za vročanje v Republiki Sloveniji, stalnih in začasnih naslovih v tujini ter evidenci volilne pravice;
10. »stanodajalec« je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma samostojna podjetnica posameznica (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), posameznik oziroma posameznica, ki samostojno opravlja dejavnost (v nadaljnjem besedilu: posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost), socialnovarstveni zavod, zavod za prestajanje kazni, prevzgojni dom, vzgojni zavod, zavod za usposabljanje oziroma njihovi dislocirani oddelki, ki v okviru svoje dejavnosti posameznikom nudi nastanitev in je vpisan v Poslovni register Slovenije;
11. »nastanitveni objekti« so prostori, namenjeni nastanitvi posameznikov (samski domovi, dijaški in študentski domovi, socialnovarstveni zavodi in drugi objekti, namenjeni skupinski nastanitvi ali izvajanju dejavnosti, ki vključuje 24-urno bivanje);
12. »evidenca začasno nastanjenih« je v fizični ali elektronski obliki vodena zbirka podatkov o posameznikih, ki začasno prebivajo pri stanodajalcu;
13. »gostitelj« je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, sobodajalec ali nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ki gostom nudijo nastanitev v nastanitvenem obratu iz 18. točke tega člena z namenom prenočevanja. Za gostitelja šteje tudi stanodajalec ter bolnišnica in drug zdravstveni zavod v primeru, ko nastani oziroma sprejme na zdravljenje tujca, ki nima veljavnega dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi prebivanja ali vizuma za dolgoročno bivanje v Republiki Sloveniji;
14. »posrednik pri oddajanju nastanitvenih enot gostitelja« je po tem zakonu pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja recepcijske storitve v imenu in na račun gostiteljev;
15. »gost« je po tem zakonu oseba, ki se nastani pri gostitelju na območju Republike Slovenije, zunaj naslova svojega stalnega ali začasnega prebivališča in po določbah tega zakona ne izpolnjuje pogojev za prijavo stalnega ali začasnega prebivališča na naslovu nastanitve;
16. »knjiga gostov« je evidenca, v kateri se vodijo podatki o gostih in njihovih nastanitvah;

17. »evidenca gostov« je centralizirana elektronsko vodena zbirka podatkov, v kateri se centralno zbirajo, obdelujejo, hranijo in uporabljajo podatki, pridobljeni iz knjige gostov;
18. »nastanitveni obrat« in »register nastanitvenih obratov« imata enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja gostinsko dejavnost.

4. člen (pristojnost)

(1) Za prijavo stalnega prebivališča, prijavo in odjavo začasnega prebivališča ter določitev naslova za vročanje v Republiki Sloveniji, prijavo stalnega naslova v tujini, prijavo in odjavo začasnega naslova v tujini ter spremembe naslova v tujini je pristojna upravna enota, ne glede na to, kje ima posameznik prijavljeno stalno ali začasno prebivališče ali ga prijavlja oziroma odjavlja.

(2) Za vodenje postopka ugotavljanja stalnega in začasnega prebivališča je pristojna upravna enota, na območju katere ima posameznik prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče, razen v primeru iz šestega odstavka 18. člena tega zakona v povezavi z 20. členom tega zakona.

(3) Za vodenje postopka ugotavljanja stalnega oziroma začasnega prebivališča posameznika, ki nima prijavljenega stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je pristojna upravna enota, na območju katere posameznik prebiva.

(4) Za vodenje postopka preverjanja resničnosti prijave stalnega in začasnega prebivališča je pristojna upravna enota, na območju katere posameznik prijavlja stalno oziroma začasno prebivališče.

(5) Za prijavo in spremembo stalnega in začasnega naslova v tujini je pristojno tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini.

(6) Potrdilo iz registra stalnega prebivalstva lahko izda upravna enota in diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki prejme zahtevo, ne glede na to, kateri organ je podatek evidencial.

(7) Za prijavo gosta je pristojna policijska postaja, na območju katere se gost nastani.

VI. NASLOV ZA VROČANJE

25. člen (pogoji)

(1) Posameznik ima lahko naslov za vročanje na naslovu prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

(2) Posameznik ima lahko le en naslov za vročanje.

(3) Naslov za vročanje ne more biti na naslovu zakonskega prebivališča, določenega skladno z 19. členom tega zakona.

26. člen (določitev)

(1) Če ima posameznik le stalno ali le začasno prebivališče, ta naslov šteje za naslov za vročanje.

(2) Če ima posameznik stalno in začasno prebivališče, ob prijavi stalnega ali začasnega prebivališča določi, kateri od teh dveh naslovov šteje za naslov za vročanje. Če naslova za vročanje ne določi, šteje za naslov za vročanje naslov stalnega prebivališča.

(3) Če začasno prebivališče, na katerem je imel posameznik iz prejšnjega odstavka naslov za vročanje, preneha, šteje za naslov za vročanje naslov njegovega stalnega prebivališča.

(4) Če stalno prebivališče, na katerem je imel posameznik iz drugega odstavka tega člena naslov za vročanje, preneha zaradi stalne naselitve v tujini, šteje za naslov za vročanje naslov njegovega začasnega prebivališča.

(5) Če ima posameznik prijavljeno začasno prebivališče v zavodu za prestajanje kazni, prevzgojnem domu, vzgojnem zavodu, zavodu za usposabljanje oziroma njihovih dislociranih oddelkih, ta naslov šteje za naslov za vročanje.

(6) Če ima otrok prijavljeno začasno prebivališče pri rejnikih, je naslov za vročanje naslov njegovega stalnega prebivališča, naslov začasnega prebivališča pri rejnikih pa, če se otrokova starša oziroma drug zakoniti zastopnik s tem strinja.

(7) Za določitev naslova za vročanje se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 5. člena in prvega, drugega in tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

27. člen (sprememba)

Posameznik, ki ima stalno in začasno prebivališče, lahko pri upravni enoti ali prek enotnega državnega portala e-uprava z elektronskim podpisom, ki ustreza lastnoročnemu podpisu, skladno z zakonom, ki ureja elektronski podpis in elektronsko poslovanje, določi nov naslov za vročanje.

28. člen (splošna določba)

(1) V registru stalnega prebivalstva se vodijo, obdelujejo, hranijo in uporabljajo podatki o posameznikih iz 30. člena tega zakona zaradi spremljanja stanja in gibanja prebivalstva za potrebe državnih organov in drugih uporabnikov, ki te podatke potrebujejo za opravljanje predpisanih nalog, ter zaradi izvajanja statističnih in drugih raziskovanj, za katere imajo zakonsko podlago.

(2) Sestavni del registra stalnega prebivalstva je evidenca volilne pravice.

(3) Obdelava osebnih podatkov iz registra stalnega prebivalstva je dopustna le v obsegu, ki je potreben za uresničevanje namena iz prvega odstavka tega člena. Za zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov iz registra stalnega prebivalstva se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, če ni s tem zakonom določeno drugače.

29. člen (upravljanje in vodenje)

(1) Register stalnega prebivalstva upravlja ministrstvo v centralnem informacijskem sistemu.

(2) Register stalnega prebivalstva vodijo upravne enote in ministrstvo. Podatke o prijavi in spremembi stalnega ali začasnega naslova v tujini vodijo tudi diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije ter ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

30. člen (podatki)

(1) Register stalnega prebivalstva vsebuje podatke o:

1. imenu in priimku, EMŠO, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu, poslovni sposobnosti, zakonskem stanu in datumu smrti posameznikov,
2. prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje, vrsti ter veljavnosti dovoljenja za prebivanje, prošnjah za priznanje mednarodne zaščite ter izdanih dovoljenjih za prebivanje na podlagi priznane mednarodne zaščite,
3. stalnih in začasnih prebivališčih v Republiki Sloveniji, stalnih in začasnih naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju,

4. postopkih po tem zakonu,
5. imenu, matični številki, sedežu oziroma naslovu stanodajalcev, vpisanih v Poslovni register Slovenije, ter naslovih objektov, na katere stanodajalci prijavljajo prebivališča,
6. volilni pravici, kot to določa zakon, ki ureja evidenco volilne pravice,
7. administrativnih selitvah, tehničnem preštevilčenju in drugih tehničnih podatkih, ki so potrebni za vodenje registra,
8. opombah, ki se nanašajo na podatke v registru,
9. dokazilih o soglasju staršev, sporazumu o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ali odločbi pristojnega sodišča o določitvi stalnega prebivališča otroka, pravici do prebivanja, rejniških pogodbah, soglasju za določitev naslova za vročanje pri rejnikih ter
10. lastnoročnih podpisih posameznikov, staršev ali drugih zakonitih zastopnikov, pooblaščenцев ali rejnikov.

(2) Način hrambe dokazil iz 9. in 10. točke prejšnjega odstavka predpiše minister.

35. člen **(povezovanje registra stalnega prebivalstva)**

(1) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje s centralnim registrom prebivalstva. Iz registra stalnega prebivalstva se v centralni register prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju, volilni pravici, administrativnih selitvah, tehničnih preštevilčenjih in drugih tehničnih podatkih, ki so potrebni za vodenje centralnega registra prebivalstva.

(2) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje z evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic. Iz registra stalnega prebivalstva se v evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju.

(3) Register stalnega prebivalstva se povezuje z matičnim registrom, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, poslovni sposobnosti, državljanstvu, datumu smrti, zakonskem stanu posameznika ter podatki o imenu in priimku, EMŠO ter poslovni sposobnosti zakonitega zastopnika in pooblaščene osebe posameznika. V matični register se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje.

(4) Register stalnega prebivalstva se povezuje z registrom tujcev, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu, datumu smrti tujca in prošnjah za izdajo dovoljenj za prebivanje ter izdanih dovoljenjih za prebivanje ali drugih odločitev, ki se nanašajo na prijavo stalnega prebivališča. V register tujcev se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje.

(5) Register stalnega prebivalstva se povezuje z evidencami, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, iz katerih se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu prosilcev za mednarodno zaščito in oseb s priznano mednarodno zaščito, prošnjah za priznanje mednarodne zaščite ter izdanih dovoljenjih za prebivanje na podlagi priznane mednarodne zaščite. V evidence, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje.

(6) Register stalnega prebivalstva se povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, iz katerega se z uporabo matične številke stanodajalca pridobivajo podatki o stanodajalcu iz 5. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, razen podatka o naslovu objekta ali objektov, na katere stanodajalec prijavlja prebivališča.

(7) Register stalnega prebivalstva se povezuje z registrom prostorskih enot in registrom nepremičnin, iz katerih se pridobivajo podatki o naslovu, povezavi stavbe z naslovi ter drugi tehnični podatki, potrebni za vodenje registra stalnega prebivalstva.

(8) Register stalnega prebivalstva se z uporabo naslova povezuje z registrom nepremičnin zaradi vpogleda v podatke o lastništvu nepremičnin in katastrom stavb zaradi preverjanja podatkov ob prijavi prebivališča.

(9) Evidenca začasno nastanjenih, ki jo vodi stanodajalec, se lahko z uporabo EMŠO povezuje z registrom stalnega prebivalstva zaradi prijave in odjave začasnega prebivališča na podlagi drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(10) Register stalnega prebivalstva se lahko povezuje z drugimi evidencami in registri, če za posredovanje ali pridobivanje podatkov obstaja pravna podlaga.

Zakon o centralnem registru prebivalstva (ZCRP)

11. člen (podatki)

(1) Podatki v CRP so:

- EMŠO,
- kraj rojstva,
- ime in priimek,
- državljanstvo,
- prebivališče in vrsta prebivališča,
- zakonski stan,
- šolska izobrazba,
- volilna pravica,
- EMŠO matere,
- EMŠO očeta,
- EMŠO zakonca,
- EMŠO otrok,
- identifikatorji za povezovanje z administrativnimi zbirkami podatkov v upravljanju javnega sektorja iz 9. člena tega zakona ter
- datumi in podatki o dogodkih, spremembah ali popravkih.

13. člen (viri podatkov)

(1) Upravljavec CRP pridobiva podatke:

- o rojstvih, smrtih, državljanstvih, sklenjenih zakonskih zvezah in spremembah osebnega imena iz matičnih knjig; podatke o rojstvu (kraj in datum rojstva, spol in vitaliteta) tudi iz uradnih evidenc pristojnih zdravstvenih ustanov;
- o razvezah sklenjenih zakonskih zvez iz evidenc pravosodnih organov;
- o identifikacijah iz dvanajste do petnajste alineje 11. člena tega zakona iz zbirk podatkov, ki jih vodijo upravljavci iz prve in druge alineje tega člena ob rojstvih, smrtih, sklenitvah zakonske zveze in razvezah zakonske zveze;
- o selitvah prebivalstva, ugotavljanju prebivališča in o volilni pravici iz registrov stalnega prebivalstva, razvidov začasnega prebivališča in evidenc o tujcih, ki jih vodijo pristojni upravni organi za notranje zadeve;
- teritorialne podatke (šifre in imena občin, naselij in ulic, hišne številke in drugo) iz registra prostorskih enot in drugih registrov ali evidenc, v katerih se spremljajo teritorialni podatki;
- podatke o šolski izobrazbi iz registrov in evidenc s področja izobraževanja in dela, zdravstva ter pokojninskega in invalidskega zavarovanja;
- podatke o tujcih, ki nimajo dovoljenja za stalno ali začasno prebivanje, imajo pa določene pravice ali obveznosti, iz evidenc s področja davkov, zdravstva, pokojninskega in invalidskega zavarovanja, evidenc, ki jih vodijo humanitarne organizacije oziroma evidenc na drugih področjih;
- o identifikatorjih zbirk podatkov javnega sektorja in drugih področij od upraviteljev teh zbirk.

(2) Upravljavec CRP lahko pridobiva podatke o posamezniku tudi na podlagi pisne privolitve posameznika, od zakonitega zastopnika ali skrbnika oziroma od polnoletne osebe, ki ima ustrezno pooblastilo.

(3) Upravljavci, ki vodijo zbirke podatkov, iz katerih upravljavec CRP pridobiva podatke iz prejšnjega odstavka, so dolžni posredovati vse dogodke, spremembe in popravke, ki vplivajo na podatke iz 11. člena tega zakona.

23. člen (uporabniki CRP)

(1) Uporabniki, ki uporabljajo CRP za vzpostavitev novih zbirk oziroma za tekoče vodenje in vzdrževanje z zakonom predpisanih zbirk, so upravljavci zbirk podatkov iz prvega odstavka 9. člena tega zakona in drugi, ki imajo za to zakonsko podlago.

(2) Uporabniki osebnih podatkov, ki imajo zakonsko podlago za pridobivanje podatkov in uporabniki, ki so pooblašteni z osebno pisno privolitvijo posameznika, na katerega se podatki nanašajo, pa v zakonu oziroma pooblastilu nimajo konkretno opredeljenih podatkov, do katerih so upravičeni, imajo pravico iz CRP dobiti naslednje podatke: ime in priimek, kraj rojstva, leto rojstva, spol, državljanstvo, prebivališče in vrsta prebivališča.

Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP)

28. člen

(1) V upravni zadevi, za katero je pristojen monokratičen (individualno voden) organ, izda odločbo v upravnem postopku njegov predstojnik, če ni s predpisi o organizaciji tega organa ali z drugimi predpisi določeno drugače.

(2) Predstojnik lahko pooblasti drugo osebo, zaposleno pri istem organu, za odločanje v upravnih zadevah iz določene vrste zadev.

(3) Pooblastilo za odločanje obsega tudi pooblastilo za vodenje postopka pred odločitvijo.

(4) Inšpektor ima že po zakonu pooblastilo za odločanje v upravnih zadevah.

30. člen

(1) Predstojnik organa lahko pooblasti drugo osebo, zaposleno pri istem organu, za vodenje posameznih dejanj v postopku pred izdajo odločbe.

(2) Župan lahko pooblasti za vodenje posameznih dejanj v postopku na drugi stopnji zaposlenega v upravi samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Če v pooblastilu ni omejitev, ima uradna oseba pravico opravljati vsa dejanja v postopku, razen pravice izdajati odločbe in take sklepe, s katerimi se konča postopek.

(4) Če predstojnik organa oziroma župan ne izpolnjuje predpisanih pogojev za vodenje postopka, lahko postopek do izdaje odločbe vodi samo uradna oseba, ki te pogoje izpolnjuje.

66. člen

(1) Vloga mora biti razumljiva in mora obsegati vse, kar je treba, da se lahko obravnava. Predvsem mora obsegati: navedbo organa, kateremu se pošilja, zadevo, katere se tiče, zahtevek oziroma predlog, navedbo o tem, kdo je morebitni zastopnik ali pooblaščenec, osebno ime, firmo oziroma osebno ime vlagatelja, prebivališče (naslov) oziroma sedež vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca. Organ lahko na obrazcu vloge, ob sprejemu vloge ali z dopisom za dopolnitev vloge zahteva od stranke, da navede svojo uradno dodeljeno identifikacijsko številko, če je to potrebno zaradi identifikacije stranke ali zaradi pridobivanja podatkov iz uradnih evidenc.

(2) Vloga mora vsebovati tudi druge sestavine, ki jih določa zakon ali drug predpis.

(3) Ne glede na določbe področnih zakonov in podzakonskih predpisov, v postopku, ki se začne na zahtevo stranke, vlogi ni potrebno prilagati potrdil, izpiskov in drugih podatkov o dejstvih iz uradnih evidenc, ki jih vodijo upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil. Organ v tem primeru ravna po 139. členu tega zakona. Če stranka v skladu z zakonom

izjavi, da prepoveduje organu, da si po uradni dolžnosti pridobi njene osebne podatke iz uradnih evidenc oziroma da želi te podatke pridobiti sama, se vloga šteje za popolno, ko so priložena dokazila, ki jih zahteva predpis.

(4) Ne glede na določbe področnih zakonov in podzakonskih predpisov vlogi ni potrebno prilagati potrdil, izpiskov in drugih podatkov o dejstvih iz uradnih evidenc, če stranka ta dejstva pred organom dokaže z osebnim dokumentom ali drugo javno listino. Če gre za dejstva, ki se s časom spreminjajo in organ podvomi v njihovo resničnost, si organ na način iz prejšnjega odstavka priskrbi podatke iz uradnih evidenc.

(5) Vložnik mora vlogo podpisati, razen če to zaradi oblike vloge ni mogoče. Izjemoma jo lahko podpiše namesto njega njegov zakonec, oče ali mati, sin ali hči ali pa odvetnik, ki je po strankinem pooblastilu vlogo sestavil. Kdor podpiše vložnika, mora na vlogi podpisati svoje osebno ime in pristaviti svoj naslov.

(6) Če vložnik ne zna pisati ali se ne more podpisati, ga podpiše kdo drug, ki zna pisati; ta se mora podpisati tudi sam in pristaviti svoj naslov.

77. člen

(1) Zapisnik mora biti sestavljen pravilno in čitljivo; v njem se ne sme nič izbrisati. Ročno pisani zapisnik je treba na zahtevo stranke prepisati in opremiti z žigom in podpisom, mesta, ki so bila do sklenitve zapisnika prečrtana, morajo ostati čitljiva; overi jih s svojim podpisom uradna oseba, ki vodi postopek.

(2) V že podpisanem zapisniku se ne sme nič dodati in ne spremeniti. Dopolnitev že sklenjenega zapisnika se zapiše v dodatku.

83. člen

(1) Dokumenti se vročijo po pošti ali po elektronski poti, ali pa jih vroča organ po svoji uradni osebi, po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki ali po elektronski poti kot svojo dejavnost. Tistega, ki mu je treba vročiti dokument, je samo izjemoma dovoljeno povabiti zato, da ga prevzame, če to zahteva narava ali pomen dokumenta, ki ga je treba vročiti.

(2) Organ vroča po elektronski poti, če stranka vlogo za začetek postopka pošlje v elektronski obliki, če med postopkom sporoči organu, da želi vročitev dokumentov v varni elektronski predal in v drugih primerih, ko sam lahko zanesljivo ugotovi, da ima varni elektronski predal. Če stranka nima odprtega varnega elektronskega predala, organu ne sporoči njegovega naslova, če vročitev v varni elektronski predal ni mogoča, ali če izrecno zahteva fizično vročitev dokumenta, se vročitev opravi po 87. členu tega zakona.

(3) Uradna oseba odredi, da se odločbe, sklepi ter drugi dokumenti, v katerih je določen rok in se pošiljajo naslovniku v fizični obliki, vročijo po določbah tega zakona.

84. člen

(1) Vročja se ob delovnikih od 6. do 20. ure. Vročanje po elektronski poti se lahko opravi ves čas.

(2) Organ, čigar dokument je treba vročiti, lahko iz razlogov, ki jih določa poseben zakon, ali zaradi nujnih ukrepov v javnem interesu odredi, naj se vročitev opravi tudi na nedeljo ali na praznik Republike Slovenije oziroma drug dela prost dan, če je to neogibno potrebno, pa tudi izven časovnih okvirov iz prvega odstavka.

86. člen

(1) Vročitev po elektronski poti se opravi preko informacijskega sistema pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje dokumentov po elektronski poti kot svojo dejavnost.

(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka pošlje naslovníku v varen elektronski predal in na elektronski naslov, če ga je sporočil organu, informativno elektronsko sporočilo, da mora dokument prevzeti v 15 dneh.

(3) Naslovník dokument prevzame iz informacijskega sistema iz prvega odstavka tako, da z uporabo kvalificiranega potrdila za varen elektronski podpis dokaže svojo istovetnost, presname dokument v elektronski obliki in elektronsko podpiše vročilnico.

(4) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko naslovník prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko je bilo sporočilo puščeno v varnem elektronskem predalu, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje pošlje dokument v varen elektronski predal naslovníka in organu elektronsko sporočilo, da dokument ni bil prevzet v zakonitem roku.

(5) Informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje o vročitvi obvesti organ, ki je vročitev odredil, z vročilnico v elektronski obliki.

87. člen

(1) Odločbe in sklepi ter drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, se morajo vročiti osebno tistemu, kateremu so namenjeni, pri čemer se za osebno vročitev šteje tudi vročitev v skladu s 86. členom tega zakona. Drugi dokumenti se vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštné storitve.

(2) O vročitvi je treba obvestiti organ, ki je vročitev odredil, z vročilnico.

(3) Če se vročitev ne da opraviti tako, kot je določeno v prvem odstavku tega člena, pusti vročevalec v hišnem predalčniku, na vratih stanovanja, poslovnega prostora ali delavnice pisno sporočilo. Če sporočila ni mogoče pustiti na prej določenih mestih, ga lahko pusti tudi v poštnem predalu ali na drugem primernem mestu. V sporočilu navede, kje se dokument nahaja in da ga mora naslovník prevzeti v 15 dneh. Na sporočilu in na samem dokumentu, ki bi ga moral vročiti, vročevalec navede vzrok take vročitve, datum in kraj, kjer je sporočilo pustil, ter se podpiše.

(4) Vročitev po prejšnjem odstavku tega člena velja za opravljeno z dnem, ko naslovník prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Po preteku tega roka vročevalec pusti dokument iz prvega odstavka tega člena v hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku naslovníka. Kolikor stranka nima predalčnika ali je ta neuporaben, vročevalec vrne pošiljko pošiljatelju. Pisno sporočilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati obvestilo o posledicah takega vročanja.

91. člen

(1) Državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, pravnim in fizičnim osebam, registriranim za opravljanje dejavnosti se praviloma vroča po elektronski poti v varni elektronski predal po 86. členu tega zakona.

(2) Informativno elektronsko sporočilo, da je v varnem elektronskem predalu dokument, ki ga je treba prevzeti v 15 dneh, sicer se šteje, da je vročitev opravljena, se pošlje na javno objavljen elektronski naslov državnega organa, organa samoupravne lokalne skupnosti, pravne ali fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti ali na elektronski naslov, ki ga navede v vlogi.

(3) Če državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, pravne in fizične osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti nimajo varnih elektronskih predalov, se jim dokumenti fizično vročajo tako, da se izročijo uradni osebi oziroma osebi, ki je določena za sprejemanje dokumentov, če ni za posamezne primere določeno drugače.

(4) Če kot stranka nastopa naselje ali skupina oseb, ki ni pravna oseba (drugi odstavek 42. člena tega zakona), se jim vroča tako, da se dokument izroči osebi, ki so jo ti določili (četrti odstavek 48. člena tega zakona).

97. člen

- (1) Vročilnico podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik sam z besedami napiše na vročilnici datum prejema.
- (2) Če prejemnik ne zna pisati ali se ne more podpisati, napiše vročevalec na vročilnici njegovo osebno ime in datum izročitve, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.
- (3) Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in z besedami napiše dan vročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.
- (4) Če se opravi vročitev po tretjem odstavku 87. člena tega zakona, je treba navesti na vročilnici dan sporočitve in dan, ko je bil dokument izročen upravnim enotam oziroma pošti.
- (5) Minister, pristojen za upravo, predpiše obliko in vsebino ovojnice in vročilnice za osebno vročanje v fizični obliki ter obliko in način elektronskega vročanja v upravnem postopku.

178.b člen

- (1) Pristnost lastnoročnega podpisa dokaže predlagatelj listine tako, da pred uradno osebo lastnoročno podpiše listino ali da prizna podpis, ki je že na listini, za svoj. Istovetnost predlagatelja listine ugotovi uradna oseba na podlagi veljavne javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, razen v primerih, ko je predlagatelj uradni osebi osebno znan. Uradna oseba morebitno pooblaščenost predlagatelja za zastopanje ugotavlja na podlagi overjenega pooblastila ali podatkov iz uradne evidence.
- (2) Overitev podpisa se potrdi na izvorni listini z navedbo datuma overitve, oznake, s katero je overitev podpisa evidentirana pri organu, z navedbo vrste in oznake uradnega osebnega dokumenta ter s podpisom uradne osebe in z žigom.

210. člen

- (1) Vsaka odločba mora biti označena kot taka. Izjemoma se lahko z zakonom ali odlokom samoupravne lokalne skupnosti določi, da je lahko odločba tudi drugače poimenovana.
- (2) Odločba se izda pisno. Izjemoma se lahko v primerih, ki jih določa zakon, odloči tudi ustno.
- (3) Pisna odločba obsega: uvod, naziv, izrek (dispozitiv), obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, ter, če se izda v fizični obliki, podpis uradne osebe in žig organa, oziroma če se izda v elektronski obliki, varna elektronska podpisa uradne osebe in organa, overjena s kvalificiranim potrdilom; če je varen elektronski podpis uradne osebe overjen s kvalificiranim potrdilom, ki vsebuje tudi navedbo organa, varen elektronski podpis organa ni potreben. V primerih, za katere tako določa zakon ali na podlagi zakona izdan predpis, posamezni deli v odločbi niso obvezni. Če se odločba izdelata samodejno, ima lahko namesto podpisa in žiga faksimile.
- (4) Tudi če se odločba ustno razglasi, jo je treba izdati pisno.
- (5) Odločbo je treba vročiti stranki v izvorniku.

Zakon o javnih uslužbencih (ZJU)

135. člen

(odškodninska odgovornost javnega uslužbenca)

- (1) Javni uslužbenec je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo protipravno povzroči delodajalcu pri delu ali v zvezi z delom naklepno ali iz hude malomarnosti.
- (2) Za škodo, ki jo na delu ali v zvezi z delom protipravno povzroči javni uslužbenec tretji osebi, je nasproti tej osebi odškodninsko odgovoren delodajalec.

(3) Tretja oseba lahko kot oškodovanec zahteva povračilo škode tudi od tistega, ki ji je protipravno povzročil škodo, če je bila škoda povzročena naklepno.

Zakon o pravnem postopku (ZPP)

141.a člen

Vročitev pisanja v elektronski obliki se lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti.

V fizični obliki se vročitev overjenega prepisa pisanja opravi v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

Po varni elektronski poti se vročitev pisanja opravi prek informacijskega sistema sodstva neposredno na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje pisanj po varni elektronski poti kot registrirano dejavnost in pridobi dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, če izpolnjuje tehnične pogoje, ki jih določi minister, pristojen za pravosodje. Minister, pristojen za pravosodje, določi nadomestilo za posredovanje pri vročanju pisanj v varni elektronski predal.

Vročitev pisanja iz prvega ali drugega odstavka 142. člena tega zakona se opravi tako, da informacijski sistem sodstva neposredno pošlje pisanje naslovniku na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v njegov varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe iz prejšnjega odstavka. Naslovnik mora pisanje prevzeti v 15 dneh, sicer nastopijo posledice iz sedmega odstavka tega člena.

Naslovnik se z vsebino pisanja, poslanega po varni elektronski poti, seznanil in ga prevzame tako, da se pred prevzemom na predpisan način identificira, elektronsko podpiše vročilnico in jo tako podpisano vrne pošiljatelju po varni elektronski poti.

Šteje se, da se je naslovnik seznanil in prevzel vsa pisanja, ki se v varnem elektronskem predalu ali na naslovu za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, nahajajo v trenutku, ko je prevzel pisanje v skladu s prejšnjim odstavkom.

Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko naslovnik prevzame elektronsko pisanje. Če pisanja ne prevzame v 15 dneh, velja vročitev za opravljeno s potekom tega roka. Naslovniku mora biti seznanitev z vsebino pisanja omogočena vsaj tri mesece po poteku roka iz prejšnjega stavka.

Na način, določen v tem členu, se po varni elektronski poti lahko vročajo tudi tista pisanja, ki imajo izvornike v fizični obliki, če je elektronski (digitaliziran) prepis, ki je izdelan na podlagi izvornika v fizični obliki, opremljen z elektronskim žigom informacijskega sistema sodstva.

Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (ZSICT)

23. člen

(1) Za namene iz prejšnjega člena mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač pisno ali po elektronski pošti, sporočiti ministrstvu vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu.

(2) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač mora za namene iz prejšnjega odstavka posredovati pisno izjavo, da so vsi podatki, ki se v zvezi z njim vodijo v imeniku, točni, oziroma sporočiti podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca januarja v posameznem koledarskem letu.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka mora sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ministrstvu posredovati tudi pisno izjavo o delu v prejšnjem koledarskem letu (poročevalsko obdobje), ki vsebuje podatke o izvedenskih mnenjih, cenitvah oziroma prevodih ali tolmačenjih, in sicer:

- število izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov oziroma opravljenih tolmačenj in njihovih dopolnitev ter
- nazive državnih organov, ki so zahtevali izvedbo njegovega dela.

(4) Če ministrstvo ne prejme pisnih izjav v predpisanem roku, sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača izbriše iz javnega dela imenika in spet vpiše v ta del imenika po posredovanju obeh zahtevanih izjav.

(5) Sodni izvedenec, sodni cenilec oziroma sodni tolmač mora za potrebe izvajanja tega zakona vsa izdelana izvedenska mnenja, cenitve oziroma prevode listin hraniti v fizični ali elektronski obliki, in sicer še najmanj pet let po njihovem nastanku.

Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije

35. člen

(omejitve poslovanja in posledice kršitev)

(1) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je zavezan postopek javnega naročanja voditi skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje, ali izvaja postopek podeljevanja koncesij ali drugih oblik javno-zasebnega partnerstva, ne sme naročati blaga, storitev ali gradenj, sklepati javno-zasebnih partnerstev ali podeliti posebnih ali izključnih pravic subjektom, v katerih je funkcionar, ki pri tem organu ali organizaciji opravlja funkcijo, ali njegov družinski član:

- udeležen kot poslovodja, član poslovodstva ali zakoniti zastopnik ali
- neposredno ali prek drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanovitelskih pravicah, upravljanju ali kapitalu.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za poslovanje organa ali organizacije javnega sektorja s funkcionarjem ali njegovim družinskim članom kot fizično osebo.

(3) Prepoved poslovanja v obsegu, ki izhaja iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne velja za postopke oziroma druge načine pridobivanja sredstev, ki niso določeni v prvem odstavku tega člena, pod pogojem, da so pri tem spoštovane določbe tega ali drugega zakona o nasprotju interesov in o dolžnosti izogibanja temu nasprotju oziroma pod pogojem, da se funkcionar izloči iz vseh faz odločanja o sklenitvi in izvedbi postopka ali posla. Če funkcionar oziroma njegov družinski član v tem primeru krši določbe o izogibanju nasprotju interesov oziroma o dolžni izločitvi, nastopijo posledice kot v primeru prepovedi poslovanja.

(4) Prepoved poslovanja iz prvega odstavka tega člena in prepoved iz prejšnjega odstavka veljata tudi za ožje dele občine (vaške, krajevne ali četrtne skupnosti), ki imajo lastno pravno subjektiviteto, če je občinski funkcionar član sveta ožjega dela občine ali če se posamezen posel lahko sklene le z njegovim soglasjem.

(5) Fizična ali odgovorna oseba poslovnega subjekta poda pisno izjavo o tem, da fizična oseba oziroma poslovni subjekt ni povezan s funkcionarjem in po njenem vedenju ni povezan z družinskim članom funkcionarja na način, določen v prvem odstavku tega člena. Izjava se predloži v postopku podeljevanja koncesije, sklepanja javno-zasebnega partnerstva ali v postopku javnega naročanja, če ta ni bil izveden, pa pred sklenitvijo pogodbe z organom ali organizacijo javnega sektorja iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena, funkcionarji v enem mesecu po nastopu funkcije, nato pa najkasneje v osmih dneh po vsaki spremembi, organu ali organizaciji javnega sektorja, v katerem opravljajo funkcijo, pisno posredujejo:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega bivališča,
- podatke o organu, pri katerem funkcionar opravlja funkcijo,
- datum nastopa in prenehanja omejitve,
- naziv, sedež, matično in davčno številko poslovnega subjekta,
- način udeležbe funkcionarja ali njegovih družinskih članov v poslovnem subjektu.

(7) Organ ali organizacija javnega sektorja podatke iz prejšnjega odstavka posreduje komisiji prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije, najkasneje v 15 dneh od prejema podatkov oziroma spremembe podatkov. Komisija seznam poslovnih subjektov iz prejšnjega odstavka mesečno objavlja na svoji spletni strani. Poslovni subjekt, za katerega veljajo omejitve poslovanja po prenehanju funkcije, je še eno leto po prenehanju funkcije funkcionarja objavljen v seznamu omejitev poslovanja, ki ga vodi komisija.

(8) Omejitve po določbah tega člena ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije.

(9) Pogodba ali druge oblike pridobivanja sredstev, ki so v nasprotju z določbami tega člena, so nične.

Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2)

12. člen (zavezanci za davek)

(1) Zavezanci za davek po tem zakonu so:

1. davčni zavezanec ali davčna zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec);
2. plačnik davka ali plačnica davka (v nadaljnjem besedilu: plačnik davka) za račun enega ali več davčnih zavezancev;
3. oseba, ki je v postopku davčne izvršbe v skladu s tem zakonom dolžna plačati davek.

(2) Za zavezanca za davek se šteje tudi pravni naslednik ali pravna naslednica (v nadaljnjem besedilu: pravni naslednik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka ali skrbnik ali skrbnica (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka oziroma njegovega premoženja.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je oseba, katere dohodek, premoženje ali pravni posli so neposredno predmet obdavčitve v skladu z zakonom o obdavčenju. Za davčnega zavezanca po tem zakonu se šteje tudi carinski dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: carinski dolžnik) oziroma oseba, ki bi lahko postala dolžnik v skladu s carinskimi predpisi.

(4) Plačnik davka iz prvega odstavka tega člena je oseba, ki je v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju zavezana za izračunavanje ali plačevanje davka oziroma odtegotvanje davka od davčnih zavezancev in ki ta davek prenese državnemu proračunu, proračunom samoupravnih lokalnih skupnosti ali zavodom, pristojnim za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ali obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prejemnikom davkov). Plačnik davka je tudi druga oseba, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju dolžna plačati davek.

Zakon o ohranjanju narave (ZON)

59. člen

(1) Upravljanje zavarovanega območja je opravljanje nalog varstva naravnih vrednot in nalog, ki so potrebne za izpolnitev namena, zaradi katerega je bilo območje zavarovano, in so določene v aktu o zavarovanju.

(2) V skladu z aktom o zavarovanju lahko ustanovitelj sam neposredno upravlja zavarovano območje v režijskem obratu, ustanovi v ta namen javni zavod, poveri upravljanje javnemu zavodu, ki je ustanovljen z namenom usmerjanja trajnostnega gospodarjenja naravnih dobrin, ali podeli koncesijo za upravljanje.

(3) Upravljanje zavarovanega območja se izvaja na podlagi načrta upravljanja zavarovanega območja, če je v aktu o zavarovanju tako določeno.

156. člen

(1) Neposredni nadzor na zavarovanih območjih zagotavljajo upravljavci zavarovanih območij.

(2) Neposredni nadzor zunaj zavarovanih območij zagotavlja ministrstvo.

(3) Osebe javnega prava, ki so ustanovljene z namenom usmerjanja trajnostnega gospodarjenja naravnih dobrin, zagotavljajo neposredni nadzor na območjih teh dobrin.

(4) Osebe iz prejšnjih treh odstavkov zagotavljajo izvajanje naravovarstvenega nadzora s sklenitvijo delovnih ali drugih ustreznih pogodb z naravovarstvenimi nadzorniki v skladu z zakonom.

(5) Ministrstvo predpiše načine in pogoje za organizacijsko, vsebinsko ter teritorialno usklajeno izvajanje naravovarstvenega nadzora.

Zakon o agrarnih skupnostih (ZAgrS)

7. člen (sposobnost biti stranka)

Agrarna skupnost ni pravna oseba, ima pa sposobnost biti stranka v sodnih, upravnih in drugih, razen davčnih postopkih.

9. člen (zastopanje agrarne skupnosti)

(1) Agrarno skupnost v sodnih, upravnih in drugih, razen davčnih postopkih, ter v razmerjih s tretjimi osebami zastopa predsednica ali predsednik (v nadaljnjem besedilu: predsednik) agrarne skupnosti.

(2) Pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka mora predsednik agrarne skupnosti upoštevati omejitve, ki jih določajo organi agrarne skupnosti, temeljni akt in ta zakon.

(3) Pri sklepanju pravnih poslov s tretjimi osebami predsednik agrarne skupnosti nastopa v imenu in za račun članov.

(4) Šteje se, da je pravni posel sklenjen v imenu članov, če pravni posel vsebuje ime agrarne skupnosti.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena določi zastopnika občni zbor, če to zaradi navzkrižja interesov predlaga predsednik agrarne skupnosti ali najmanj petina članov glede na njihove deleže na premoženju.

Zakon o športu (ZŠpo-1)

58. člen

(1) Strokovni delavec v športu vloži predlog za vpis v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu pri ministrstvu. Predlogu za vpis je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev.

(2) Strokovni delavec v športu se vpiše v razvid, če izpolnjuje pogoje, določene za opravljanje strokovnega dela v športu.

(3) Strokovno izobražen ali strokovno usposobljen delavec se po uradni dolžnosti izbriše iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu, če ministrstvo ugotovi, da:

1. je posamezniku s pravnomočno odločbo izrečena prepoved opravljanja poklica v športu;
2. je podan predlog organa, pristojnega za nadzor, za izbris iz razvida;
3. ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za opravljanje strokovnega dela v športu.

(4) Strokovno izobraženega ali strokovno usposobljenega delavca ministrstvo iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu izbriše tudi v primeru, če to sam zahteva.

(5) Podrobnejši postopek vpisa in izbrisa iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu določi minister.

Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK)

113. člen (odločba)

Na podlagi poročila strokovne komisije minister z odločbo zavrne vlogo, ki ne izpolnjuje umetniških, kulturnopolitičnih, strokovnih in drugih kriterijev ter zahtev, ali z odločbo določi, da se posamezen kulturni program ali projekt sprejme v financiranje ter določi delež javnih sredstev, pri čemer se obseg obveznosti in način njihove izpolnitve podrobneje določita s pogodbo iz 93. člena tega zakona. Minister lahko zavrne predlog komisije glede financiranja posameznega javnega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta in ga z utemeljitvijo vrne strokovni komisiji v ponovno presojo, ne more pa sprejeti drugačne odločitve, kot je predlagana v predlogu strokovne komisije. Minister lahko vrne javni kulturni program ali kulturni projekt v ponovno presojo samo enkrat.

Odločba je podlaga za sklepanje pogodbe o financiranju javnega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta.

120. člen (odločba)

Na podlagi predloga strokovne komisije minister izda o vsaki ustrezni vlogi, prispeli na javni razpis, posamično odločbo, s katero odloči o odobritvi ter deležu sofinanciranja ali o zavrnitvi sofinanciranja posameznega kulturnega projekta oziroma kulturnega programa. Minister lahko zavrne predlog komisije glede financiranja posameznega javnega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta ter ga z utemeljitvijo vrne strokovni komisiji v ponovno presojo, ne more pa sprejeti drugačne odločitve, kot je predlagana v predlogu strokovne komisije. Minister lahko vrne javni kulturni program ali kulturni projekt v ponovno presojo samo enkrat.

V primeru sprostitev ali povečanja proračunskih sredstev lahko minister izda novo odločbo, s katero se na podlagi rezervne liste iz tretjega odstavka prejšnjega člena odobri financiranje že zavrnjenega kulturnega projekta oziroma kulturnega programa ali poveča obseg sofinanciranja že odobrenega kulturnega programa oziroma kulturnega projekta. Z novo odločbo se odpravi in nadomesti prejšnja odločba o odobritvi ali o zavrnitvi sofinanciranja.

Odločbe iz prvega odstavka tega člena so podlaga za sklepanje pogodb o sofinanciranju kulturnih programov in kulturnih projektov.

Zakon o pogrebnih in pokopališki dejavnosti (ZPPDej)

39. člen (mrliške vežice)

(1) Pokopališča, ki so v mestu, morajo imeti mrliške vežice.

(2) Občina mora s svojim aktom določiti kraje, kjer je na pokopališčih predpisana uporaba mrliške vežice.

(3) Če pokopališče nima mrliške vežice, se lahko namesto vežice uporabi hiša z največ dvema stanovanjema pod pogojem, da je to v skladu s predpisi o mrliško pregledni službi.

(4) V krajih, kjer je mrliška vežica predpisana, ni dovoljeno, da je pokojnik do pogreba doma.